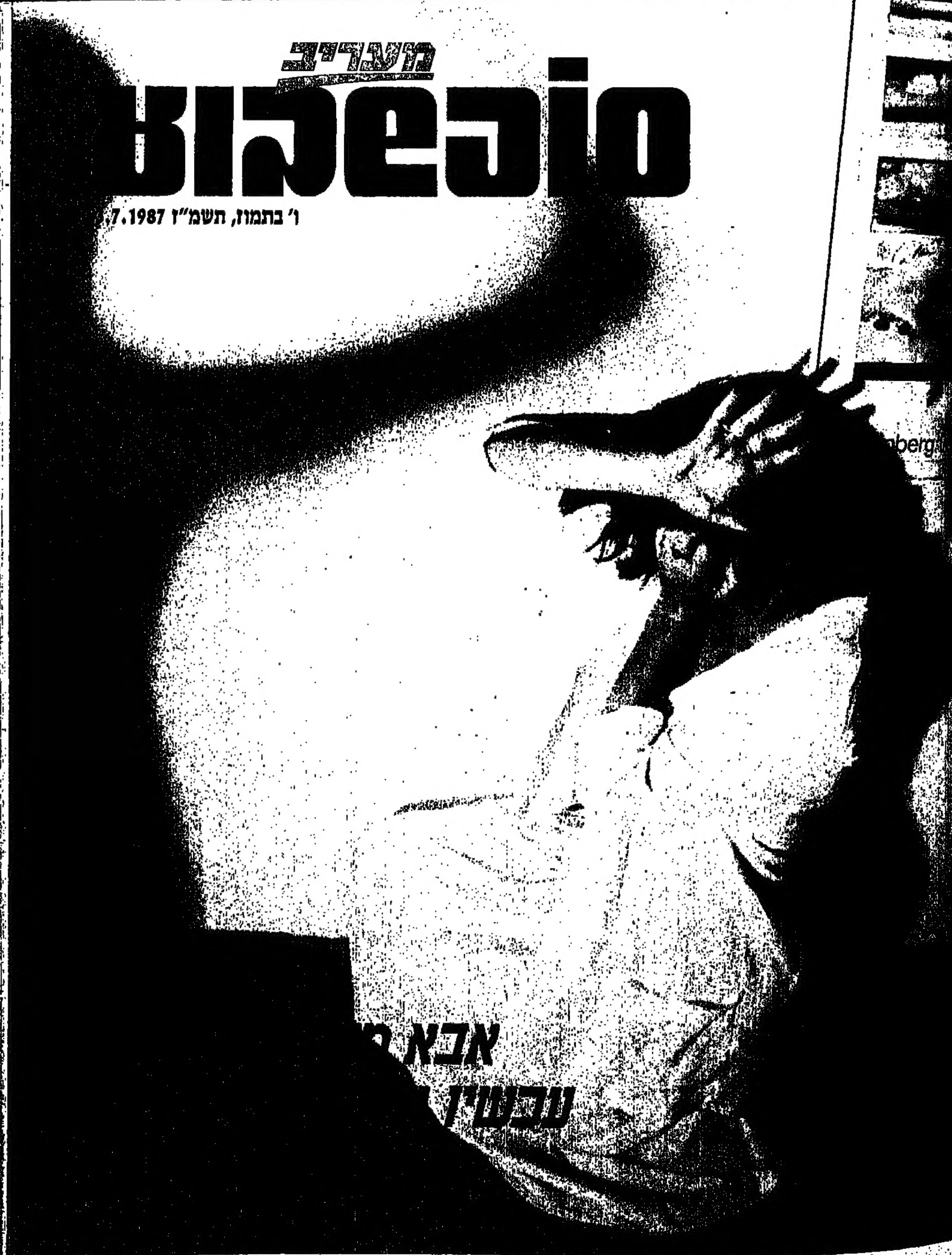

هكذا من الأصل

העדיף סופהוץ

1' בתמוז, חשמ"ו 1987

אבא מ
עבחיין

דוני מילוא, צוחק מי שעוזב אחרון ■ צעיר בן מאה, יש זקנים יפים ■
דיאנה, נסיכה על גג פח לוחט ■ אהרון אבנר, עתונאי מעולם אחר ■
גששים במילכוד, הכושי עשה את שלו ■ אלי דיין, על תקן הנביא ירמיהו

גם אתה לא יכול להבחין...

כשאתה רואים את
הבקבוק, התווית
והשם,
אפשר רק לדבר אחד
לחלוטין - הטעם.
מזל קליק קליק וכו',
מחפץ קליק
והוא זה שגם אתה
לא יכול להבחין.

טעם ותאמין. טמפ.

מבצע סול הרובוט הענק סאפול

20,000 פרטים! כל יום הארצות!

פרס ראשון: הרובוט הענק "סולי" ממפולי

במבצע "סולי" ממפולי אתה יכול לזכות כל יום בפרסים נהדרים: 5 רובוטים חכמים, 5 צלחות ריגול לחאזנה מרחוק, 5 אורגנים, 10 ווקרסוקי עם רצועת יד, 75 מכונות רובוט, 200 מצלמות ובסיום המבצע הפרס הגדול מכולם - הרובוט הענק "סולי" ממפולי.

רוצה לזכות? גזור, הדיבק ושליח.

במבצע "סולי" ממפולי אתה יכול לזכות בקלי קלות. קנה שקיות סמפולי בטעמים שאתה חכי אותם, ולאחר שתסיים לשנות, גזור מעל האריות את אותיות סמפולי ותרכיב מן את המשפט:

ט-ו-ל-י ט-מ-פ-ו-ל-י ו-י-פ-י ל-י

כעת, חדק את האותיות על דף נייר, כתוב את פריטי האישיות בתלש המופיע בחלקה התחתון של המודעה, גזור, חכנס למעטפת ושליח למבצע "סולי" ממפולי, ת.ד. 510 נתניה 42104.

זמור! בכל שותלח יותר מעטפות יגדלו סיכוייך לזכות. החשפחות אסורה על עובדי חברת סמפולי בידוד כפי שיתאים משרות המניות, ובני משפחותיהם.

לכבוד מבצע "סולי" ממפולי, ת.ד. 510, נתניה 42104.
רצייב האריות והמרכיבות את הסימנים: "סולי" ממפולי וקפוליי.

שם משפחה _____ שם פרטי _____
מיקוד _____ כתובת _____

100% פריגת עולה מעט!

100% פריגת תפוז
מיץ תפוזים מרוכז קפסולות

פרגות

ממפולי - משקה עולי

هذا من الاصل

סול קטן אחד: מן 5 כוסות גדולות של מיץ טבעי, נשם ובייא לכל המשפחה.
סול קטן לשני: נח לאחסון וחשוב מכל -
סול קטן טעם טעם!
סול קטן 14 טעמים טבעיים, נמלאים.
סול טבעי מקיבוץ אגאיים

איזה סוג שותים היום?

אתה יכול לזכות בפרס מיוחד וגם להשתתף בהגרלה המסכמת ברוק אט צבי הכפית בתור הכתובת

פרס מיוחד
בדיוק אט צבי הכפית בתור הכתובת

הגרלה מסכמת
הגרלה מסכמת

מבצע פרסים ענקי!

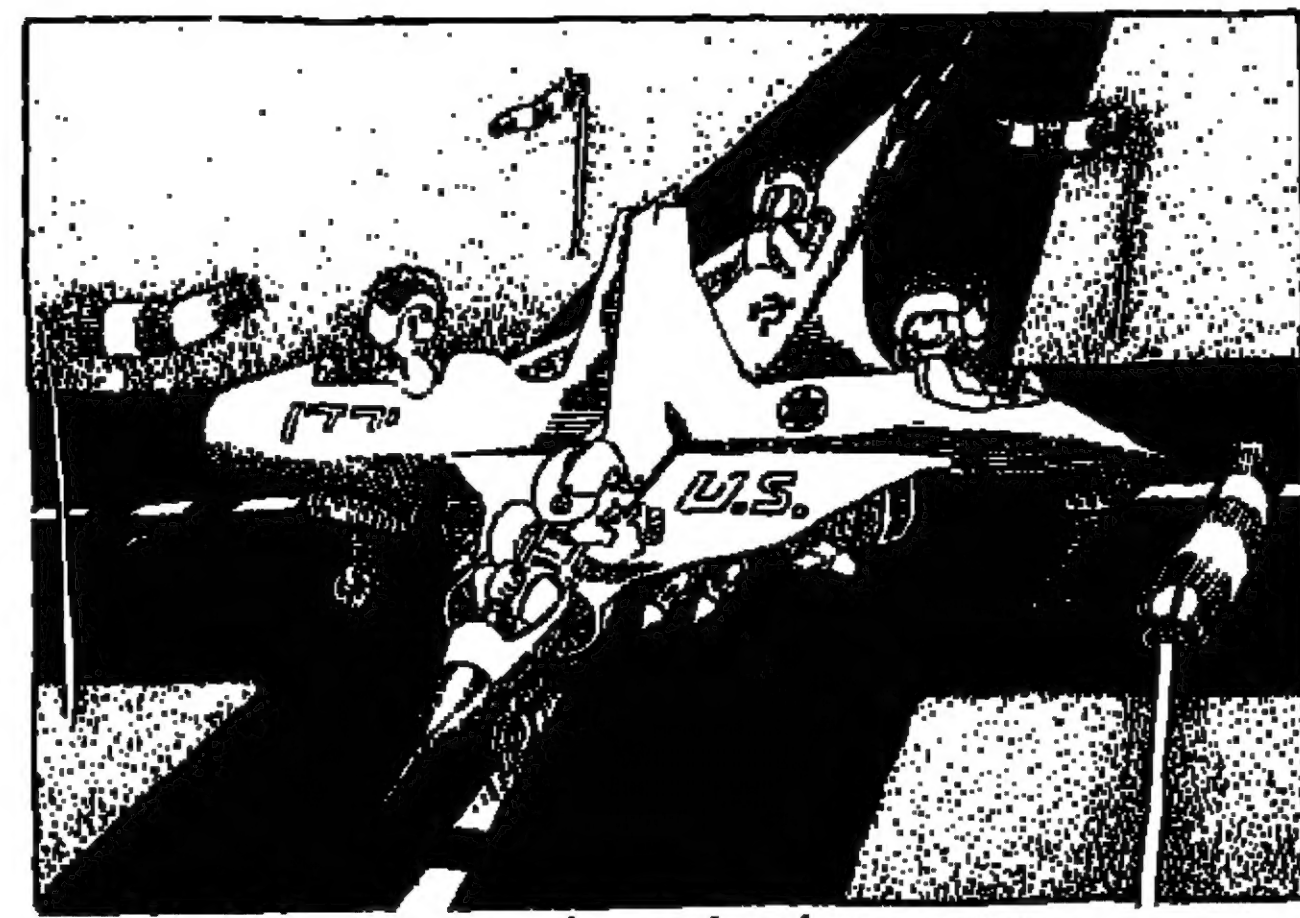
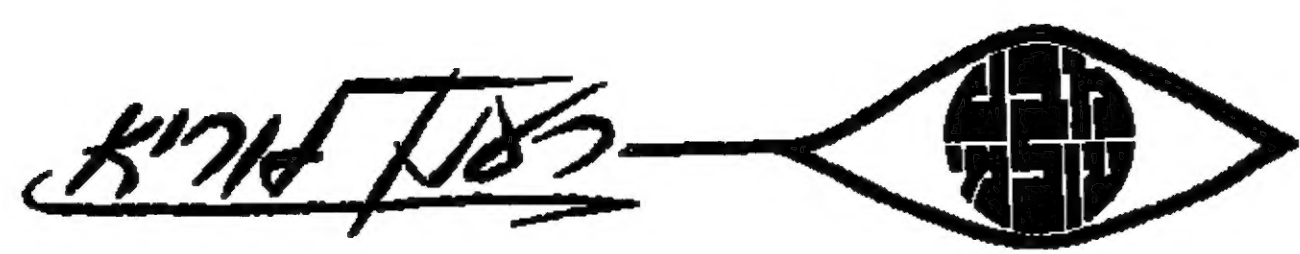
איזה סוג שותים היום?

כל שותים חורגים ושותים כר גרמיים סיטי לזכות

סופסבוא

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבות: יעל תורן, שרי אנסקי
גרפיקה: נטע גוינשמן
מעצבת אחרי דגן

ב' בתמוז, חש"ו 5737
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition
ב' 1987 כל הכותבות שמורות ל"מעריב"

המראה מוצלח לכיוון שלום בריקיימא

קולאז' יקריב

אך ד"ר דוד דגן ממכון ויצמן מגישה ושמעתי לראשונה, לפני מספר שנים, בסיבות שונות מאלה אשר סימה קדמון עוסקת בהן בשיתותה של מלחמה "עציר בן מאה". ראשיתו העידה מעט מאד על אחריותו. זה היה נוסח דיו בלי צורך על עמיתו ("גידיו") גולן ז"ל, מספר חיל הקרב של חיל שריון בחזית דרכים כשהיה יועצו לענייני טור של ראש הממשלה חסן נאמן, דוד ונעמתי, צמד חמד, שני מוחות מבריקים עתירי חובלות, עול-יד בלי-אביו, וחד הצטרפו ל"הגנה" ויחד פרשו ממנה ל"אצ"ל טרשיט שנת ח"ס, כמחאה על הבלגה מוסדות הישוב כלפי החובלות מנשט למטות המעמלים של מלטי השואה, דוד סימר אך נגר אחרי נוסח לבע מעולת חבלה פרטיות במשאיות של חברת ההובלה הבריטית "האיש טייל" ביפו.

הוא לא ביקשו אישור ממפקדת האצ"ל. חבנו למרוץ את גדר חיוני המאית ולהטמן את מטעני החבלה. את המטענים רכחו במטבח של סמחה גולן, בלי שבת, ערב הפעולה. אמו של עמיתו סימה אך בחשו נמנעו הנחשת שלה סוכר ומחם בקולי קולות שסיקרו את האורחים נחל. היא נאלצה לחזות בתורן ש"חלדים" סתם משחקים שם". כבני 22 חו הילדים". דוד וזכר שאת המטענים ומנוני ההשהיה הרכיבו טנקים של טימות עוניים, ניו צלון, חומצה גפריתית, חיל נחושת, אמי כביש, ברום ומצבים של מס כיס. הפעולה הצליחה. "נשמע קול מן הק", סימר דוד דגן, "ואחריו התקלחו המשאיות באש חזקה וחמה". מפקדת האצ"ל העמידה את הצמד לדין משמעתי. כמעט ארבעים שנה אחרי, ד"ר דגן לא נשמע מצטער או מתחרט. זו היתה מעולת החבלה המטען יחד בקריית של, וזאת לא עלתה בחיי אדם. זמן לא רב אחריכן ש נאמן דרכים. עמיתו המשיך לעשות מלחמה בתחבולות, ואילו דוד - עכצט חלל להיות צייר - עבר חסכה לחצלה נמשות. הוא נשלח ללמוד נאמן, ואחריו הקמת המדינה חיה מבכירי הרומאים בשרות הילחאוי, שעור נאמן נוסא מניו המצעים משרה הקרב במטוסים.

נעשירים האחרונים, במכון ויצמן, הוא החמק בחקר תופעות היקפנה. אך לאחרי את תחילה החיים, והשוב מזה - איך לשפר את איכות חיינו של הקשישים. יוש קנים ימים", הוא מסכם באוני סימה קדמון את חשיבותם של ואת המחקרים הרבים הנערכים בשטח חברתי זה. חלל, מקובל העריך על כל העוסקים בנושא הקשישים. הדברים שהוא עוסק חשבים, לא רק כבני נאמן. חנושא כולו סובל מהסברה לקויה בעקבותיה משתרשות דעות שגויות על החיים אחרי גיל 60. מהבורות חלל סובלים הקשישים ולא מעט גם ילדיהם. את דבריו יש לקבל, אומא, המלחמה נוסת לסיפור אותה איכות חיים שמחקרי המכון חותרים אליהם.

משה: אלימות בסלון. כחכה בעמ' 14-17.
עיתון: ששאל רחמני

4. צחק מי שעזב אחרון	38. נאמוליאן חי או מת
5. מאן יעל פרמלמ	39. מאת עירית שמגר
6. צעיר בן 100	40. שיר אחד הוא רק ידע
7. מאת סימה קדמון	41. מאת טל בשן
8. אהא מכה את אמה	42. נששים במליכוד
9. מאת אביבה מן	43. מאת יצחק בן-חורין
10. אבן חן	44. למחות שחוריה אות
11. מאת חלמה אדמון	45. מאת יהודית חנן
12. נשיכה על גח לוחט	46. שיפורים
13. מאת יוסף פיקלסטון	47. מאת מאיר ערויאל
14. ועדיה מיקול	48. חיים ואהבים
15. קול "סופשבוע"	49. מאת חמר אבנר
16. מאת נילי פרידלדר	50. מטהאח
17. לאבול בחוץ	51. מאת ינאל לב
18. מאת מאיר	52. חורוסקום
19. שעה מרטי	53. "מקריב" לפני 35 שנה
20. יצחק שקינד	54. בעריכת גבריאל שטרסמן
21. מאת חורית בייצקי	

צוחק מי שעוזב אחרון

סגדוהשר רוני מילוא, פתאום כוכב אחרי הבעיטה ממשרד הפנים. נחמד בארבע עיניים, בלי חליפה, מוחץ לתחום הטלויזיה. גם פקירי המשרד אהבו אותו. לא המנכ"ל. הבטיחו לו עצם רכה בגרון. לא קשוחה ומושחת שמצפצפת על לשון המאזניים הקואליציונית, מזוהה את שעון הקיץ ומוחקת "אות קין" ממצח ילדי חו"ל המאומצים. יש חיים אחרי אריה דרעי. מי בדיוק שיקר שם את מי? מאת יעל פזמלמר צילומים: ראובן קסטר

יום רביעי שעבר נכנס אריה דרעי אל יצחק שמיר, והודיע לו: "אני, או רוני מילוא". למרות שיותר מארבעים שנות חיים מפרדות בין משרד הפנים, הילד המגדל שזה עתה סיים שירות צבאי בן ארבעה חודשים לבין ראש הממשלה - התייחס שטיר לרבים ברגיעת תחמית. כי אם דרעי הולך - הולכת גם שלם ואם שלם הולכת, נוטה לשון המאזניים ויש בחירות. אם יש בחירות - רע מאוד לשמיר, ואולי לליכוד כולו. כך נהפכים פשוטי-עם למלכים, לפחות בפוליטיקה. מלכתחילה ידע שמיר ברורה. רוני מילוא, הממונה מטעם על משרד הפנים, היה חייב לעזוב את המפקד. אבל איד יסביר זאת לבקישותיו, אותו נירל כל השנים לתפארת מדינת ישראל והמפלגה, שגם חיפקר היטב במשרד הפנים.

אני חומר כך במעשיר, אמר שמיר למילוא בסלפון. "סילאת את המפקד על הגר הסוב ביותר עכשיו תחליט, והחלטה היא שלך בלבד. או שאחל עוזב את המשרד, או ששים עוזב אתו ויש בחירות". בעבור שעות אחרות הניח מילוא על שולחנו של ראשי-הממשלה את הודעה שהוא עוזב את המפקד במשרד הפנים. אפשר לעבור בשקט למשבר הממשלתי הבא. שלם, על ולקן של לשון מאזניים ריגמית, יכולה להתפנות ולחשוב על האולטימטום הבא, שיימרו גם הוא, יש לחיות כהואם לרצון מוצנע ומכריזות.

יומים אחרים, יום ששי בארבע אחר-צהריים עמד רוני מילוא בחניון תל-אביבי וניסה להיזכר היכן השאיר את מכניו. הוא התברר לו שהוא כוכב. "אני עוזב לך ללב, והשאיר את הדרעי והה למר לזו את התייחס, אמר הראשון שניגש. "איש-אשר נגדו הוא זה ינצחו חמיר". אמר שני בחורים צעירים שהתלבטו באותו חתך יתפסו יותר תמיכה. "למה ויתרת להם?", עקפה אליו בחורה. "כל הכבוד", אמר שלושה אחרים. ככה זה נמשך, ובמשך כל השבוע היך מילוא בכישרנותו הצנינות, והתרגש כמו תלמיד שקיבל תעודת הבגרות, ואמר "ראיתו שמעטנו, מה תגידו?". מה גידו? שלפעמים גם לטלויזקאים יש שעות חסר, בהן נראה פתאום שיש חיים אחרי שיש

6 מאבק

מילוא: "כשרדעי ראה בכנסת את הפקיד משוחח אתי, דרש בגסות שידווח לו על מה שוחחנו. כשנתברר לו, החל לצעוק על אותו בחור, שיכול להיות סבא שלו, עובד כבר שלושים שנה במשרד, איש מקצוע מעולה. ואת כל זה הוא עשה בנוכחות אנשים. לא ידעתי איפה לקבור את עצמי מרוב בושה".

"האיש [דרעי] פשוט שיקר לראש הממשלה במצח נחושה. אני אמרתי את זה גם לשמיר, וגם הוצאתי על זה מכתב. אני רוצה להיות מכוסה למקרה שיום אחד יתחילו לבדוק, ואני בתור אחראי מיניסטריאלית אחוייב לתת את הדין על השקרים של המנכ"ל".

מקורבי דרעי: "מי ששיקר כל הזמן במצח נחושה זה רוני מילוא. הוא לא עשה כלום במשרד, לא מכיר בכלל את העניינים, לוקח את העניינים עליהם שנים, יוצא אתם לעתונות, וכולם חשבו שזה הישג שלו. אם הוא טוען שדרעי שיקר, שיוכיח את זה, שידרוש להעמיד אותו לדין".

7 מאבק

האיש מילוא

(המשך מחגיגות הקודם)
רצונו של רוב האנשים, הוא ימסור גם את מספר הנעלים שלו ושל אשתו. המוכר חייך קצת, ואני האמנתי לסיפורים שהבחרו נולד וגדל כאן בארץ, היה אתר מהבירה ששיגעו את המורים ב"תיכונדורש", והחבר הכי טוב שלו הוא גידי בקר, מן הפעילים בשלום עכשיו.

ו, א למה אתה כל כך מעצבן בשאלות מופיע ברדיו או בטלוויזיה? אולי אתה צריך איזה יועץ תכשירי שיעזור לך להיות נייט והברמן גם בדמיונות מופלאים?
"כי אני אומר את מה שאני חושב, אבל בריוק, ומה שאני חושב לא מוצא חן בעיני הרבה אנשים. אני לא יודע אחרת. אני ארפעים לא אהיה כמו דן מירדור או מאיר שטרית, שגם כאשר הם אומרים דברים חריפים יותר - הם נוצאים אנשים מאוד נעימים ונחמדים. אני ארפעים לא אסתוף אחרי המונים, לא אהיה מבצע שכולם אוהבים אותי, גם אלה שמתנגדים

"אני אומר את מה שאני חושב, אבל בריוק, ומה שאני חושב לא מוצא חן בעיני הרבה אנשים. אני ארפעים לא אסתוף אחרי המונים, לא אהיה כמו דן מירדור או מאיר שטרית, שגם כאשר הם אומרים דברים חריפים יותר - הם נוצאים אנשים מאוד נעימים ונחמדים. אני ארפעים לא אסתוף אחרי המונים, לא אהיה מבצע שכולם אוהבים אותי, גם אלה שמתנגדים

לי. אני, שלא כמו חלק מחברי הטובים, לא יודע להגיד דברים קשים ולהישאר אהוב. אחי תמיד או שישבאו מאור - או שאיבדו. מה אני יכול לעשות? כזה אני. "אבל, הוא מסיק, "אני לא רוק אומר מה שאני חושב. אני גם עושה מה שאני מאמין בו". וזה, בסופו של דבר, מה שהחיל לי את הכסף במשרד הפנים והחזיר אותו להיות סגור. במשרד ראש הממשלה, משל קשר של שמי עם הכנסת, את הכסף עצמו, דרדאנה, לא לקחו לו. גם כשהיה ממונה על משרד הפנים, הוסיף לשבת כלשכת ראש הממשלה, בתור סגן שיר ליער ויצמן כאשר פרס היה ראש הממשלה. מן הדרגות שגוראות שיר יוחר לפקידה הפלגנית או למכונית המחסן מאשר למגן שר. היחס נטפס לו כמה עצצנים, שלא היו בתקופת עזר, ונלקח ממנו המאודר ושיר, שיר לכל עבר את האבק שהצטבר על כנפיו. מן הדרגות הזה החל לפני כחצי שנה לספל בנושאי משרד הפנים, כאשר הרב יצחק פריץ והתמסר מהממשלה והשאיר את המשרד בידיו. של עזר והאכלן הנכבד, הרב אריה דרעי, למעלה והפטר חיק העצמי ביד ראש הממשלה. אך לכולם היה ברור שאין לשמור ראש וזמן לתקציב מוצנע. מקומות וצורות של מרשם תושבים, למיכר, מינה את מילוא, מקין שר הפנים במופע, למעט מקרים בהם חידוש חזיקה של עזר על התחלתו זו או אחרת.

אלא שהתחלתי להחל לא היה מקובל על איתי דרעי. כשביטלו מילוא, חשבו עצמם כגורן. הבעיות החלו כשהצטב תקשורת והתמסר, ואולי עוד שנים קצת - בהכנסות שנינו: לרב פריץ ולדרעי מפי. ארשים כלומר, כיו לשכנע אותם להיות עם העצמ, ארשים אותם שירי מילוא זהה רק מחאם חסר כוח והשפעה כיו דרעי לראש הממשלה או זה לא ראגו. למה גם שירי היטב מי נשאר במשרד לשמור על השמלה, אריה דרעי, למרות שהוא רק בן 27, קבל אלא לאריות בטר הפנים גורמים מסמסיר, למרות כן הוא השט. אבל דברים נורמים נלגלו אחרת, וגם מליכר מרים

היום שרני מילוא הפתיע. הוא נהג במשרד הפנים לא כפוליטיקאי שמנסה להלך בין הטיפות מבלי להרטיב ולהרטיב יחד אתו את מפלגתו כולה. ואם בליכור מרברים על הפתעה, על אחת כמה וכמה בש"ס. בהלומותיהם הכישרוניהם לא העלו על הדעת שמילוא יקדם נושאים שמבחינתם היו בבחינת ייהרג וכלי'עבור.

החלטתו הראשונה, מיד לאחר כניסתו, הייתה לתהיג את שערן הקיץ. הדשים התלבטו בשאלה הו, בין סקרים חוות הדעת של משרד האוצר והאגריגיה שהקדמה השעון תחסך עשרות מיליוני שקלים כותרש, לבין מימצי הרב פריץ שטען כי הכל הכלי'הכלים. מקורו הרב פריץ אומרים שגם הוא מקבל את אותה ההלטה אילמלא פריש, ולא צריך להתפעל כל כך ממבטל משמו. בכלל, הם טוענים, מילוא רק הצליח ל"מרוח את התקשורת", ובעקבותיה את הציבור כולו. "האיש לא ררך במשרד הפנים, נשאר לשבת במשרד ראש הממשלה, ובקיער העביר הדעות לעתונות. כל אותו זמן עבדו מקידי משרד הפנים

אמר: "כי לא יכולים לגעת. אני סיוויל סרוונט, ומילוא ענה לה "לא ידעתי שיש לך חוש והמור כה מפתח".
מקור בכיר במשרד הפנים: "בכל פעם שמישהו מהפקידות הבכירה נפגש עם מילוא, היה דרעי מחיל להשתולל. היה חוקר אותו כמו במשטרה על מה שלא נבצע את החלטותיו של מילוא. זה היה מצב בלתי נסבל. הוא נתן להבין שכדי לשמור על שמו מוטב להמנע מפגישות עם מילוא. מצד שני, כל מע שהיה לנו עם מילוא, לא יכולנו שלא להתפעל משר החשיבה והביצוע שלו. יכולתו לראות את התנה עקרוניים. הוא העריך אותנו כאנשים מקצועיים הקשיב לכל מה שיש לנו לומר, ואחרי כך היה חזק במהירות ובחן".

וגי מילוא: "הרב שהיך פגע בי בחי'ם אריה דרעי, התרחש כשלושה חודשים אחר שהגעתי למשרד. יום אחד יזמנתי אל לבנסת את אחד הפקידים הבכירים על המשרד, כדי לדון בהצעת חוק שעמדנו להעלות. אך שאנחנו יורדים לעבר המזנון, אנחנו נתקלים בדרעי יושב עם אחד מאנשי ש"ס. כשהוא ראה את הפקיד משוחח איתו, דרש בגסות שידונו לו על מה שחש. כשנתברר לו, החל לצעוק על אותו בחור. שיכל להיות סבא שלו, עובד כבר שלושים שנה במשרד איש מקצוע מעולה. זאת כל זה הוא עשה בנכונות אנשים. לא ידעתי איפה לקבור את עצמי מרוב חש לא להגבתי פשוט המתקלי מרומקס. לא יכולתי לראות את הברשה. היים אני באמת מצטער של הנכני או בור'פית".

בסברואר השנה, בעקבות פניות חוזרות ונשנות של אורחים, החליט מילוא לבטל את הקידומת שנתנה למספרי ההחת של ילדים שלא נולדו בארץ לרבות אלה שנולדו בברזיל, גויירד ואומצו עליי'ם הורים ישראלים. ההחלטה תפשה רק לגבי ילדים שנולדו או אומצו החל מחודש סברואר, אבל צריך היה לשמור את הבעיה לגבי אלה שנרשמו לפני כן.

מילוא: "אחרי שח'כ יאר צבן עמד להגיש הצעת חוק פרטית בדבר ביטול הקידומת באופן רטרואקטיבי, פניתי ליועץ המשפטי של המשרד, והוא אמר שלא אכפת לו להגיע להסדר עם כל הורה שגיש בקשה לביטול הקידומת. היא תאושר על המקום. סיפורי הצנן על ההסדר, ובקשתו ממנו להסיר את הצעת החוק. צבן בבת הכנסת, ולפקידים הועברו הוראות מתאימות. עכבר יומיים שלושה יודעתי על ההסדר מעל במת הכנסת. ואו החלו להגיע אלי פניות של הורים שסיפרו כי מקידי משרד הפנים מסרבים לשנות את חרישם. כידוע, ההסבר לי שדרעי נתן הוראה לא לבצע את העניין. לא האמנתי למשפט אותו. אי מתחייב בפומבי על מריניות מסוימות, אומר לח'כ להסיר הצעת חוק, שכן העניין מסודר, ודרעי מחליט שהוא לא מבצע כי זה לא מתאים לו. והבנתי שכזה אי תקין, וז שערוריה שלא תיאמן.

אבל זה לא היה רק עניין של מריניות שהוא סרב לבצע. הייתה הצטברות של דברים. ון גם הששים שלו. לפני חודש התקיים דיון אצל ראש הממשלה שמיר שאל את דרעי אם הוא מעביר כספים מהמשרד לכל מיני מוסדות רחיים, לא, אמר דרעי, "מא שמכני המרינה קצת שאסור להעביר כספים, והסכסו עם כל העניין. לא האמנתי למשפט אותו. הלא אני כבר עני. ראיתי אותו מעביר כספים. האיש פשוט שיק ראש הממשלה במצח נושלה. אני אמרתי את זה גם לשמיר. ידעתי כי הוא פזאני. על זה נכתב: "אני בהרמנות מסוימת, וגם הזאנתי על זה נכתב: "אני רוצה להיות מבסס למקרה שיום אחד יתחילו לכוין חרין על השקים של המכני".

בוא לעשות עסקים במחלקה ראשונה.

בנק הפועלים מקים בסניפי 'חידות עסקים ופרדות. סניף בנק לאומי עסקים בתוך הסניף הכללי.

שרות מסל עסקי

איש עסקים, עצמאי, בעל מקצוע חופשי, שר יעזרו לך שרות סופר-עסקי המועיל במייל.
בנק הפועלים ודרעים שומנך יקד וענייניך חרישם נטול מיוחד. לכן אנו מקימים במספר בל וחוקי של סניפים. חידות ופרדות של שירות סופר-עסקי המועילות ופרדות לאומי עסקים.
שירות סופר-עסקי מאפשר לך לרכז מידע ואלה את כל ענייניך הכספיים ולתווך משותף ערש, טיפול בנושאי אחרים, יעץ חשקנות ועוד, באוירח אישית ובזמנ מקצועית גבוהה.
שירות חשקנות המורכבת מחידות חשקנות ואפשר לך לקבל שירותים מקיפים בשעות חזרות, לך, גם בשעות החרישם המיוחדות כשאתם סוגר את העסק שלך.
בוא ותרואו איך עושים עסקים, טוב יותר.

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר בנק הפועלים

הכאן את האשכול

צעיר בן מאה

לא כחוח מ־50 מחקרים של תופעות היקנה מחבצעים כעת במכון ויצמן. ריד דוד
דגון, מ־י שומד בראש האגון לחקר היקנה, אומר שגם אם לא יאריכו את חי
האדם עד 120 - את תוחלת החיים הממוצעת יצליחו להאריך, אך בעיקר ישכרו
את איכות החיים של הקשישים. להיות צעיר בן מאה - זה כבר לא מדע בדיוני.

מאת סימה קדמון

ל לוח המרצות שליך הדרו של פרופ' דוד
דגון במכון ויצמן מוזינה כרוה את העובדים
למחזה "אהבה מאוחרת" בתיאטרון הקאמרי.
הנה מרון ויוסי רידן בסטור אהבה שפרח בבית
קבורה בין ווג קשישים שכולים, אלמן
ואלמנה, הנאבקים בהתנגדות ילדיהם. הצעירים
מנהלים על הרוגם ומתנגלים לו, אולי מפני שהיו
האבה שלהם הרוסים או מתוסכלים. הרומנטיקה
אומרים החרים המאוהבים, נמצאת בראש ולא
בתורת הלידה.

"יש ויקנה יפה, מאשר פרופ' דגון, מי שעמד
בשנים האחרונות בראש המרכז לחקר היקנה במכון.
"בתוכניות שברוחותיהם בטלוויזיה על מצבם של
הזקנים, היה ראוי להרגיש שליך כל המיסכנים
והחולים, יש וקו חקנה יפים. בראים חסית. מעוררי
קנאה וזה תלוי רק בך."

פרופ' דגון עצמו נראה כמי שעבר, ובתצלוחה,
ניסויים בעצירת היקנה. שוחן ונמרץ, בטיבני גינס
דחולצת טריקן, הוא חלק זה מכבר מעבר לשנה 65.
של חייו. למדים הסגנים על גיל הפרישה הוא מגיב
שוחר חולטה שרירותית של פוליטיקה, לא של אדם
השייך לתחום מרעי הטבע או הרפואה. היה זה
ביסמאק אשר הבטיח שהזקנים יספיק לעבוד בגיל
65 והשנים בגיל 60, כשרץ לכהות קאצצור פרוטק
במאה שעברה. וכך זה נשאר. באותה תקופה, מצין
דגון, זה היה גיל מפלג שהגיעו אליו רק
שניים-שלושה אחוזים מאוכלוסיית אירופה. היום,
כשתוחלת החיים עלתה מחדים הקשישים 10 עד 12
אחוזים מהאוכלוסייה. האחר עולה בהתמדה, כך
שחייבים לתת עדיפות לחקר תופעות היקנה.

"הקשישים תופסים היום יותר משליש המיתות
בבתי-החולים. ולא מדובר רק על עומס. הם סובלים.
העובדה שהם צורכים יותר מארבעים אחוזים מכלל
התרופות הנרשמות במרפאת מעידה שהם חולים. וכי
להבין מדוע תחלות מסיימת תכופות יותר. והמרות
יותר אצל זקנים, חייבים להכיר את התהליכים
הבסיסיים. חייבים לעדן מחקר בסיסי. רפואה זה לא
מספיק. איראפשר לבקש ממתקן שצצרים לתכנן
צמיגים שלא מתבלים."

כשרץ דוד דגון, היה עדיין בשנות ה-20. שלו
כחל האהיר ראה מנגות, המיון אותו פרופ' אהרון
קציר יל להצטרף למכון ויצמן ולחקר את נושא
ההרמוניות (צבר של תאי דם הורמל לקרש. היוצר
"פקק" בעורקים). לרבריו, דוקא הוא הוזמן מפני
שבאותה תקופה, היה החיר, שיער להשתמש
במיקרוסקופ האלקטרוני.

"תוך כ־50 השתכלות במיקרוסקופ, ראיתי תאי דם
יפים והקנים, תאי דם מקטנים והמופסטים. התאים
היפים היו מעטים מאוד. התברר שהתאים היפים

"כל כך הרבה זקנים מכסיקים את חיי המין
שלם, ולא בצדק. כשנשאלתי עד איזה גיל
אפשר להמשיך לקיים חיי מין, עניתי: כל עוד
מעשיכים לתרגל - יש חיי מין. והתשובה הזו
נכונה לאברי הגוף האחרים. גם להליכה,
לשרירים, לזיכרון ולתכלת המחשבה."

לדעתו של דגון, האפשרות להגיע לחיים של
מאה שנה אינה מרע כדיוני. לרבריו, על פי התוכנית
הכוללית, תוחלת החיים של המין האנושי היא אמנם
כזו, והתוכנית היא שאנשים מגיעים לגיל הזה. דגון
לפני 150 שנים אנשים מתו בגיל 40 בממוצע. לפני
100 שנה - הגיעו לגיל 45. בחדים הגיעו ל-90. אבל
הגיעו. תמיד היה 'זנב' של סטטיסטיקה שחוכית
שאפשר להגיע לגיל מאה. והיום מספר המגיעים לגיל
זה הולך וגדל, ויוסיף ויגדל אם נתגבר על כמה
מגלות."

המושג "מות טבעי", לרבריו פרופ' דגון, הוא
מושג אלגורי. זה פשוט מות שלא יודעים מה גרם לו.
"אם אדם מקבל תוך כרי שינה פרטור בודרי הלב, הוא
ימות" מחוסר דם במות. בכדיקה שלאחר המוות לא
מצאו שום סימן שיעיר ממה מת. ינידו שהוא מת
מזיקה, או שמת מות נשיקה. אך למות הזה יש סיבה
מאוד מוגדרת."

על היקנה, לרבריו פרופ' דגון, לא ניתן ללמוד
מחבצות. והי תופעה אנושית. "אצל החיות בטבע אין
ויקנה. זה מות קודם. כשהצבי והאילן גומרים
להתרחק, הם מסיימים את תפקידם. זה כבר העניק
(המשך בעמוד הבא)

נוחה אותו נוכל למנוע אותה. לכל תופעה של
ההזדקנות יכול להיות גורם אחד."

אוריה אתה, לרבריו דגון, טוענת שתופעות
ההיקנה נגבשות על-ידי רעיות. המנגנון
החיסוני של הגוף. "העובדה שאדם בן 80
יקבל דלקת ריאות וימות ממנה, ובחור בן 18
לא ימות - אולי באמת נגרמת בגלל שפעולת המנגנון
החיסוני של חוקן פחות יעילה. אבל זה שאותו בן 80
איבד את שערותיו, שמיעתו נחלשה, ראייתו
התקלקלה, שיניו נשרו והוא סובל מקטרקס - כל
התופעות האלה לא נגרמו כתוצאה מדעיכת המנגנון
החיסוני. היום עדיין לא יודע מה גורם לדעיכת
המנגנון החיסוני, אבל לרבריו פרופ' דגון מתחילים
להתקרב לגילוי."

האם יש קשר בין והגילוי הזה לאפשרות
לשריאת דוד בחיית המין?
פרופ' דגון מרגיש שגם אם ניקח את כל סוגי
הסרטנים שבעולם ונרשמו אותם, והמחלה לא תחיה
סיימת יותר, תוחלת החיים הממוצעת, שהיא היום 74
שנים, תעלה בשנתיים בלבד. "אבל אם נרפא את
מגלות הים וולב, נספיק לתוחלת החיים שלנו 14
שנים ונגיע לתוחלת חיים של 90 שנה."

מת אחת שכתוב עליה כך. היום יודעים כמעט תמיד
מה הגורם מת."

השאלה הבאה - מה זו, בעצם, ויקנה - אינה
פתייה לטענות את הביוון של השאלה הקודמת.
דגון, "היקנה, כמו שרא מתקבלת בציבור, היא
דוח של הגוף תופעות וסימנים שבאופן תת-הכרתי
חשים כמורענו כקשרים: לויקנה. למשל, כל
זקנים מצויים אנשים וקנים באותו אופן: זקן עם
זקן, וקנה עם משקמים וגב כפוף. האם זו ויקנה אני
לכל הרבה ילדים עם משקמים, והרבה בחורים
צעירים עם וקנים קטנים יש הרבה צעירים שיש להם
קשים וקנים. שאין להם קשים בכלל. היקנה
תופעה חיסונית היא אופק של תופעות שחלקן מצוי
יותר בגיל יותר אנשים וקנים מאשר אצל צעירים.
למא אצל יתר אנשים וקנים מאשר אצל צעירים.
אבל מה להסיק מה זה ויקנה - קשה מאוד."

פרופ' דגון מתגבר לתת הגדרה כוללתית לויקנה.
"הם שנים שהיקנה היא תופעה כללית, או לא מלא
מאטים שהיפוך תאוריות על ההזדקנות, חופשו
משה אלה, גורם אחד להזדקנות. היו תאוריות על
גני תאוריות שאף אתן מהן לא עמדה במבחן.
ההשקפה אמת תחלה נגרמת. עידי רבה אתה שאם

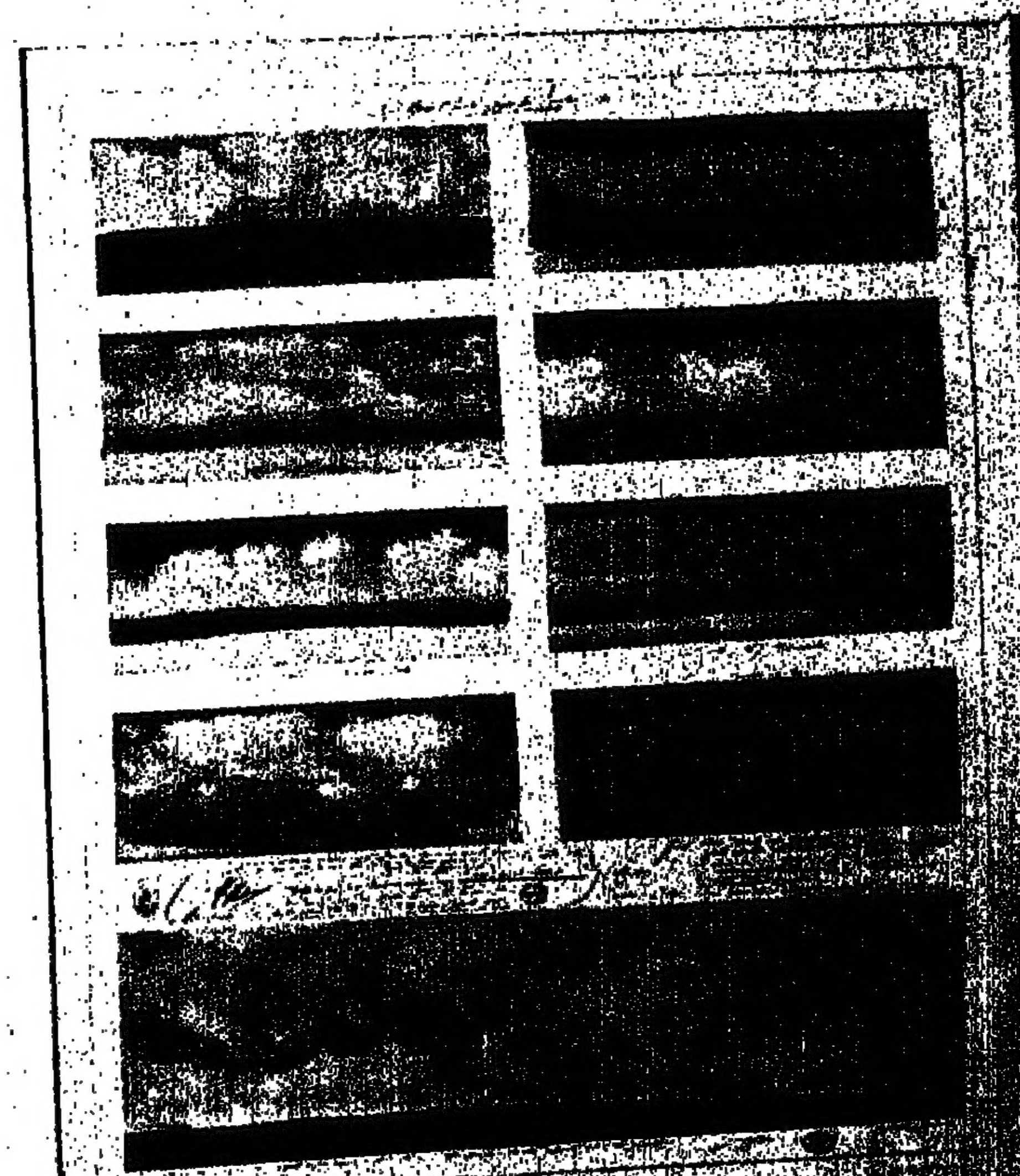
המחבר: פרופ' אריה לוי, תל אביב, 1984.

זה יכול להחזיק באריזון "דגל" אחד. את. אמת. אמת. משכילים, "בני חרבות". מריבה שחזרה מלחמה "הקבלה" לאלימות ביזת. זה יכול לעצור כאן. זה גם יכול להידרדר לסיוע שאין ממנו דרך חזרה.

אבא מכוחת אבא

הוא איבד את צילומים: שמואל רחמי

steinberg, fred

هذا من العمل

ב שהיא חיה חור הביתה אחרי העבודה, ידעתי שאסור לי להפנות אליו את גב. הלכתי חמיר ליד הקיר. אני מעם לא ידעתי טאפיה זה "בוא". מאיה (השם המלא שמור במערכת). אשה מוכה, אשה שעברה "את זה". תשע שנים שבראיה לאחור גראות לה כמו נצח. אקדמאית, תואר שני בארכיטקטורה, נאה, מטופחת. שנים רבות לא העלתה כלל בדעתה ש"לה זה יכול לקרות". עכשיו היא יושבת בבית הקפה מכונסת. מרבית לאט ומעט. כשקט. רוב הזמן בודה באוויר. העיניים דומעות. אשה שפוסה. חיה, אם היתה בזה, איננה. כמו יצא לה כל האוויר. זה בשמע פאזטי. זה נראה הרבה יותר גרוע.

אין מניעים למצב כזה. "אני לא יודעת", היא אומרת. "זה תהליך, זה לא קרה ביום אחד. אבל עכבה שזה קרה גם לי".

בעל אקדמאי, מהגרס אלקטרוניקה, תואר שני. זוג למופת, שניהם "ילדים מבית טוב" שהיום יש להם שני ילדים משל עצמם. יש גם דירה נאה, שתי מכונות ושתי משרות בכירות. קרייטיסטים מובהקים. רחוקים מטריאטיסטים אופוניים (המשך בעמוד הבא)

איך (ישעיה המלא שומר במערכת) הוא חב"ד מובה. איך התכסה בלבושיו וישר רק את פניו. "שוריו" – 34 בא לשלש את המעטות שלו. איך מקבל את אמונו. מקבל את אמונו ומקבל את הניווט. התחתון אחיד שנה של התחתון, הניווט עדיין שורח בצבא. איך תראה בלבוש? הוא אמר, "אני יכולת" – איך לדבר אחיד למרות שני כיום שגלים. התקפות תרבותיות קטנות ביותר הן הדוק שורח. תורכין ויטא, "בנו כולם", זו עצה, איך תענו, לך.

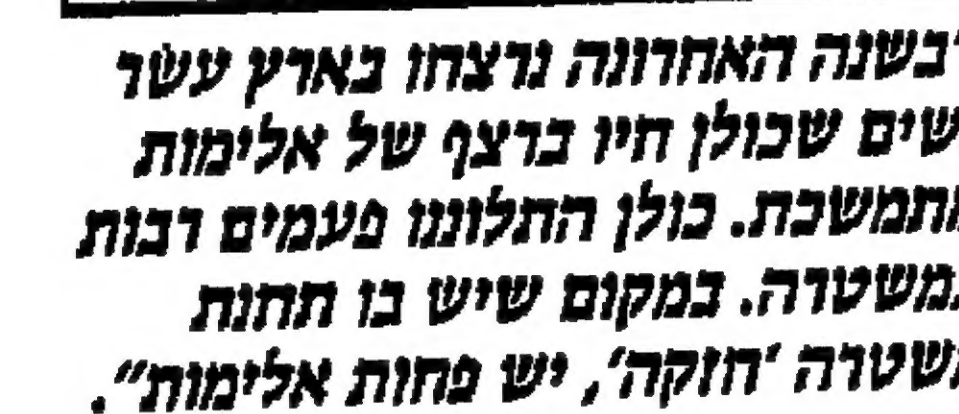
"חיים אלוהים מבורך. חולדים
 ביהודים אצלם, אי רוצה עם נשים.
 מספר להן לעצמם מה עבר עליהן, זה
 מדוע אינן אהודות. יותר לה אהבה ביהודים
 המעט. להן בקבוק מזהב - כוס
 עם אשח מריחודות. חתונתן, חתונתן
 ותנחן עם כיתות סתם."

א. המבקש לבטא. הוא הגיע הביתה
ח. ושאל לאן אנו הולכים. אמרתי

שאלתנו מבטב,
תחלה לחקוק אותי.
הנה פעמים היכה אותי
כרה ואחריוני כעץ -
לראותו אמה נפלתי."

100-443887-100

היום, שנתיים אחרי, היא מוכנה לדבר. עדיין חוששת, כי יש לה לידים צעיר לגדל, אבל "רק שידעו, שנשים אחדות לא תפורנה. יש חיים מעבר לילימוט. אפשר לצאת מזה. מוכרחים לצאת מזה", היא אומרת. "אני רוצה למצוא את הסופר שלי בשביל כל אותן נשים שסובלות ומתבזות".

מתי היכה אותך בעפעפ' תראשנות?
 בעור רומנייה? לא זוכרת. ביוני. הייתה מריבה.
 רצה לעלות לישראל. אני לא רציתי. זה נגמר
 רוף במרצוף. למחרת באנו לעבודה ואמרת
 לאי מהמפגש. המיטור הרגיל. כל המרצוף היה
 עזוב. אמרת שכל כואב לא חזא תחנת הסוכני
 נכלל לחץ מתגוררים בשפיתות, חלל הילד שחכה
 צדן אותו, אבל אם נעלה לארץ - הכל ייחיה
 עדין

ילם משפחה שעולה לארץ, עובדת משכר.
 ילם כלבום. וזו מחשבתו, שחבר של ששה חרשים
 וחרבות, משרה לכללי. משכרם אהה אפם, כלום
 עם שתי דיפלומות, שתי שמורות וילד. והה ששה
 נדריה של הסוכנות. היו בעיות רגילות וכל
 ילם. ובעל היה עצבני, משהו צר ועל הילד. וכל
 רציפות הללו וכל באגמיות, לא עם כל חשבת
 לא כסדר. חסד ישיטי להבין אותו. חסד
 ילם ומצאתי יתרונם לשם הוא כזה מסכן ולמה
 להבין אותו.

הכניסו את המכונה הזאת

Journal of Management Studies, 20(6), 799-812.

"אחת הסיבות הנפוצות לאלימות היא תלות גבוהה, חודרת עזיבה. גבר ממכה מפחד שאשתו תעזוב אותו. הוא מכה אותה כביכול כדי להגביר את שליטתו בה".

▲ ח"כ חיים מיטלבוים: התחברות החברות הישראליות, ויורד זכו מעד שאלו אסור לחנוט"

למה זה מכיל?
"אמר מכה איו" שונה עקרונית מכל ובר אחר, ול מוסרית ול איכותית. הרבדל את שכלר הנכח וז שחזות אנאעציע שחזות לחתמרד עד כעצמם מורכבים בחיזים. קל וז דרכים אחרות ככלל תיקובול חזון אונטן, וז שחמשח באחיליות פזיות, וז חתבניי מים, שחמשחיש באחיליות פזיות, וז חתבניי מים, וז מ'כום פשית', כלימים, אחיליות מולחלית וועל. שחזר. וז שכלרם בחיזים כדס אונטן.

_____

אז אשאל להחיות את מה שקורה לי, אוכל לתקן את זה מהר גידול. זו היתה הענייה שלי. והיום אני גאה את הדברים אחרת. קודם כל אני ותיקם אחרים. כנראה ששם הסכל שלי הגיע למה שאני שומר אל כולו. ושימושו, בעל שגוריה - מה זה חושב שכונותיה לרעה של הענייה שלי? קיבלתי את ההחלטה ועכשיו חלפה רוח טוב יותר מבת שלי. אפילו פה נכל שכל לי רוח. אני מאמינה את עצמי כה שלא נעלם, לפני חמש שנים, חשבתי ואני חרדתי לו שכל מה שאני נשאר, ומסתירה, אבל כולם ידעו.

המחיר: 100 ש"ח

ציון לביארי, קרימינולוגים מובילים עם דמרכו של

עמ' למניעת אלימות במשפחה, רוג'ית קיבלה את

Chlorophyll = chlorophyll *a* + chlorophyll *b*

_____

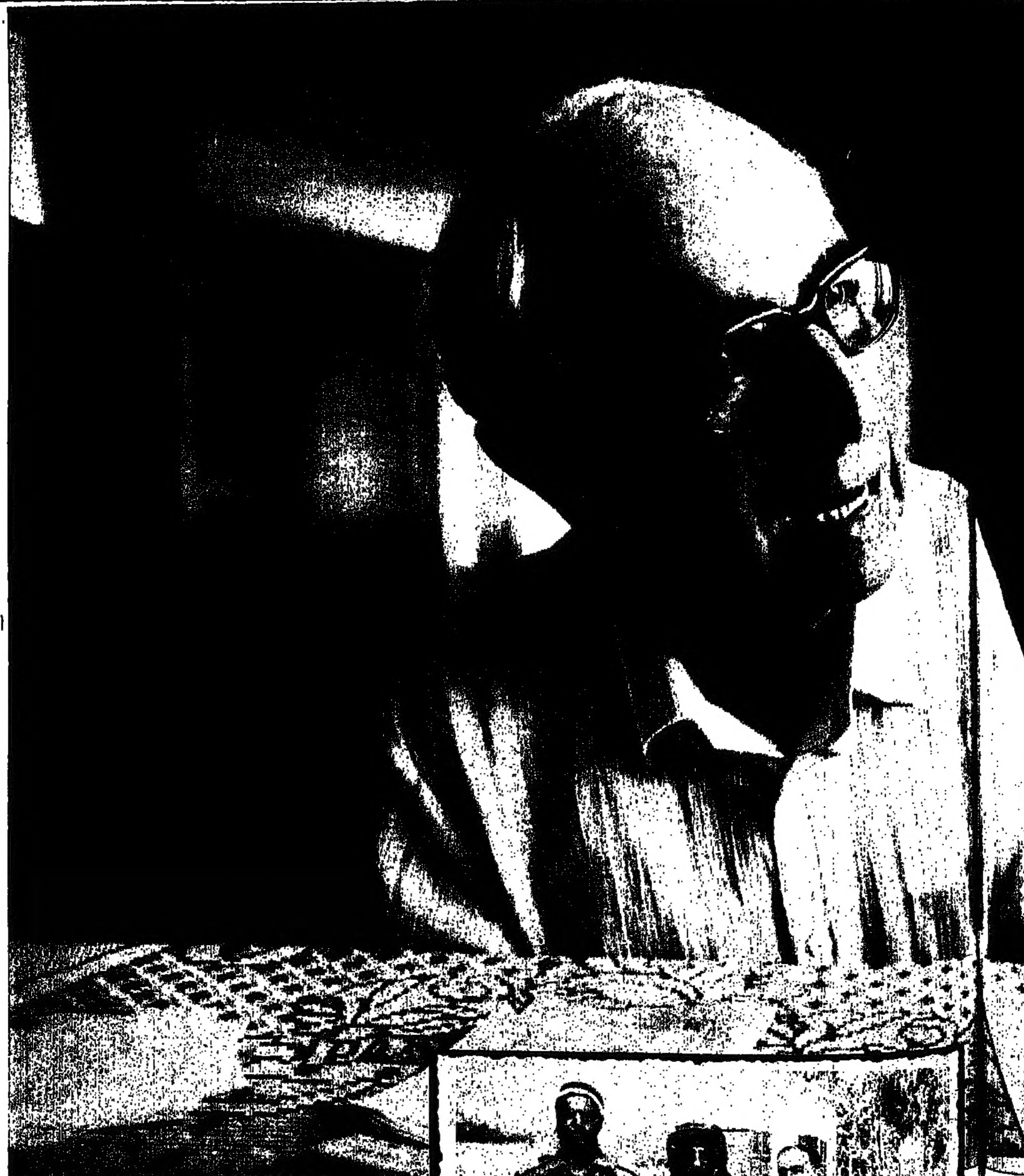

אחד מבניו עם
אשתו עשרה
צעידיה עם שני
בילוי גולש. בערב
הלכו לטיול. ישבו
על סלע, ואז,
בחופה, נחלו לך
נשוק על הלחי.

אבן חן

עתונאי שכמעט אינו שומע יוצא
לראיין, להקשיב, לתאר. יום מגיע
והוא כבר אינו שומע בכלל. בא
לאשתו ואומר לה: "אחד אבן חן
העיתונאי מת היום". ואשתו עונה:
"לא. אני האונייה שלך". והוא עוד
כותב, בספרו "שלושה ימים בסיון"
שיצא זה עתה לאור, ש"עידן
הרומנטיקה תמו". אבן חן, צעיר בן
80, נדון לחיות שנים רבות אחרי
מות הרומנטיקה. שליח של גזע
אבוד בעידן חדש, פרזאי, אבוד.
חוש ההומור שלו הוא יתרונו. על
גבו הוא מחליק לארץ אחרת.

מאת תלמה ארמון
צילם שמואל רחמני

אחד מבניו (גם בצילום
המרכזי), עומד, מימין,
בהמונה משנת 1948 עם חטיין
מחמד אל-עלי, השומר של
שבט חייב, ובנו (עומד
משמאל).

אחריהם העזה עשרה אבן חן ובאה עד השער.
ומכרה חמישה עשר ופליזות הצפור של האוסטרית
הפספסית, עלתה עשרה שלוש מרגות ובכסה אל
הבית. ושם נזכרה שבעים הכל עדיין בפידעם. כל
התמונות והמכתבים הישנים. ובסלון עמד הספוד
הישנה של שאיבן מן הכוג שאתה מצפה שיתגנע
אליו. רגליים מחורדות מתחת למורוני. גומאור
מלבניים, אופנת שנות החמישים. אבל עשרה ניתקפה
איוו עליצות למראת השמור שלהן, ומיר החלה
להצטער על שקנו תרשות.
עויבת הבית ברזע סמילנסקי ניתקה את ארץ
אבן חן מן הארץ כאורה מופי, מודרני. לכאורה, למען
הנחות שהגיל תבע. בגילו, קשה היה לו לשפל בגינה
(חמש בגמור 21)

צוריים, בדרך למרחב של גמיה עצמו בס'
מילנסקי 66. עשרה נשאה במבוכה, שולח
מכח מוטס בסבר הנמוכה העומת את הבית.
היא לא היתה כאן מאז עובי, לפני
שלוש עשרה שנים. אחד אבן חן, נפש חסונה, חצה את
הכביש בכינסה. בין כתפיו השחוחות מעט, החכנס
צער שהוא חלק מן הדיים האלה. תרירות האוסטרית
מידה אל השער והחור. ביוק חורה מן הים וכל ערה
מרט שיוף. "זה הבית שלי", אמר. לה ארץ בגרמניה.
"אני קראת שמה, ונשקה לו על לחי: אשה רגישה
באות קלטה את המבט הכואב שהגיה ארץ על
העשבייה הסוערת בחצר. "מה", חבטתה לו.
"יבא איין צאקער לגשח כאן".

هكذا من الأصل

ד'דת יוקרה עם פאדק משלך

אבן חז

(החל משנת 19)

נאמנת, שאנחנו גרש מהם את זכוב היסודות
הם עתה המישים.

לפי המדיניות החדשה, פסק י"ד הועד בניה
על אגודת, עיתונאי בנימלאות, נידון להיות שנים
הוא אגודת מות המדיניות. י"ד ועד משמר הירדן
מן את עור לפני קום המדינה. הפסיקה הכאובה
לשם שער סיפור האחרון של אגודת "שלושה ימים
שחקן, שאל לאור בימים אלה, בהצאה עצמית, בספר
השנים היוו של אשה אחת, רבקה גרבווסקי, בת
הן השלים מהגילוי, ודלתו של אגודת, המשפט
המקל נאמר בתקופת מלחמת העולם השנייה,
מלאו חו מש במעשה, לא היה חשמל ולא היו ידדים
עומת, אחריכן נודעה משמר הירדן, מושבה נאבקת
לו שיה קמה מדינת ישראל. הבית שבו גדל אהרן
השלישי נודע כמקום משובות של רחפוני מע"ן.
החוקה עקש השושים, נעקד, ברוק שם, על צלע
הן מן, חייב היה להתקל כביש צמחראשיפניה.
המדיניות ניבנה הבית בנתיב.

אגודת משמר כל חיו עידן אור, עליו הוא כותב,
הוא מרכז, כולו לירות בגליל העליון הוא מעין
לעל לעל הוא בן שמונים חיים, שלי של גוע אבד
לחן עידן פולאי, אבד בקיפצו, אין לו, לאחר,
האגודת הארדית והכות הפזיו של אנשי בראשית
הגליליים שהא מתאר, אבל יש לו האופי נאיביות
קש, לעיתים סמנטי, הנחיה אל הקושי, כולו הסבל
הוא מרכז הכרתי בראשית הלוחות, קשר סימבולי
לשם, לא אדמה שרית, לא מושג, אדמה עם רוח,
שחוספים גוטלים ממנה רגב, יבש ומפורדים את
הוא כובעית, חוש החומור של אגודת הוא, אולי,
לחן על גבו הוא מחליק לארץ אחרת, שבה וקנה
מלכה המישיית בבית משותף בנתיב, אינה עוד
ישר עיתונאי שאוריו וכה מישור למכתב שבה מן
החן.

המלך ברא את האדם כך
שהחשים הבראיים עוורים לחוש
שניפגם. אבל שאגיד שזה נעים
מאור להיות לא-שומע? זה שקר.
זה כבוד במתח, כל הזמן מתח.

כשני הוא הוא מלחמת משטחים מולבנים של
גוטל ומקדונס דוריישש. שמש גערית רוח מבה על
הן המלכים חיים לחוק מדי, העצים גומבים וחוקים
מן עולמ, גבוה, יורד עיתונאי בריפוס במעלות
לחיות חורא, כדי לקחת את "הארץ", יורד מאותו
הוא יונת לוחם כדי לקנות "מעריב", בעיר יושבת
לחן עתה אשמו, אני אהרית לו מה יש, תפרא בבוקר
משל לחלוא, הוא מלחמת, ורשות, "הוא בוער
מלחמת, הוא מלחמת, מה אני, עיתונאי או לא עיתונאי,
שזה מכתב לו את האמר על הקשר.
כי שער רוב שנות עבודתו היה אהרן אגודת
עיתונאי, יבול לשמוע, הוא הבין בקושי שלו או

אגודת (עמוד מימין)
ואשתו עסרה (דושמת)
עם אנשי משמר הכול
שיצאו בעקבות
מסתובבים שרצחו צעיר
בקיבוץ ידיתח בשנת
1962.

סרב לקרוא לו בשם. המינוח חרש אינו בשימוש
בהכרזה איתו. הוא אמר שלקה בשמיעתו בפרס של
"דואר היום" בראשית שנות השלושים. המכונות
השמיעו שם רעש מחריר.

השמיעה הכבירה עם השנים. אגודת היה
עיתונאי ב"הארץ" וב"ששע כערב" של אורי קיסרי,
ואחריכן ב"מעריב", ורק עורכו ידעו על המום. לא,
לא מום. מיגבלה. הקר חוש השמע נימלא במקרה שלו
על ידי אשתו. עסרה היתה לאבר מאברי. עיתונאית
איתו. ומה שמעבר לחסר, היה ליתרון. "שמעתי בעיני.
המלך ברא את האדם ככה שהחשים הבראיים עוורים
לחוש שניפגם". כשהוא רוצה להיטיב להבין את
דבריו, הוא מרכיב משקפיים.

הוא שונא לדבר על הקושי שלו. איש קטן
ושחום, עיניו נידלקות וכבות עם הרגשות
שהוא מביע, פניו כמו נעלמים, נימתקים
מהבעה, כשהוא גישאל על אודני, המחלה
המטאטית הזאת לימרה אותו בראשית לחתבייש,
ואחריכן לצבור חשדות כלפי הדברים סביבו. תמיד
הוא מעדיף לחזור כליחתו אל העבר הקשה, המרתק,
ההרפתקני. אל הגופים. בכל הקשר שיחה ימצא לו
סיפור שלחן, ערך ומוכן להגשת, נוסף עיס חיים. גם
כשכתב בעיתון לא נזקקו כתבי-ידר שלו לעריכה.
העקשנות הגלילית שלו סיגלה לו מיומנויות שיחה,
שכובד השמיעה אינו מבטיל אותו. עסרה כתבת לו
באצבע על כף ידה מלה עיקרית מתוך הנאמר. הוא
קרא את המלים הלא נידאות במחפץ, כשהוא יושב
מולה, ומיד הוא רץ בדבריו אל מרחותיו החביבים.

כשהחל לחוש בקושי שמיעה בראשית שנות
השלושים הלך לרץ לחמן בירושלים. "הוא מצא
שעצבי השמיעה נחלשו והציע להוריו חומר ישר
לעצבים, בצוואר. נסעתי ל"הרסח", הן הצופים,
וקיבלתי את הוריקה. לא רק שלא עזרה, אלא קילקלה
התקינו לי מבשרי הגבירה מיוח לטלפון, וייתי מצמיד
את הטלפון לחות, שם היה המיקרופון, וככה שומע
ומכתב ידעוה. עד שתליתי בחורת והקושי החמיר.
היתה עוד תקופה שהגיעו מכשריו שמיעה חרישים.
בהתחלה התביישתי להשתמש בהם, אבל אחרי-כך
התרגלתי. זה היה נדורו זה היה נדורו שמעתי כשהיה
איוה אירוע, והיה נואם על הבמה, אני היטבתי לשמוע
מכולם. העיתונאים האחרים היו באים לשאול אותי
מה הוא אמר".

במשפט האחרון קולו עולה ואובר, חסר כיוון.
הוא נראה כאיש צמא המתאר מים, פעם, אומרת
עסרה, היטיב לשיר, הוא היה מנגן בגיטרה.
בראשית שנות כשהיה ילד, היה לו חמישה חלילים.
ממחז ומעין. חיים הלחנים נימלטים מן הקול, כשהוא
מריב, ניכר חוסר השליטה בקול. רק בסינות של
התרגשות, כשהוא מספר איר מצא את עקבות סבו
בשומרים, או איר חילק חלב לילדי שכונה עוזבה
בנתיב.

הגיע חיים שבו לא שמע עוד כלל. גם המכשירים
כבר לא סייעו. הוא בא אל עסרה ואמר לה:
"אדוני אגודת העיתונאי מה חיים".

"החיים בראשית שנות
אונתו. היתה לנו ילדות קשה.
הייתי הולך יחף גם בשלג.
בתקופת מלחמת העולם הראשונה.
אבל היתה שמחה".

ברוב המיקרים לא הבחין איש שהעיתונאי אינו
שומע. בנתיבים היה אגודת קולט רשמים חוותיים.
אגודת הבחין בפרטים, ניקות שבתו האודני הכל
למלים.

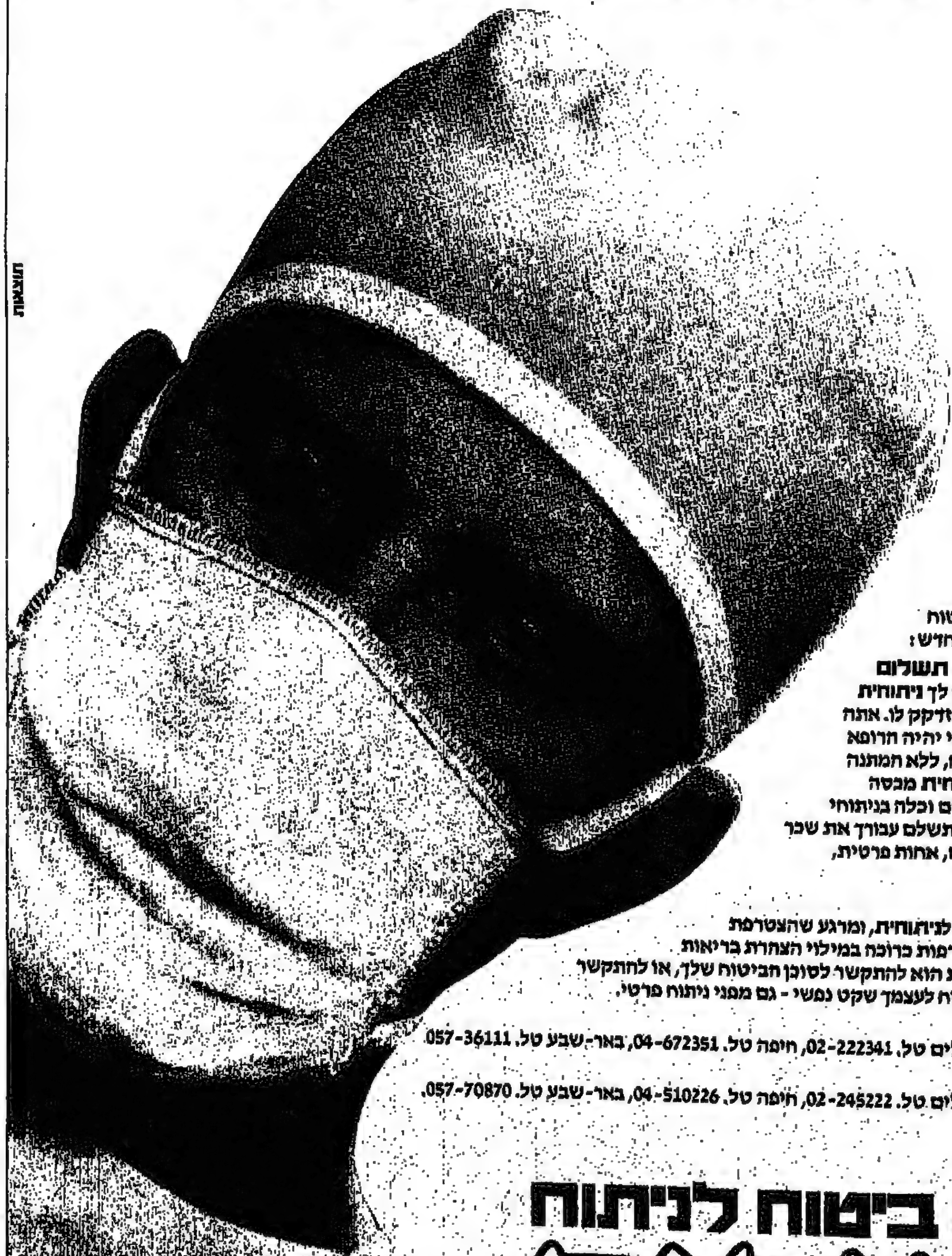
הכונה הראשונה שלו התפרסמה לראש חיים,
הומנו של איתמר בן אבי, באפריל 1925. הוא היה בן
17 ותאורו הלעדי הביא להמנוי בית ישראל את טקס
ההיראה של הגיב העליון, הרברט סמואל, ממושב
הגליל העליון. "הוא לחץ את ידי חברי הוועד", כתב,
"ובאותה תוצאות חוריות השוכנע על פניו, נאחז
עיניים מלאות רשפים... עלה על מכונתו ונסע צומת,
כשקריאות יחיו ליוותו למרחוק".

אגודת רחם כבר מתחילה מן התיאור חרישני,
חיובשני, ב"שש", כתביעת חוש לעיני תשורת
בישראל ובעולם החור, בהוצאת חוג לעיתונאות
באוגיביסית תל-אביב, סיפר: על-חיים שבו וכה
לקרוא את רשימת הביכורים שלו בעיתון עברי
ל"כאורה צריך הייתי לשמוע על שהצלחתי
(המשך בעמוד הבא)

הלדא מן אל-אחיל

בוא נעשה ניתוח הגיוני

האני מאוכזב מהדור הצעיר
האני מאוכזב מהדור הצעיר
האני מאוכזב מהדור הצעיר

הקדם ביטוח לניתוח ניתוח רחוק

057-36111 טל. שבע טל. 04-672351, באר-שבע טל. 057-36111
03-641414, ירושלים טל. 02-222341, חיפה טל. 04-510226, באר-שבע טל. 057-70870
03-280151, ירושלים טל. 02-245222, חיפה טל. 04-510226, באר-שבע טל. 057-70870

להוציא את ראשית ביכורי העיתונאי בדפוס, בתוספת הכותרת המחמאה: מאת סופרנו המיוחד בגליל העליון, אך אותו יום הסב לי עוגמת גפס עד כדי דמעות. בשל השותף שהיה לנו במבוי השני על העיתון. וכאן הוא ממליץ בתאור הזקן קצרה-ראייה שהיה מעשן מול העיתון ומעביר אותו אחריי, חורשי-דור, למשפחה מיינסטיי, והרישמה הראשונה של אבן-הגניע אליו חרובה.

וכרז "הספר הראשון שקראתי היה 'ויקטוריה' של קנט המסון שלקחתי מהספריה בראשי-פינה. זה היה תרגום של פסח גינסבורג. כשפגשתי בו כדורא היום סיפרתי לו על כך בתרגומי."

ב-1931 עלה אבן-הגניע לירושלים וקיבל משרת מניה כדורא חוץ. ומרמה אף שימש כמזכירו של בן אבי, בנו של אליעזר בן-יהודה. האחרון היה ונישאר ממש הערכה לא מסיימת של אבן-הגניע, יותר מכל עוד אחר שימו עזר. הוא שהוציא לאור את ספרו האוטוביוגרפי של איתמר בן אבי "עם שחר עצמאות". הוא הביא לרעם אספת מאמרים של בן אבי הבכיר אותה בשם "חלומות ומלחמות". אבן-הגניע הוציא לאור גם משלו. לרוב אסופות סיפורים שניאופרסמו בעיתונות.

בספרו "לילות כנען" הוא מתאר בצבעים את אהבתו של איתמר ללאה אבושירי. מתוך מכתביו. הלוהטים של בן-אבי ומסיפוריה של לאה הפשיטה רקם עליה, שנרמזה בה כאילו הוא עומד בדרך האורחים של משפחת אבושירי ושומע את שיעורו העצמי של איתמר הצעיר מוחלח לחלוף. עשרה מילים דמעה עי היום, כשהיא קוראת את הסיפור הזה. עשרה לרסם ויהיה מנהלת מחלקת המדענות ב"דורא היום". לידת הצייר העתיקה, בגורת בית-הספר הישן, בחיפה וממנו למורות. יום אחר נכנסה לחורו של אבן-הגניע "שיחית מלטה לאורן". אמרה: היא "ראיתי בחורה עצירה מוטיקה עם שיער כלונדי גולש. עברכ הלכנו לטייל לבית-הגן. היתה עם שממה. ישבנו על סלע, ואו, בוצצת, נחתי לה נשיקה על הלחי."

ע ר היום הוא מתגעגע לירושלים. "בגלל השנים הקשות שהיו לנו שם, לפעמים הם נופעים לשם. באוטובוס, מטיילים קטן, יוצאים בבתי-הספר וחוזרים. לעיר העתיקה הם לא הולכים עוד. אבל מקום. היו שנים שרצינו לעבור לחיים שם. אבל לא היה מי שיטפל בהם. עכשיו זה כבר לא משנה."

וכיזו "החיים לא פוסקו אותנו. היתה לנו לרחק קשה. הייתי חולך יחד עם בשלם. בתקופת מלחמת העולם הראשונה. אבל היתה שמחה. היינו משחקים בחיפוש של כדור. שמריצים אותו בעזרת יתר ברחים או נובקים בנורו. או מרחקים בנטיק אבנים. כל נובקים פירות מהגן של מירדמון. והמוסר מהחצר של איציק בלום. אם היינו מבקשים בית, היה לבטח נותן לנו כרצון. אבל הערעור להתגנב בלילה. לטפס זה על גבו של זה ולקטוף."

ב-36 ניסגור "דורא היום". אבן-הגניע מוזהר לעצמו כי עיתונאי בלבד, לא רצה לחדר לראשי-פינה עם עשרה ושותי תינוקות, ערנה (היום עיתונאית ב"הארץ") ואריאלה נהום מורה לכיולוגיות. ראשי-פינה היתה תושאיה לו מקום שנתרמקם עליו, שמציינים אותה, לא חיים בו. בראשי-פינה, מול הבנים, נטוע בית הקברות. אביו ואימו, שני קבריהם נישאים מעל לאחריהם. אבן-הגניע בא לשם פעמים בשנה, בימי הויכוח.

מקם לקח עימו את סל כבדו. "זה הוא עיתונאי. סרס מ"מ מנצח את הקטן של אבן-הגניע בין הקברים. איתמר צורפה לרסם העללת קולו של אדון, התנאר לנכדו את הקטן שאותו היה מקלף ואוכל, את חזבורה שצברה בסמון. לילידה שלו יס. יס חיים מספיק. הוא הפתגל בדרונו לעולם החדש. הורו שקרם לו. התקשה. אבא שלו, איציק בלום, היה יום אחר לירושלים. אדון רעמוח הלכו לשללונק והשאירו אותו לשמור את שנתה של ערנה. התינוקת מרצה בביבנה כשעת שרב מאוחרת. החבר פיינשטיין צא אל המרפסת וקרא "אחרון אחרון". כמו בראש פינה, כשהערב ירד והיה צריך לישון לילדים אחרים. וכרזו "היה לי חבר בגור-הספר. ילד ערבי מנ"עונה. איברהים חילי. שמו. אני לימדתי אותו למחוק כתב עבר. ורק, היום לא ידע אתי לנגן בחליל."

22 חלפספס

להלכין מלכודות לציפורים. במלחמת השחרור הוא ברח עם הבורחים. שמעו שגורה על שפת הירדן ושקע במים. מאז לא ראה אותו איש.

זמן קצר עבר בפיקר בנק ב"הלוואה וחסכון" בנתניה. עובד בן עמ" הביא אותו לעיר שהחלה לצמוח. אבל בשעה שהייתי כותב מספרים, לא חשבתי על הכסף. התגלגלו לי בראש טיפורים. זה דבר נדיר, אבל מסוכן. הייתי מתאפק ולא כותב."

ה וא חזר לכתוב בגזרה. היה שולח ל"הארץ" סיפורים על הגליל, ומאוחר יותר רשימות ערכניות מאזור הדשן. 40 נקורות ישוב כיסה, נוסע בדרך לא ררך לגבעת ערבה לתל-מנחם. עומד מול פרסם תקשיריה כנמר ויתקין וכותב בפנקס את תיאור העצמים העירוניים.

קרייבך. הוא אומר, הציע לו להיות כתב צבאי. אבל הוא סרב. הוא ירע שיש ברים שלא יוכל לעלות, אפילו אם עטרה לאציו. ובכלל, אבן-הגניע היה כתב-צבע. הוא הביא לרפי העיתון אלמנטים שהיו שמורים בדרך כלל לתאורים ספרותיים בלבד. הניד-לונגליוס גילה את חשיבות פרטי הממונה רק בשנים האחרונות. אבן-הגניע כתב בשנות המישיש על הצעירה בן.

הנה, בצל אחר הברונים מנגמם לו ישיש טיפוליסני עם צמיד רלועים המונחים לפניו על הארץ. בגוף המתוו של המערכה נהפך סוחר הילועים הזה למין אנדרטה שכולה עצמיות.

נשים עומדות בסמך ומטליות בדוגמה, את מהן מבטה כרוביך חרש של אריג גם את הברונס המפורט של הכרזו.

וגם כך: "הלא הילדים טובלים מהקד. למה לא חסמרי לאיש הזה?" צעקה אל ויקטוריה אשה אות, שישנה בפתח הכרזו, ועל יתה שרשר עשרות צמידים.

אותה שעה חופיעה בפתח לידה כבת שבע, עם ילקוט כירה. עשרה מבווישה.

זו שושנה - אמרה האם - "היא גולדה פה, בבדון."

גרשום שוקן, הוא אומר, לא שכר אותי למשרה מלאה בגלל המיגבלה שלי. ב-55 בא לארץ וינסציק והציע עצמו. באותה עת כבר כתב ב"מעריב" חות חשם ג. שריגי, שם סתמי שניכר מפור שוקן. וינסציק הציע לי משכורת מלאה, 250 לירות, תמורת הגברת וספיר. אבן-הגניע אמר לו: "חשבת על זה שאותה עושה לויקה עם חרש"

"אני מאוכזב מהדור הצעיר של העיתונאים. יש להם רוע לב במקום שאר רוח. היום רציו, אם אפשר, לרדת לחייו של מישהו. נפוליאונים קטנים."

וינסציק, זוכר אבן-הגניע, טמח על כתפו ואמר: "אני סומך עליך שתדע להתגבר, טמח על כתפו ואמר: ראשית ליום שישי"

מאן. בכל אירוע ליל שבת, היה משה ירע עוד עמודי השבת, מטלון לנחניה. "זה הוא מקיף לי לשבוע הבא", היה שואל את אבן-הגניע, הוא כינה את רשימותיו "ענינים". אורן, עצלן מילדות, היה רוחה את הכינת סיפור השבת למצא יום שלישי. "בשתיים בלילה הייתי מתעורר, שם את הראש מתחת לכרז המים הקרים. וישוב במטבח לכתוב עד הבוקר. בנקי. הייתי נוסע באוטובוס לבית 'מעריב'. וק היה עומד על המדרגות ומחכה לי. בלי להציע נחיה. היה מוטייר אותו לרעם."

אבן-הגניע למערכת גם טקפים. בשנות עבודתו ככתב אזורי היה לעיתונות מקום ראשון וחסר תחרות במסגרת חידושי הארץ. היתה מרקחה של ארועים, ואם היית עיתונאי תקין כאבן-הגניע, נמצאת במקום הנכון ובזמן. הוא נכת במקום כשניתלן שני המרינטים הבריטים, וממקם שניפנע בתוספת, הוא תלמה אדמון

האני מאוכזב מהדור הצעיר

נסיכה על גג פח לודוט

אנגליה שוב רוגשת. מאז נישאה הילדונת התמה ליורשיהעצר, לא חדלים שם מלעסוק כדיאנה, צ'ארלס והאיוון העדין שביניהם. הסינדרלה נהפכה לאשה צעירה ותאבת'חיים, הנסיך מרצין והולך, ובלילה מודאגת, והעתונות מרווחת לתיאכון על ספינת הנישואים המלכותית שעולה על שרטון.

מאת: פינקלסמון, לונדון ושרית פרקול צילומים: "גאמא"

הזאת רוצה לצחוק וליהנות מהחיים, אבל התברר לה שבעלה דבק בנאמנות בחובות המלכותיות המכופתרות והמייגעות.

צ'ארלס חזר מלידהונו שנים מזמן, כמו אמר, אליזה הענייה. היא לימדה אותו להיות צריך להשקיע מכל התחושות הפרטיות שלו ולהקדישן לעמל השירות האמרי. דוד, האהוב, הוכיח מאונכבטן, ואמר אותו להיות קשה להתנסות ברגשותיו. אשתו של הבנקאי מאונכבטן היריח כמו התנסות של הבנקאי ההודו-מערבני, אשתו, שעד למלך הדין השני נבחר וכיניו פינסט. צ'ארלס העריך את דוד דיו, כפי שכינו אותו. חרד יעץ לצ'ארלס לנהל מליטריס בן הכסף האטום לפני נישואיו, אך להתחנך עבודה בחברה, תמה וברה, לפני שיפול ברחשו של חברו.

צ'ארלס ניסה בכל מאורו ללכת בעקבות מאונטסטאן. לפני שהצליח אכן להילך פרישת ארבעת יעורו היעדרו מהעמדי מאונטסטאן לרשותו לצורך המשימה עם נעורו הפחיתו בשנות ה-40 לקשר שמו ברומנים עם עצירות ממספות הגדולה. אחד המבוססים היה עם כחול של דורסן מניו-יורק. צ'ארלס לא היה המאונטסטאן שהמאונטסטאן קיבלה חתונה וחזרה הוויניפג לא האמא לא טעמן של חתונה בשנות החמישים היפה שמתחילתו בהן. למרות היותו פנימי, ידוע על לפחות כחורה אחת שהשיבה את פניו, וצ'ארלס פויתרה ככך על ההזדמנות להיות מלכת אנגליה.

(המשך בעמוד הבא)

צ'ארלס היה אהבתה הראשונה של רייאנה, ורוב אהבותיה הראשונות כן מאריטות מימי א. הוא חשבת אותה מתוסכלת כלכל המצפעת והגנבנות שלות עליה, והן הניחו לה להיפטר ממספרותיה. רוב עליה, צ'ארלס וקו לוריות עוררו לבסוף מין שלו, ומן הראוי היה ששנתו תעשה זאת. אבל הנחמה לסיפורת צ'ארלס, כמעט כושבת קולנוע, נהנה לראות את הראש. צ'ארלס נישא לרובת האהובתה, והם לא מאמימים: הוא ציטט מאוד צידיה - שאלו - בקישש 19, לעומת 32 שנות - נהימה לגדול ולדלות הרעיה היה הוא וקו. כל שיתו שליו נפגעה מאוד: הוא כבר לא מאמין ב"כותב, נורה".

דיאנה, נסיכה בלונדינית יפהפיה כמו באגרות,
נהנית מאהבתם של הבריטים ומהערצה ברחבי
ממלכה. מרהימה היום את כולם. למרות היותה אם
ילדים, היא מתנהגת לפעמים כמו "גרופים" בת
שעשורה המזדבזת אחר אליילי ומר.

כאשר נישאא לצ'ארלס, והגשימה תלום ילדות
 תו נסיכה לילדות משתתפת על שם חורין
 ונבער תחת צעירה עז רקע כשחל אסורה
 ואום על נגן משתתף המלכות, ורא נישתל גלגול
 ינינו בדרים משענינים אותו, כמו שפרס
 מוסיק קלאסית ופעיליות מלכותיות
 אציל מיוזג חוסים ופושט הפולר, אבל
 שגור מן רב בניגול תרין ולמלה עגול
 אחר, הוא, מבטעה, חרין משכתב חוסים,
 ופילו משעמם אותה תרין על צ'ארלס
 ונבער מוי לשעמ. הנסיכה הגבוהה ודפה

הנסיך צ'ארלס התחתן עם האשה הלא-כנונה "דיאנה". כותרת זו, שזושרה בימים אלה בלכתו בריטי רב־תפוצה, באה כעונש על כך ששוכזר "סיינט" התועה והנצחית שזכרעה ב־1981 כבִּנְיָמִין "אורחם" של מלכות ארדוּ שמשך אליה מאות־אלפים "דוֹסֵמֵדִים" אנגליים ופוליטיוֹנֵי צוּפֵי מְלִיכֻתֵיהֶם רב־חַיִּים. הַמֶּלֶךְ הַחֹתֵמָה הוּא אֵינָה אֵלָּא כִּדְבָר נֶסֶף יִשְׁלַם עַל שִׁחָהּ מַחֲמַשְׁכָּה בְּחֹסֶם שֶׁל הַזֶּה שֶׁנֶּחֱמָה בְּחֹרֶם.

יטעם אלה משחוללות העתונות הצהובה
 יריטה עם ירוזחים בדבר ספינת הנישואים
 לתחיים ספירטה על שרטון, ומתמקרת במיוחד
 בנכות שפלתה בעתידה מנהלת רומע
 וזיוע נקאי כ. 28. בהענין כן הספיר צאלט
 ורש העצר הכריטי, לבין דיאנה השובב,
 פנה ויא כבר עובדה בשטח.

אמר ה' ואלה שמות בני ישראל אשר יקראו בשם ה' ואלה שמות בנות ישראל אשר יקראו בשם ה' ואלה שמות בני ישראל אשר יקראו בשם ה' ואלה שמות בנות ישראל אשר יקראו בשם ה'

פני ג'צור, שפירסמה באחרונה ספר המתמקד
בכר מוי הנשראים של הזוג המפורסם הזה, טורחת
על מ. כ. חבל שהגסיד הכבוד אינו זוכה לחמיכה
בית חוק:

דיאנה בעת הסיור תוקיכי באוסטורליה,
אחרי שהדיונים כבר החלו (למעלה)
ובימים הראשונים והשלושים יותר,
בתמונה משמחתית סולידית (שמאל).

"צ'ארלס נישא לאשה
 הלא נכונה, אולי הם לא
 מתאימים; היא היתה
 מאוד צעירה כשנישאה.
 לו – בקושי בת 19,
 לעומת 32 שנותיו –
 והיתה יכולה לגדול
 ולהיות הרעיה לה הוא
 זקוק. כל האישיות שלו
 נפגעה מאוד; הוא כבר
 לא מאמין בעצמו".

דיאנה, אומרים בלונדון, מתוודעת למעמדים כמו "ג'ורג' בת טיפוס עשור המודרנית אחר אלילי זמר. בצילום: עם מיטר טאונסנד מלחקה "מיי".

**"צ'ארלס היה
אהבתו
הראשונה של
דיאנה, ודוב
האהבות
הראשונות אינן
מאריכות ימים".**

כל אלה עדיין לא מפריעים לבריטנים להעריך את הנסיכה, ולראות בה מודל לחיקוי. האזן צריכה ללבוש שמלה חרשה - וכבר כל אשה במלכה רצה לרכוש לה העתק. פעם לבשה שמלה חושפת כחול, והצלמים התמקדו, כמובן, בחזה המלכותי המפואר. דיאנה גם הכניסה לאופנה את שטח המכנסונים הלוהטים שהוביק את כל צעדות בריטניה. המכנסים ממשיכים עליה פרחים בהודשיות שונות, ולנסיך צ'ארלס לא נותר אלא לומר, נסיך שאמר פעם: "נראה שבימים אלה, כל מה שאני עושה זה ללקט פרחים. אני מכיר בחובתי זו". הוא אגבט את זאת בחיוך, אך מתחזק לחיך הסתורה כנראה משה מרה.

להמשך חמישים שנה, הם מן הצעירים הגדולים והאחרונים ביותר בחיים. אבל לדיאנה היו גם בעיות אחרות. לא כל החרור לביבה של המשפחה המלכותית, ובכל שהמלכה היתה ירידתית כלפיה - היא עדיין נשארה חמותה. צ'ארלס היה מגלה לאמו דברים שלא שיתף בהם את דיאנה. הנסיכה גם לא אהבה אחרים ממשפחתו של צ'ארלס, שטיטלו במלחמתו ובקניית האישיות שלו. היא הרגישה כמעט מיותרת. היא עמדה על כך שצ'ארלס יפטר את משרתו האישית, ויאפשר לה למלא תפקיד פעיל וקריב יותר לחייו הפרטיים. גם הטיסור הזה עלה בזמנו לכותרות העיתונים.

לדיאנה, הנסיכה המשועממת, התחשק לפעמים לקחת רכבת ולנסוע לחוף הים בבריטון, או לבלות את אחר הצהריים בקולנוע. לא מכבר, בעת שהתחמקת מאנשי הבטחון בשעת לילה ויצאה לנהוג לבדה ותבושה בובע בוסים, וצווארון מעילה מוגבה, נטפלה אליה בנוספית צעירים ערביים שנסעה אחריה. השמעה על המידוף הלילי בדוכנות לונדון, במהירות של 110 קמ"ש, זינעה את בריטניה. בכלל, אנשי החצר ושמרניהם אינם יודעים איד לעכל את העניין, ונחתותיה הלייליות הסתוריות של רעיית יורש הצצר גורמות בזמן האחרון הרבה ויכוחים ללב לאנשי הסקוטלנד יאיר.

אם כי התחנה כולה היתה הצלחה סלוגאנית עצומה, "פאשלה" קלה של הכלה בשעת הטקס אולי סימלה כבר אז את העננים הקטנים שהולך להעביר על חיי בנייהו. מיד אחרי ירח דרביש, כאשר שבו לטירה המלכותית בבבלמורל שבסקוטלנד, אחרי הפלגה בת שבועיים על סיפון היאכטה המלכותית "ברייטניה", נראה צ'ארלס דיאנה כסמל האושר והבריאות. צ'ארלס נראה צעיר ומשחרר, כמעט כפעם הראשונה בחייו, דיאנה פשוט קרנה, ושמחה להצטלם ולפגוש עם עותגאים. אבל כשהתחנאוים הצלמים עזבו - ונטלו עינם את אור הזרקורים - הרגישה דיאנה תחושת ריקנות איומה, כך, מכל מקום, טוענת זיוס הבינרפית מני ג'ונר.

הימים בבבלמורל התארכו לשבועות, והשעשוע הגדול ביותר שם היה ללכת קילומטרים על קילומטרים בדגל, על ארמה חשופה. צ'ארלס היה כעונים, מוקף בכל יקיריו, אך דיאנה ושתעממה. היא לא יכלה לעזוב את הסירה הסקוטית המשמיה לטובת לונדון התוססת, לפני הזמן המיועד בלוח המלכתי הנוקשה, כדי שלא יתחילו לדון על "קרע בנישואים".

הפער ביניהם עצום, ולא רק מבחינת הגיל. צ'ארלס אוהב לשקוע בטסרי הסקוטיות ופילוסופיה בעוד דיאנה מתענגת על עתונות נשים ועל תוכניות טלוויזיה. הוא שר באך במקלה ולילה באופרה זה חגיגה כשבילה. היא, לעומת זאת, דלוקה על פוט ואוהבת להקנות כמו "דאיר" סטרייטס, "פוליס" ו"דאם". אופרה אינה מלהיבה אותה, בלשון העממה צ'ארלס אוהב לרונ, אבל דיאנה מעדיפה לערוך קניות בחנויות האופנות של לונדון. נסיכו להרביק אותה בהנהגת לסטים נכשל לגמרי. היא לא הצליחה להסתות את סלידתה מהם. היא אוהבת טניס, אבל הוא לא.

בחילולה לא האמין צ'ארלס שהבדלים אלה עלולים להשפיע על נישואיו. אם כי דיאנה נהגה להקדים אותו על היתר "טופש", הם חמקו היוזמים טובים. בזמן חתום צ'ארלס את חתונתו ללגבי מוסר הנישואים: "זה לא רק התאחדות מסורתית במשפחה. זה בעצם יחידות חוקר מאור, לגבי, תחילאים, שיכולים

26 סוף סוף

כל מקום שנוה נוגעת בו הופך ל"נוה אביבים"

מיהם ניה

השקעה טובה באיכות חיים בלב אש דן.

דירות בנות 3, 4, 5 חדרים ופנטהאוזים
לכניסה מיידית.
מרום גות - 10 דקות נסיעה, ללא מקקי תנועה
משרד מכירות ודירה לזוגות באחד: רח' תרצה
ע"י עוד" ירושלים 74 רמת גן, טל. 03-777 137.
בימים א"ח 11.00-13.00, 16.00-18.00

ניה
חברת בנין בע"מ
חברת בת של החברה לנכסים ולבנין בע"מ.

**שקעה
מיוחדת**
5 דירות מיוחדות
באתר החדש "מיתחם"

משרד ראשי: רח' ארלחורוב 53 תל אביב, טל. 03-241 166/7, ג' ה' 13.00-09.00, 16.00-18.00 ביום ד' 09.00-13.00
משרד מכירות תל אביב: רח' דינאוף 173

הנהגת מנהל

צעיר בן מאה

(המשך מעמוד 12)

שהחילו את הדיאטה' שלהן כשהן היו כבר גדולות. יתר מזה - לקראת סוף חייהן, התולדות שאכלו וחללו - נראו רע. עם עיניים לא צלולות ופרוות לא יפה. לשמחן, לחלורח שאכלו במחצית השנייה של חייהן. מוחן, היו פרוות יפה ועיניים מבריקות וזרורות. דיוק כבר אפשר לציין בביטחון עד מספר דברים הקשורים לאיכות החיים שיעורן להגיע ליוקנה יפה ולאיכות ימים: לא לעשן, לשמור על תנועה כללית באוויר פתוח, לראות שהמון ידיו מורכב מכל מה שצריך.

האם מן טבעי יכול לנערך דגון? לא כל מה שנבעי הוא טוב. חשיש ומריחאנה זה טבעי. או זה טוב הרבה שהוא טבעי ונדר לרוב האנשים, הוא רצוני ממש לחלי מנר. לאמנה המקובלת שכל מה שנבעי הוא טוב, צריך להתייחס בוודיות רבה. אין דבר יותר טבעי ממות ברע, מויהם בקטריאלי, מוון שאנו מורכב היטב. אסור לנו להיות פאנטיס למכענות, כמו שאסור לנו להעניש את עצמנו בוויטמינים.

פרופ' דגון חושש משרלטנים. מאלה שמכתימים לעשות אותך צעיר יותר. מ'תרופות' שמכתימים להוריד צעירות, צעירות חוקנה. כשנכיר יש מקום בו מוריקים לגוף מעובר כבשים. מבטיחים שם שאתה חזקת הלה נכנסת לגוף של האדם ומחזקים את כל מה שחסר בו. לרובי פרופ' דגון, עד היום לא ספקה הוכחה מדעית לכך שהתאים האלה של העובר אומנם נשארים בחיים כשהם עוברים לגוף האדם, אך שהם נקלטים בו בכלל. בגרמניה גילו שתחליף של חזקת הוא העובר מסוכן. שם מכינים עכשיו תאים מיובשים של עוברי כבש.

'הסכנה היא', אומר דגון, 'שככל פעם שאדם מרגיש 'תחמט', יש סיכוי סביר שמאחורי התחושה הזו יש מחלה, ומוטב שיידבק אצל רופא ויודא מה גורם לתחושה זו. להדגישו רעיה, רוב המקרים יש לה רקע פיזיולוגי או פאטולוגי. לפעמים פסיכולוגי. ובדרך כלל זה ניתן לטיפול. לא צריך להרים ידיים, לומר - אני מרגיש כך משום שאני זקן - ולהפוך משקמת שמכתימים הכוחות שאין בהן ממש'.

האם כולם מודקנים על פי המתכונת והיגולה שאנו מכירים, או שיש אפסירוריות שונות של חזקנות?

דגון: 'כל אחד מאתנו מכיר וקו או זקנה שאנו מסתכלים עליהם ואומרים: הלוואי ונחיה כמוהם בקלות, העובדה שהם קיים - מוכיחה שהאפשרי לפני כ-50 שנה, כשהתחילו לעסוק בחקר חזקנה ככמה מטרות, את הרבדים הראשונים שעשו היה לקחת קבוצה גדולה של אנשים ולמדור את 'כולת' נפח הריאות שלהם, פעילות הלב, כמשאבה, פעילות הכליות וניקוי הדם מחומרי ספלה. זה לקח את גיל 25 כנקודת התחלה, ובגיל 75 ראו עקומות ירידות. בשנים האחרונות עקבים את קבוצת אנשים מריאים ומוקדים את התחנות הפיזיולוגיות שלהם פעם בשנה. זה התחיל ככלטימור והתפשט לכמה מקומות גוספס כעולם'.

פרופ' דגון מספר שאפשר למצוא אדם בן 80-90 שהכל שלו מועיל ללא מגע, שלחן הדם שלו מתאים לזה שהמקובלת אצל צעירים, ושגם תוצאות בדיקת הדם שלו היו בתחום הנורמה של הגיל הצעיר. מלכתחילה אפשר להגיע לגיל מתקדם כל כך תוך המצנחה. השאלה היא כיצד.

במכון ויצמן נוסדו להבין כלליים יותר בתהליכים שמתקיימים בגוף האדם. אי אפשר לעשות נסיונות כללה בבני אדם. הנסיונות נעשים בכללי חיות שתולות חייהם ואורך חייהם מוספיק. צברים כך שאפשר יהיה לקבוע את תופעות אלה בעלי חיים שנגמרו חייהם ודורות מונוקלים הם את אחת הווי לצורך ביניים דגון קסמילי, במסע הוות' של תאומים ב-50. פרופ' דגון מחזק את חזקתו ונעשים תחת נסיון ויצמן, בנתיב האלף שישא לתחזקת

נסיכה על גג פח לוהט

(המשך מעמוד 26)

משמעותית בהבנת תופעת ההזקנות וגילוייה. אני מכשקת רוגמאות. פרופ' דגון: 'למשל, יש קבוצה שעוקבת אחרי התנוונות בלוטת התימום וכלותה הנמצאת בבסיס הצואר, שהחל מגיל הבגרות הולכת ונעשית קטנה יותר, עד שבגיל המבוגר היא נעלמת. זה הוא המקום שבו הלימפוציטים מקבלים את החיצון' לתפקידם במערכת החיסונית של הגוף. מנסים להבין מה הקשר בין התנוונות לבין דעיכת מערכת החיסון, האם ניתן יהיה להסיק תרומון מסוים לגוף כדי לשקם את המערכת. קבוצה אחרת גילתה שכלי שבעל חיים מודק, שיומי האדם שלו נעשים יותר קשוחים. הפרם החיצוני של התא הוא החומה שדרכה נעשית התקשורת בתוך הגוף. נניח שהקשוחות הזו, שמופיעה על התא, מפריעה לקליטת האינומורמדיה והעברתה. אולי אפשר יהיה לשנות את הקשוחות, גם כתאי עצבים וגם בלימפוציטים, ואז יתכן שאפשר יהיה להשיב גם את מערכת הוורון והלמידה, וגם את מערכת החיסון. קבוצה שביקרה את הנושא גילתה שהם יכולים לשנות את קרום התאים של העוללות ולעשותו פחות קשוח, ועלי ידי כך הם יכולים להקל עליהן את תופעות הגמילה מסם'.

פרופ' דגון חקר במשך שנים רבות את חזקנות תאי הדם האדומים. לאחרונה הוא חקר את תאי הדם האדומים באדם המוקדן. נושא אחר בחקר חזקנה בא בעקבות מחקר לבדיקת איחוי פצעים בחיות זקנות. דגון: 'בחיות זקנות קצב איחוי הפצעים איטי יותר. אם נניח מדוע זה קורה, יתכן שנוכל למנוע את זה. בניזמים יש לנו מוצג-לואי של המחקר הזה. גילינו אילו תאים צריכים לפעול וכיצד - כדי שהפצע יתאחה. התברר שיש 'גיוס' של תאים מיותרים שצריכים להימצא באיזור הפצע. כנראה תאים אלה שייצגו, הצלחנו להשיג ירור של איחוי הפצעים אצל חיות צעירות'.

פרופ' דגון נוסע בקרוב לביולטמור, ארה"ב, לתקופה של מספר חודשים. שם יעשה נסיונות בהעברת תאים המורידים האלה לחיות זקנות. במכון ויצמן, מתברר, אין מסיק חיות זקנות לצורכי המחקר. דגון מקווה שתוצאה מהעבודה שהעלה בבולטמור אפשר יהיה לעזור להרבה חולים הסובלים מפצע לחץ בגלל שכיבה ממושכת במיטה.

קבוצה נוספת של חוקרים במכון ויצמן בודקת היום את מחלת אלצהיימר. זוהי מחלה שמופיעה בגיל מוקדם יחסית, המתבטאת בתשישות הנפש, ובין השאר באבוד הידירות. לרובי פרופ' דגון, קבוצה זו מתחילה להתקרב לזיהוי נקודות מסיימות על אחר הברמודומים, שיתכן שיש להן קשר להתפתחות המחלה. עוד עוסקים היום במכון בנסיונות להשתיל תאי עצב מוח מריאים במוח חיות זקנות. עם כל ההשלכות שעשויות להיות לכך על אפשרויות לחיזוי איורים מנוונים במוח האנושי.

פרופ' דגון בטוח שגם אם 'כוחם וחזקת' מתי נמות, הרי שה'כתב' הזה הולך ומשתנה. הוא תלוי לדעתו, בתוצאותיהם של כמה מחקרים שיעשו כביולוגיה של החזקנות. ברשותא, חזקנה, אח: מהקופים הללו, ובאשר מחקר שאפשר להבין את תהליכים הבסיסיים של החזקנות. אולי לא נצליח להאריך את משך החיים המקסימלי נע-מאה ועשרין, למשל, אבל את תוחלת החיים הממוצעת נעצב ל-74. כמעט כמות שנאריך. מה שדורש את שגיליה לשנות את איכות החיים.

בשנה שעברה העביר פרופ' דגון את נתיב המחקר לחקר חזקנה במכון למרפאת עיניים גלובוסר. בקרוב הוא יוצא לסיור חזקנות בדרום אמריקה. ומשם ימשיך לביולטמור וכשאני שואלת את הילי שגיל המרישה לגילמלאת מאחוריה על חזקנות עתידית, היא משיב: 'יש לי תמונה זרי אצל רח מחליף חיות'.

סלאמי ואלובק

לצאת?

במשפחה וזמלובק ודושים שבדי להבי סלאמי מעשיו בענין מיוסבה וזאוקר בעיניה צחק הרבה ידע והרבה נסיון

קוויאק, סובי, שופר, ונעשו 7000 ממשפחה הסלאמי המעשו של וזלובק משלים איביל חידע והסיון שמשפחה וזלובק צברה ב-100 השנים האחרונות מה יוכל שנים בארץ וזה הרבה

עמי וזלובק, מומחה למנוח בעל מוניטין רב, מתרנס את הידע לעבוד יימיוניות קפדנית במסדרה היעיר ידוא שכל מוצר הוצא רחב יציינו לא יהיה פחות טוב מיוסב מאד

וטוב מאוד הוא נעשים של הוויאק, סובי, שופר ונעשו 7000 ממשפחה הסלאמי המעשו של וזלובק

הלואי סלאמי

קוקה-קולה דיאטום בשביל הטעם.

זה בדיוק בשבילך.

מוצר בישראל ע"י החברות חסרניות לייצור משקאות קלים בסיס. תוך מוסמך של קוקה קולה.

هَذَا مِنَ الْأَصْلِ

35 ឆ្នាំ

אני מסוגל לבכות ב'דיינסטי' אפילו ממיקי-מאוס

שמה פרטי

אני חולק ברוחב ומגוון רצון כמחיי. יש 12 צלילים, ואני יכול לסדר אותם איך שאני רוצה: להלכיש, להפשיט, לעכב, ליצור מרעין קטן עולם שלם. זה קוסם לי. המוסיקה היא כל חיי. מוסיקה זה אני, ואני זה מוסיקה. אינני יכול לראות את עצמי בלי מוסיקה. גם כשאני ישן אני מאלתר פגנה. מהלכים רצפים לי בראש.

אחת מגיע לגיל מסוים בו מתעורר צמאון ללמוד גם דברים שאינם קשורים ישירות למוסיקה. אחת רוצה ללמוד וידע. שכל חייד לא יפסיק, אחת קוראת, אחת מלמדת עם אנשים, ובסופו של דבר הכל מגיע למוסיקה. כדי לנבול טוב אתה צריך לאכול, לכת, בשר, חלב וירקות. כדי לפתח את המוסיקה שלך, לא מספיק להאמין ולשאוף. ספר מרגיש אחר, חזק, ומתיר אולי חלילה שני יתיר יותר ליר, יותר יפה. שיתח מעניינת. יכולה לגרום לך לנגן יותר טוב. אנשים שמסתגרים ומתאמצים מושי עד ערב לא מפעילים את העיניים, לא קולטים דברים אחרים.

לאחרונה חזרתי לתאורתי ילדות שלי, שראתה אז ונתרל מספר של טקסן חזיתי שמצא חן בעיני, ומיה רצתי לנחש וקניתי את שני ספריו, וספרים של ויטן המה גיטטה ותאומה אני מבין שהספרים שחייתי בזמן עשיר לי משות. אחת קרבה ומבין את האנשים ודרך המושבה שלהם, מוחה את המסקנות, רואה את הפרצופים מול העיניים, וידע למי תחלוק. הסופר בוחר, כי בעל המכונה או תפוס של טינה וזה מפעילים את העיניים, לא קולטים דברים אחרים.

כדי להבין את מורס ולחיות מוודיטיט סוף צריך, כמובן, להוילדל עם כשרון ומוטציה מלאים.

החשקתי, ואתה מרגיש מאיפה ולמה צמאון מוודיט, במהובן מאחור.

הפסטרן ודרידו לא עובדים אצלי 24 שעות ביממה. אינני אוהב מוסיקה קלאסית ברקע, לא מסוגל לשים את הידועים של מוצרט ופשיטופשי. לא אוהב שום עובד עלייך, רוצה לקלוט, משך וקליטה מוגבל. אני מאזין לכל מיני דברים. מוצרט - זו אחת מהנבנתמאלה, הכל וזהו כתב גם דברים שאפשר היה לדלג עליהם, אבל אני כל-כך אוהב אותו שאני מקבל כל דבר שהוא נחון.

אני מאוד אוהב אושרות, ביחוד מהורס והסרף 'הויטט', לא סתם מוסיקה יפה שהולכת עם עליה שותפות, אלא מוסיקה יפה ודרמטית עם עליה שותפותה או עשויה להנחשה. מוצרט, לאון קבאלה מטיק ואתרים האמת זהו שאני טור ממוסבל. אולי יבולתי, הייתי רוצה להיות סטור. דרמטי באופירה איטלקית. אני אוהב את העצמה שיש בשכל הזה, את והתקשרים שנכתבו בשבילי.

במוסיקה זאת, אוסטר מוטרות והא המצטר של ומסליקים לי את חומרה ציק קוראה וקסי בראש. אני אוהב גם רוק ומוסיקה קלה, אם היא טובה מבחינה אמנותית ומקצועית, מוסיקה לסרטים כמו של ג'ון ווליאמס 'מלחמת הכוכבים', 'מיסגשים מתחם והשלישי', 'איטי', 'הא מתוסר איד', על תלם של מאחור. אני לא כל-כך אוהב אגנות אוונגארדי, זו לא מרבה אלי, אבל אני לא מוסל את זה ומשקל מנה אירועים מוסיקליים. יש רק סוג אחד של מוסיקה של מוסיקה אוונגארדי. יש רק סוג אחד של מוסיקה שאני שונא - מוסיקה סאונטר.

פעם הייתי משם מכור לטלוויזיה. לאחרונה

אני חולק במשך חשינון אני יותר בטוח שאני עושה, וידע יותר מה אני רוצה ומאשר שאני מוצרם.

הפסטרן ודרידו לא עובדים אצלי 24 שעות ביממה. אינני אוהב מוסיקה קלאסית ברקע, לא מסוגל לשים את הידועים של מוצרט ופשיטופשי. לא אוהב שום עובד עלייך, רוצה לקלוט, משך וקליטה מוגבל. אני מאזין לכל מיני דברים. מוצרט - זו אחת מהנבנתמאלה, הכל וזהו כתב גם דברים שאפשר היה לדלג עליהם, אבל אני כל-כך אוהב אותו שאני מקבל כל דבר שהוא נחון.

אני מאוד אוהב אושרות, ביחוד מהורס והסרף 'הויטט', לא סתם מוסיקה יפה שהולכת עם עליה שותפות, אלא מוסיקה יפה ודרמטית עם עליה שותפותה או עשויה להנחשה. מוצרט, לאון קבאלה מטיק ואתרים האמת זהו שאני טור ממוסבל. אולי יבולתי, הייתי רוצה להיות סטור. דרמטי באופירה איטלקית. אני אוהב את העצמה שיש בשכל הזה, את והתקשרים שנכתבו בשבילי.

במוסיקה זאת, אוסטר מוטרות והא המצטר של ומסליקים לי את חומרה ציק קוראה וקסי בראש. אני אוהב גם רוק ומוסיקה קלה, אם היא טובה מבחינה אמנותית ומקצועית, מוסיקה לסרטים כמו של ג'ון ווליאמס 'מלחמת הכוכבים', 'מיסגשים מתחם והשלישי', 'איטי', 'הא מתוסר איד', על תלם של מאחור. אני לא כל-כך אוהב אגנות אוונגארדי, זו לא מרבה אלי, אבל אני לא מוסל את זה ומשקל מנה אירועים מוסיקליים. יש רק סוג אחד של מוסיקה של מוסיקה אוונגארדי. יש רק סוג אחד של מוסיקה שאני שונא - מוסיקה סאונטר.

פעם הייתי משם מכור לטלוויזיה. לאחרונה

לחשקתי מהנוסחאות. משהו בלב אומר לך - אתה מתבטל. איפה נשמע שאדם צעיר ובריא ישב בבית, בשעה כזאת, כשאחרים עובדים, יקרא ספר ויהנה מהנוף שלושה-ארבעה ימים לפני ערב אימפרוביזציה אני בכלל לא מתקרב לפסנתר. זה מבטיח לי שכשאלעה על הבמה, אחרי מליכר 'דע' - שאתנפל על הפסנתר. אבל המריכות שאני עובר עם עצמי מתישות לפעמים. מעט אנשים יודעים מה זה לחיות עם אמן ומה זה לאמן לחיות עם עצמו. זה הכי קשה. כשנתיים האחרונות והאחרונה מחדש במסנתר. הפסנתר, זה הכושר הראשוני שלי להתבטא, תמיד אפשר לרבר איתו וזהו נענה בהתאם. כשאני עצוב, גם הוא עצוב, כשאני שמח, גם הוא שמח. פרטנר איראלי. נוכחות הפסנתר שולטת על הדידה. על הקירות אין תמונות. בהתחלה זה היה מקרי, אחרי-כך הלבן של הקירות התחיל למצוא חן בעיני. וכלילה, כשאני מוחה את החלק הפנורמי, יש מולי תמונה ענקית, יפהפיה, של אורות העיר. מתישהו ודאי אתלה תמונה או שתיים, לא בצפיפות. הגליזה הוה, מסל ה'פיאסו' של מיכאלאנג'לו, מונחת על הפסנתר כפי שנה. זה הפסל האחרון עלי ביותר. כשאני רואה אותו, אני יכול להתחיל לבכות. הוא מרתי כל-כך, הריבה חום עד שגורמה להחשוב שזהו עשוי שיש, אבל קרה, אותה אכן שגרצמה מה את חללו. והראי מה הוא יצר מבנה.

אני אוהב לקנות בגדים, ובסופו של דבר חוזר תמיד לגווניו של כחול ותכלת. לבגד יש משמעות. כשאחת לובש את ה'ויקט של החופעה, זה עוזר לך להכנס למצבירוח מתאים.

אני אוהב נחיותיו זה חסר לי בעיקר לפני קצנרסל בעלי זה. אז אני אוהב לקחת חור טוב, גבות, עם גוף, כמלון יפה. עם שלוחיות ושלמון בחור. זה מקל על החוש. והבדלים כשאחת ידע שיש אפשרות לשתוק, זה משמיע לטוב. זה מצבירוח של עם הרכוש משמיע אנו אוהב לקנות בגדים ובסופו של דבר חוזר לגווניו של כחול ותכלת. לבגד יש משמעות. כשאחת לובש את ה'ויקט של החופעה, זה עוזר לך להכנס למצבירוח מתאים.

אני שחק כשניגשים ומבירים אלי. אני צריך אוהב נהנה מהתגובות של הקהל. חקשק עם הקהל הוא תלוקה. את כל אתה צריך את הידידות. הקהל שרר בקשר ותלומה אצרי חשונות חשון יותר מהכסף, אתה נוכח, שחלון וראשי. אמן לך - זו חלטה חיונית, או צריכה צריכה שחקנה בגליים מהחלטה, וזה את צריכה של זה משקל לך את המצטר עם החומרה. אתה חייב להחליט מהמסר. המסר זה זה החידוש והחידוש שלי. זה תגובה המאשרת שהחלטה, לשחק את השקל המצטר זה חלטה. אתה חייב לך לומר, נעם, אוי, תלומה בשקל אתה מרגיש שהחלטה זה הסוף ונתת את הברך. זו חתימה מוחזרת, שחקנה כשביולת חלל זה חלטה. וזהו זה בשקל אתה חלטה וזהו זה בשקל אתה חלטה.

ראיונות ודויד בראקוב צילום: שמואל רחמי

האזן אל האזל

המשורר קווין בראונל עם
במאי הסרט אבן גאנס
(מימין), אחת הסצנות
החמוניות על המסך הרחב
והמשולש שצולמו בזווית
ראיה של 100 מעלות (במרכז).
ונופיליאון, ויבור הסרט:
החמוניות ואסמט ושוחזרו
ממדמי ארכיונים מאובקים
ומתוך קופסאות לוח.

נפוליאון חי או מת

"נפוליאון", סרט ענק, מסך ענק, חמש ורבע שעות הקרנה. ההצלחה המפוארת ביותר בתולדות הראינוע. התפורה ואברה למשך חמישים שנה. שוחזרה בהרפתקה אמנותית ונוירה מחדש כארבע חברתי בעולם המערבי. בשבוע הבא בדיאל התרבות. ארבע הקרנות בליווי חי של תזמורת רשות השידור.

מאת עירית שמגר

הראינוע, אבן למשך כמעט חצי מאה - כדי להתגלות מחדש בעידן קולנועי אחד, לנבדלים הבוגרים ונינים של אותם צופים ולהבין מן העבר, וכל זה לא כדי חוקר צרפתי, פטריק נובל, אלא בידי נער אנגלי, עבדן ארכיונים חולה קלנוע.

אז מה יש כאן עוד לרדב על מגלומניה עשורה צלמים, ציירים, מעצבים, בני תפאורות, מהבלי במה, חשמלאים, מומחים להבלה ולנשק, יועצים והסטרטגים ומאפרים עמלו ארבע שנים במלחמת "נפוליאון". הסרט עלה שמונה עשר מיליון מרנק סכום ענק באותם ימים. ארבעים כוכבים מופיעים בו. מאתיים טכנאים בנו מאה וחמישים תפאורות מאולמנים. חמוניות רבות צולמו בחוצות פאריס, טולוז ועוד, עם 6,000 תלבושות, 4,000 רובים, אהלים, רגלים ומיני ציור צבאי אחרים. שנירש להמחשת האופוס הענקי. שליחי הנאמנים של גאנס אספו מרובות פאריס עבור הסצנות האלה כשש אלפים ניצבים, רובם מוכתלים, שמונים ואפילו קלוישים. חי של תזמורת הסימפוניה ויוליסם, רשות השידור.

למרות הכינסיו הפירוואי, בלור, סרט, שעבר חשיפה עש (ו) גילגולים נוער, לצבור תאוצה, של מיתוס: יוצר הוא מגלומן ממוצא מוסקווי, שעשה סרט חמישי, ובה התבטאה המפאורה. יצירה בהצלחה

פרנסואה טריפו: "אין ב'נפוליאון' סצינה אחת שאיננה מעוררת בנו את המחשבה שהיא גולת הכותרת של הסרט. אין בו תמונה אחת שאינה טעונה רגשות. אין בו שחקן אחד שאינו מתעלה מעל עצמו, למרות השנים שחולפו, יוצרו אפל גאנס עורנו צעיר הבמאים שלנו."

הששים (בארץ יוקרן הטייפטיכון במקרנת 70 מ"מ) שהובאה לכאן במיוחד. שיכוריי-היסטוריה והתאורה האכספריסטיסטית והצילום הנועז נוערו לרגש את הצופים ולהביאם לאולם הראינוע. בסצינות אחרות הניק את המצלמה במהירות מטופת על גבי מוטס דוהדים ומחלות של. כדי לעקוב אחר מעופם של כדורי השלג (בקרוב בין הילדים בראשית הסרט) ביקש להעפף את המצלמות באוויר. סרטי שופעי מרין, עוצמה רוח. הרפתקה. הוא מספר את סיפורו בתולדות נדירה. האירועים נחשפים לפנינו כעוצמה כלתי גלית. הוא ידע ליצור תחושה של קרבה ושל עומק, ועבר בצורה יוצאת מן הכלל עם שחקניו. גם עיכתו וחינוכית של גאנס חושפת את סקרת הרגשות של רמיותיה.

אין ספק, שב'נפוליאון' ראה את מינסיו יצירתה, למרות שאו כבי היה במאי סרטים מפורסם. הוא תיכנן לבנות את סרטו משלושה חלקים: נעוריו של נפוליאון, האיש ומשטר. האמיים של המהפכה, והמערבה באיטליה. גאנס רצה להמשיך ולסרט את תולדותיו של נפוליאון גם כוכבו ומקסר עד להגלייתו הסופית. לא אלה אולם הוא הצליח לצלם רק את שני החלקים הראשונים: קשה להאמין, אך, ותעשיית: בצומח, כולם מתוני הימין, סרבו להשקיע בסרט. הוא נראה בעיניהם ריקלי מדי. כרוך, שעם בוא הניקורת והרכיסיסט בקעו תומכיה כי הסרט ריאקציונרי. רק (המשך בעמוד 39)

הגדולה, אילו באותו יום היו לאפל גאנס עשרת אלפים ניצבים הסרים למרותו: שיכוריי-היסטוריה ומסחררי קטורת-הציטונות, יכול היה, אילו רצה בכך, לשלוחם להסתער על כל מכוול, להציעים לכבוש את האסיפה הלאומית או את ארמון האליזה, ולהוכיח עצמו לחרון.

כיום קל להתייחס ל'נפוליאון' כאל מוצג מודיאוני, גבס תרבותי, ואירוע חברתי שהופקע ממקורותיו. אין שואלים יותר "האם ראית את נפוליאון?", אלא "איפה ראית ומתי?"

התייחסות פירונית מסוג זה רק. מניקה לאיש ול'יצירתו' זמנתות אותו. מן החקשן 'ההיסטורי' והאמנותי שבתוכו מעל, אוספת והתלהבות ויתרה הבאה, כצפי, גם התפכחות, ובאמת, 'נפוליאון' איננו יצירת תופת. הנדולה ביותר של כל הזמנים, ואפל גאנס הסרט האילם הגדול ביותר של כל הזמנים, ואפל גאנס איננו חכמאי: הטוב ביותר (ומי כזה). אין גם היום, המישים שנה לאחר ההכרזה, קשה לא להתפעל מן הקולנוע של אפל גאנס.

הוא היה נמרד, צוען ובעל חזון. כשנוכח שהמסך צר מהכיל את כל מה שרצה להראות - תחליט להגדיל את המסך את המסך על טולוז וציאת הצבא לאיטליה צילם בשלוש מצלמות שחקנו לצופים וזוהי ראייה של מית מעולה. אפל גאנס רצה להמשיך את המסך המשולש, שילוח של אסונסקופ עם חסימה, והקדים ביותר משנות רוח את המהפכה של שנות החמישים

הרמות שתיארה עצמה כרסים של סלע שנוקד נפוליאון הוא תפיסה של עולם. כדמות סרית, אך את נפוליאון ראה, לרבריה, כדמות סרית, אך תאר אותו בסרטו כניבור-על אגרי. לא שנה מלחמות הנגרר לקרב על-כרחו מצטייר בסרט (וכהצחת גאנס), אלא גיבור מיתולוגי שהילת אור מקיפה חסיר את ראשו. הוא מורם מעם, מבתק חבל בתרבו וכמו אל-מסגר מוקדון חקשן תגורר חוצה את הים כמו יאסון, וכרובם של מצביאים רגולים מהמסטים חברי הסוב ביותר הוא שף דורס - בן, במקרה של - הכול רק מידו. כמו באיקוניק נוצרי, מצלם גאנס את אמו ואחיו בואריאציה על בושא השילוש הקדוש, ובסצנות הפסטרליות בקורסיקה מתווספים גם דוה הצאן והשל חמנים.

כרוך שבאנס יצר סרט על אחר מגדולי המצביאים בהיסטוריה מתוך עמור של חרצה אולם הטאו היה בהודות יתר, עד כדי כך שהניצבים (שהכירו אותו מקרוב) חרעו בצילומי. המיקרופים הצבאיים "חי אפל גאנס", לא נרא. בסרט אילם זה נשמע בריק כמו "חי בונפרטה"

הק העתון "לרסאן" (הזמן) שנכתב באתר תולדות, תאר את המעמד "האמנים לעת מצוא תתייחסו לתפקידים בריצנות גמורים. ללבושותיהם הפיו. בהם נשמע רוח. חדשה. צוען שחלם מאפל גאנס, שהוא מנהיג כחמד עליון, חשמה את האמן הגדול. באנשים הללו, בני גנות חכם שבו והתעוררו מליחיו. התחושות של אבוח מומחה. המאן יגנו על עציבתם כמנצח על עציב נגניו. כשעלה לרגיעק על הרכוב להשמיע נשיות כקול ודה והעמם אייאלה הסכים גבנים תוקל משואות. הערצה שפוטנאניות, תשואות. עצמם אנשן ששכלו את מרותו של מנהיג ומוסרים עצמם בידו למרשיה. כשמתחילים בהקטת מהפכה וטאו, אז אסר למיין את המנגנון שהפעיל את המהפכה

הרמות שתיארה עצמה כרסים של סלע שנוקד נפוליאון הוא תפיסה של עולם. כדמות סרית, אך את נפוליאון ראה, לרבריה, כדמות סרית, אך תאר אותו בסרטו כניבור-על אגרי. לא שנה מלחמות הנגרר לקרב על-כרחו מצטייר בסרט (וכהצחת גאנס), אלא גיבור מיתולוגי שהילת אור מקיפה חסיר את ראשו. הוא מורם מעם, מבתק חבל בתרבו וכמו אל-מסגר מוקדון חקשן תגורר חוצה את הים כמו יאסון, וכרובם של מצביאים רגולים מהמסטים חברי הסוב ביותר הוא שף דורס - בן, במקרה של - הכול רק מידו. כמו באיקוניק נוצרי, מצלם גאנס את אמו ואחיו בואריאציה על בושא השילוש הקדוש, ובסצנות הפסטרליות בקורסיקה מתווספים גם דוה הצאן והשל חמנים.

הקדמה של האל

מבצע מיוחד בארדן: רהימי איכות במחירי הזדמנות.

ארדן מזמינה אותך לאולם התצוגה של המפעל בצריפין. מבחר עצום של עורפי יוקרה ורהיטים מחצוניה בהתאמה גורמת, ובתנאי השלום מיוחדים - 4 חשבונות ללא ריבית וללא הצמדה.

רהיטים, מתפנלים, משולמים בהתאם והשקעה והובלה על ידי הקלוק (יש אפשרות להזמין הובלה).

לפניך רק חלק קטן מהמבחר הנצמד. בתצוגה גם חדרי שינה, מטבחיות ישיבה מרופדות בהתאמה של עד 50%.

המבצע בצריפין בלבד. בדאי לקפוץ... על ההזדמנות.

שולחנות אוכל

סוסאטי - שולחן אוכל מפורז בעץ אשוח או אלן בגודל 135x85 ס"מ + שתי תדלות של 40 ס"מ כ"א. **ש"ח 757.50**

סוסאטי - 160x92 ס"מ בעץ אשוח או אלן + שתי תדלות של 45 ס"מ כ"א. **ש"ח 885**

אריפסי - תארים לפינת אוכל קטנה. 135x92 ס"מ בעץ אשוח או אלן + שתי תדלות של 45 ס"מ כ"א. **ש"ח 700**

אריפסי - 160x105 ס"מ בעץ אשוח או אלן + שתי תדלות של 45 ס"מ כ"א. **ש"ח 750**

רומא - 160x92 ס"מ בדיק, אשוח או אלן + 3 תדלות של 45 ס"מ כ"א סה"כ פתיחה עד 3 סטו. **ש"ח 830**

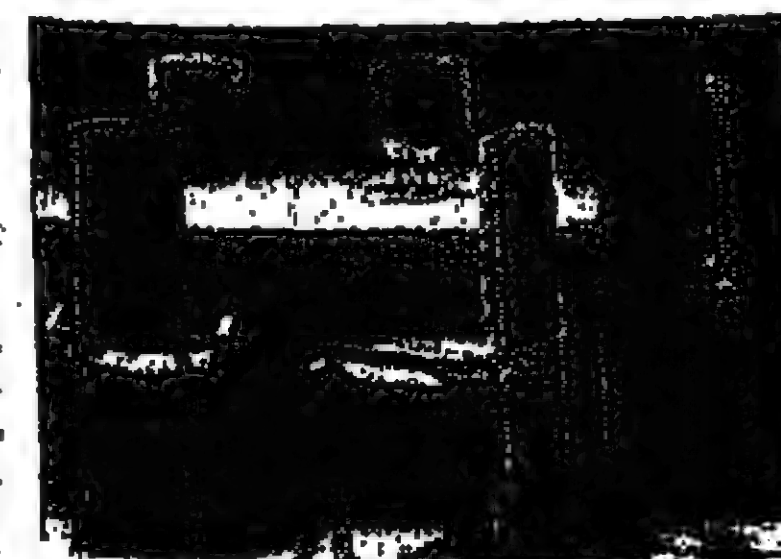
מערכת קפה

מרי - 3 שולחנות קפה משולבים בגוונים שונים. **ש"ח 177**

כמאות

קריצי - בדיק, אשוח או אלן. **ש"ח 145**

ראלי - בדיק, אשוח או אלן. כסא גם מסוג גבוה. ידיות גבוהות או נמוכות וללא ידיות. **ש"ח 209**

מערכת ישיבה

קריז - 1+2+3 בדיק, מערכת ישיבה בסגנון ערבי. **ש"ח 1,980**

מדיסי - 1+2+3 בעץ חקין או אלן, מערכת בסגנון קלאסי. **ש"ח 2,639**

שנאום - מערכת קלאסית ממין חק מקטף. 1+2+3. **ש"ח 3,992**

ארונות

מקאסיק - ארון 4 דלתות בעץ חקין או אלן. **ש"ח 1,877**

ארדן

מקבוצת (הארדן)

מרכז "ארדן" צריפין-מפעל הארדן. כריש בית דגון-רמלה פל. 08-229666, 08-232696

אלי דין בחוף אשקלון. ילמלא מרחות שאני מקנ מיהדי אולי לא חיה כן כלום. מלמל אן מעב לו עש למען חשיר הן רק מביטות אונשים צוים, מלניים.

שיר אחד הוא רק ידע

חושבי אשקלון שואלים עצמם מה עקץ באחרונה את אלי דין "שלהם", גאות העיר, הבן של יוסף מהאכולת, שעלה ושיכס והיה (כשנבחר) לראשי העירייה הכי צעיר בארץ. לא די שעבד לעורך שהוא גם מהלך כמו איזה הארי קרישנה וגאללל דיבורי שלום? דין מקדיש עתה את כל יכולו להסברה על חוכנית השלום. מדי שבוע בבוקר הוא הולך לבית-בוסת אחר, מחפיל עם כולם ואחרי-כן עורך "שיחה כלליה על השלום" לפי כרשנה השבוע. כמו הצעירה ההיא מכונה - שיר אחד הוא רק ידע.

תאח מל בשן צילומים: ראובן קסטרו

למשא-זמנן, בלי תנאים מוקדמים, ואנחנו נמספס את זה זה ורי עול גורא שערורייה לאומית או עכשיו צריך לעבור ממש מבית לבית, להסכיר, לשכנע, ולא את המשכנעים - אלא את השכבות המסורתיות, הממוגות. אם יש כאלה בורא שיש כאלה תרוב הם כאלה, רק שהימים שנוצר להם התעוה. צריך לדעת ליצור אוירה מתאימה לריאלוג - בהמונים, ורד הביכרות, זה אי פעם לא ילך.

והוא צריך לדעת, אחי מה שקרה אצלו ככיכר. ריין אומר שהוא מורע לאפשרות שכל יוזמות השלום המקומיות האלה עלולות לעלות לו במחיר אישי. אבל השעה, הוא אומר, שעת הברכה היסטורית, ר"אילו הייתי עושה רק חשבון של פוטנציאליות בעיר, הייתי הולך לליכוד.

איזה יומיו הגביא, אומרים הצניקנים. לא קיה לו כלום. הוא פשוט גמס להסתדר בפלגת העבודה זה התחיל בטקס חידוש של "כיכר השלום על שם מוחמד חמישי" (מה כיכר השלום, זה כיכר ערבי). אומר בעל קווסק אחו, זו הביכר שאבו המצבה של לכבוד מלך מרוקו מונחת עכשיו במסגרת העירייה. שבורה ומבוטשת. ריין אומר שלא יציבו אותה שוב, נחכה להיסטוריה שתגיד את דברה. כן, הוא מודה וו חיתה שגיאה גדולה לערוך את הטקס יום אחר. רצח חיים ערבי. חשבנו להראות למחבלים שלהפך, לא גירוע ממאפי. השלום, למרות הכל, אכל קשיש סעתי-רעותת אראפסו לרבר על שלום.

השאר כבר כתוב בדבריו. מי ישראל אלימות, כמא, על פרס ורטי עגבנית כמו פעם, במימונה, את אלי דין איימו להרוג (אש"ף, ח"א). ריין אומר שהוא (תמשיך בעמוד הבא)

כאלה לא כליכר מתלהבים מהעניין, במיוחד בהתחשב בעובדה שרוב תושבי אשקלון הם מצביעי ליכוד (48 אחוזים). למערך יש שם רק 29 אחוזים. "אלי, אנחנו אוהבים אותך, אבל אני ליכודניקית שרופה" אומרת לו אשה בריאת-בשר בבגדיים בחול ב"אשקלונה", פאק המים החושים. "אן למה עכרת למערך?" הם באמת לא מבינים מה עקץ את אלי ויין נאן "דאיין במלעיל, כפי שהם אוהבי לכנות אותנו, אלי "שלהם", גאות העיר, הצעיר משכנת שמשון גימל, הבן של יוסף דין מהמבולות, שעלה ושיכס והלמיר והצליח להביס שני תריאלופים והיה (כשנבחר) לראשי העירייה הכי צעיר בארץ - לא מספיק שהוא עבד למערך שהוא גם מהלך כמו איזה הארי קרישנה (מלמל דיבורי שלום מכל הסוגים)

"אני כמו הנביא דמיהו עניין השלום הוא כאש בעצמות, אני מרגיש שזו שעת רצון שאסור להחמיץ צריך לעבור מאש מבית לבית, להסכיר, לשכנע"

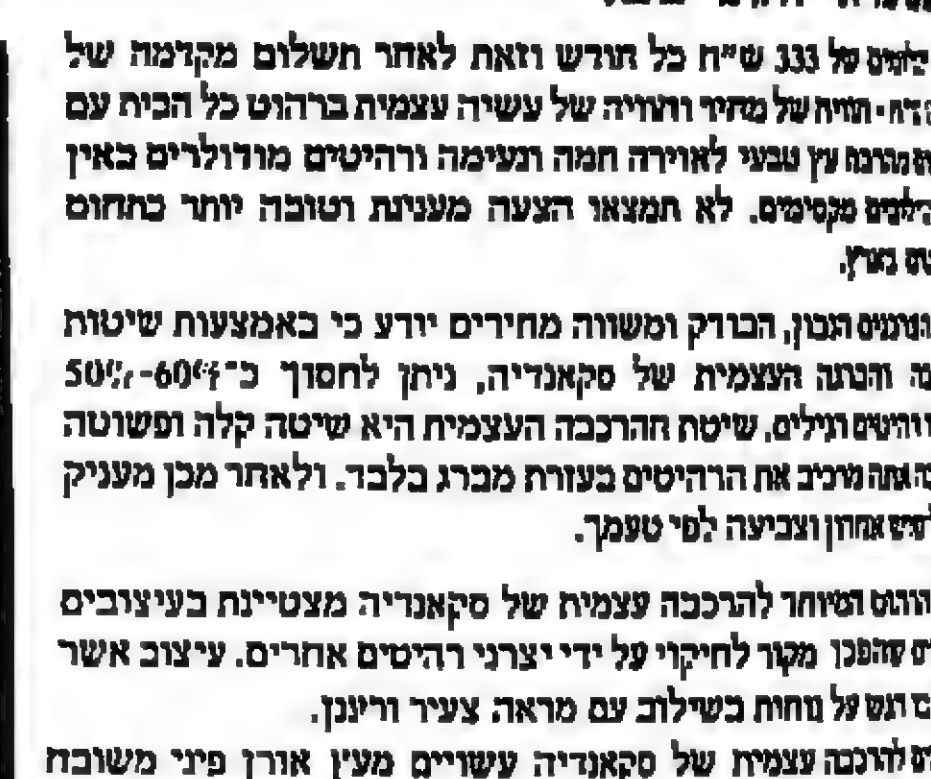
אני כמו הנביא דמיהו? מתפטר ריין על חיימי. העניין השלום הוא כאש בעצמותי. אני מרגיש ששכשין זו שעת רצון, שאסור להחמיץ. חורמנות היסטורית. לראשונה בהיסטוריה חוסיין מקנן להכנס

הלזא מס אל-על

כמה תחסוך אם "תבטיח זאת בעצמך"
עד 50% חסכון אמיתי בהבטחה חד-נוער מודולרי מקסימ
בעיצוב מיוחד של סקאנדינביה. כדאי להתרשם.

50% חסכון אמיתי בהרכבת רהוט מלא לבית בתנאי קניה מדהימים. רהיטים שלא חייבים להיות יקרים. חברה ציבורית גדולה ואמינה כסקאנדינביה הוביחה מברא לחתשום.

**אספקה
מזרחית**
חשבים 29

ארון קיר הווה אמיתי
תפור למידה ניתן להעבירה
כולל גם דפנות, רצפה,
והקרה במעטרה והאיכות
והחומות של אדסה

פרחול בלעדי
המבטיחה החלקת
חדמות בקלילות
סארך שנים.

הדגמים ארון מוחזק עד 1.65 מ'
נפח סטור מים

682.-
יש לה
הוא אינו נמצא רק על ידי
המחירים הנמוכים ביותר
המחירים הנמוכים ביותר

[illegible][illegible][illegible]

**הליכו. הצרה
היא שאנשים
לא רואים בזה
הישג."**

התקציר: המליטות שלו לא מוצאות את אומר מאיר שטרית, קולגה ותיק. בניין של שטרית ידוע רבים אל א"י ארץ אומה. נאמנתה ה"י כבר אפרו כמחשבה דומה

אלי דיין לא מאמץ ברעויות, רק בעבור קסם סיסור התקדמות שלו בהחלט מעורר תרעובת. שמכאן ישבו על הכרזים במרכז, הוא לא בשעת הרכיב דנונוני, וכבר היה דיוע שם שמעל לחדר. מנהוג קסם. בליל 18 כבר למד משמשים באוניברסיטה כעיתונאי. לימודיו מופנז במילגות הוא היה חלוצי משטרים, מבוקר, לפרנסתו בעד מבחן למשפטים הקסור לאוניברסיטה העברית, לימד בשירותים של סטודנטים בקיבוצים. אחר כך התמחה במסחר של שטחאד מפרד. בתקופת הלימודים פגש את לינה, את סטודנטית הצעירה ששיקאנה הרוסית שחיה ושלוחת לריו. דיין חזר א"י והתגר בחינת שטח היה תרגום התופים (כך ברוי), שבעד שטח שנים היה ראש ירדית אשקלון, הוא לא זכור ששם מוקד. כנראה ידוע עם מי יש קטע, ירדית ששם מוקד. שיהיה"ו הוא אומר, "ירדית לחזור לעיר, להשפיע על פלוח".

הגיע ביום רביעי עשרה: "האש חצורה
למנוחם שליו חתונה המסיבה מאכזרת,
מבדור עם נשות החליה: בלי ספרים, בלי
אל-בנבס לאלום מבכס"י "סופר" ובעצ'
המסיבה מווייב"ה על הרוב ילו ודאס חתו
לדאס שחאג בוד לוינש" והדורס נא דאס חתו
דדבא "הא סוס בעודו חצור" אומרים עליו, לשאלת
הא מיש תוך אכילת מיקה, חותמת במוחית בלי
עירום יירוח ולגיטה מבקשקש מין
(חמש דמור 14)

הו יום מאושר בשבילי, אמר לו פרס. יש להוציא שחמץ החמור לכל מלת שנה למח וקומו בעצמו מפלגה ויתעורר לא לאילי ים ויבשה, חשבה ושיטת-קצב-שני. וזאת מנהיגים צעירים וזולתים, ודאית פור-אריק, קשיקעק וזולתות וארדיות. אסבובו המהפכני שלהם ריין בכלל לא מחלוקת מהם. וזהו חלל "חשבה" וכן. ואני לא חשבה לא. וזה, הם על הכבוד, שיצירת רובם צעירים קטנות. וזה באשקול של 60 אלף חושבים, ובזרז השם, לא שיהיו הם שומע.

ויין תהציר ומצחיר שחמץ וזולתים למפלגה "במחיר"

אמר ר' חייא בר אבא בשם ר' יוחנן כל שיריונים וכלי הבטחות. חלק מצעורי
הגוף לא כלכך האמינו לו. "אתח מגדל נצבים"
ענינים, אמרו לפרס. צעירים או לא - הם
מקוץ בני ארבעים, ואת בתוליהם הפוליטיים
מומן. לא יכול להיות, אמרו, שהיה פוליטיקה
שפת כמו אלי ריין תתפסק בנסח זבורות מן
ואם הוא כזה אזרח של המפלגה, מדוע לא
להיות חבר?

[illegible]

7
X
7
7
22
22
77

10
 המפל
 ומצו
 כר ע
 איברו
 משפח
 השדר
 הגיע א

 יבטח
 זה
 כשנח
 ללי
 כחיי
 ו
 יע
 חמ"ט
 לפרש
 יפשה
 שלח
 42

שיר אחד הוא רק ידע

(המשך מעמוד 42)

דין קיבל את אשקלון מידי וועדה קרואה הרבה דברים שנה בעיר, דברים אחרים (יחסי רחיים חילוניים, למשל) - והחמצו, אבל יש מערכת חינוך מודרנית, יש כבישים, יש גינות, יש שכונות משופצות, יש טיילת חדשה. אפילו "אשקלונה" יש. במקום המים החדש מראים לנו בנאות את מלשלת הפחד - משהו צהוב, כמעט אבן, גלישה במהירות 80 קמ"ש. מקשיא רק לבנים, ריין אומר שכבר נלש כזה, בפתיחה, דוגמה אישית. מיקי, מנהל המקום, עבר לכאן מאילת, "ואני מברך על הרגע, כיף לגור כאן, תאמיני לי, השלאמס הדי גדול של אשקלון זה שיכון יוקרה באילת. אשקלון" הוא אומר בנאווא, "היא יפהפיה גרמה. אנתה האשקלונה, נציר אותה."

"אני מאוד מחשיב את הנשים. יש להן יחוד השכנה מאה שחושבים. אשתי הייתה היחידה שיעצה לי לא לקיים את התכנס בכיכר השלום. היעם עוד לא בשל' היא אמרה לי."

דין אומר שלא צריך להגנים עם כל הכבוד, יש דברים חשובים יותר. מצב התעסקות המור, אשקלון לא נחשבת לעיר סתיו. ימים מעריפים להקים מפעלים ביהודה ושומרון, בנושא הזה הוא כועס על הליכוד והמערך. "אני מיואש מכולם. אילמלא התרומות שאני מקבל מיהודי אנגליה לא היה כאן כלום. מפלגות אף פעם לא עשו למען העיר, הן רק מבכסות אינטרסים צרים, פלגניים". לכן, גם בקריצינה הבאה הוא ירוץ ברשימה עצמאית.

למשל, החינוך. הוא משקיע כזה הרבה מאור, חייו לימודי אותו מה חשיבותה של השכלה. ד"ר בעזרת השכלה אפשר לקלות מערכות מליטיות מורכבות כמו זו של מפלגת העבודה, כלי זה קולטים רק את הרמטנטיה של הליכוד. הצהר היא שאנשים לא רואים בה חינוך, הן לאנשים עוד כיכר עם כמה מגורות - והם מבכסות. במרכז הניסיון המפורסם מאור משחקים יחד ילד כחיר וילד ארטיס. מתנה נמר. העירייה מאפשרת לכל ילד ללמוד טניס בטכום סמלי, ואם צריך - גם

הבנים. מי יודע, אולי יצמח מכאן פעם גליקשטיין ארופי. (גליקשטיין אחד כבר גדל פה). הרבה אינטגרציה יש באשקלון - אשכנזים וספרדים וארטיס וגרוזינים ודרום-אפריקנים, וכולם חיים יחד בשלום יחסי. אצל דיין בבית יש אינטגרציה מלאה. הוא הולך לפעמים למתג'ס לחוג לידיו. "אני יודע, אולי אוכל פעם לקרוא את שלום עליכם במקור, חוץ מזה כשמתרגמים לי בריחות מיידים לעברית, זה לא מצחיק."

דין הוא קומביניציה קצת קשה ליעכול - צעיר, רתי, מרוקני, יונה, ליכרל. הוא חבר הפורום הישראלי - תנועה התנובות המורכבת ברובה ממצליחים תל-אביבים, אבל מסתייג מ"שלום עכשיו" הבנויה על חובד חברתי. דיין אומר שאין שום סתירה, הכל עניין של יומיים מולפיה: "יחדות המור" בניגוד למה שחושבים, היא מובלית בכל השטחים, גם בעניינים פוליטיים. התקצנה שהורחשה אצלם כאן היא בעיקר אקט של מתאה, שנוצל על-ידי גורמים מניפולטיביים. גם כיום, אם תבדקי בליכוד, תראי שהמתונים הם רווקי אנשי ערות המור, כמו דוד לוי. מי הקיצוניים ביותר? ארגס, שמיר, אשכנזים."

הוא אומר שגם הרבנים האשכנזיים מציתים "אש דוג במחנה". "לידת הספרדית במקור דרכי נועם. אם אני רוצה לקרב משהו לזר, אומני אותו אלי היתרה לאורחות שבה, אבל לכפות עליו שיאכל כשר לא שלא יסע שבתו מה פתאומי לכן הוא גם מתנגד לחקיקה רחית "מיותר". אין טעם. סתם יוצר התנגדות לזר". ובכל זאת, הוא מדייש, שבבילי השלום היה מוכן להצביע אפילו עבור חוק "מיהו יהודי". לענין זה הכל כשר - הסכמים, עיסוק, שריינים.

וכן, באמצע יום עבודה, הוא קופץ לגשות תהילה במתג'ס. "אני מאוד מחשיב את הנשים", הוא מספר לדין, "אני מברך אתן הרבה. יש לזר יותר השפעה ממה שחושבים". פעם הוא לא היה כזה ליכרל (יגם האחרים לא). הם רק עושים את עצמם, אבל הניסיון לימד אותו שכדי להקשיב לזר, אשתו, למשל, שבדרך-כלל אינה נזהגת להתערב בענייניו, הייתה היחידה שיעצה לא לקיים את התכנס בכיכר השלום. "היעם עוד לא בשל' היא אמרה לי. יש לזר אינטואיציה, לנשים."

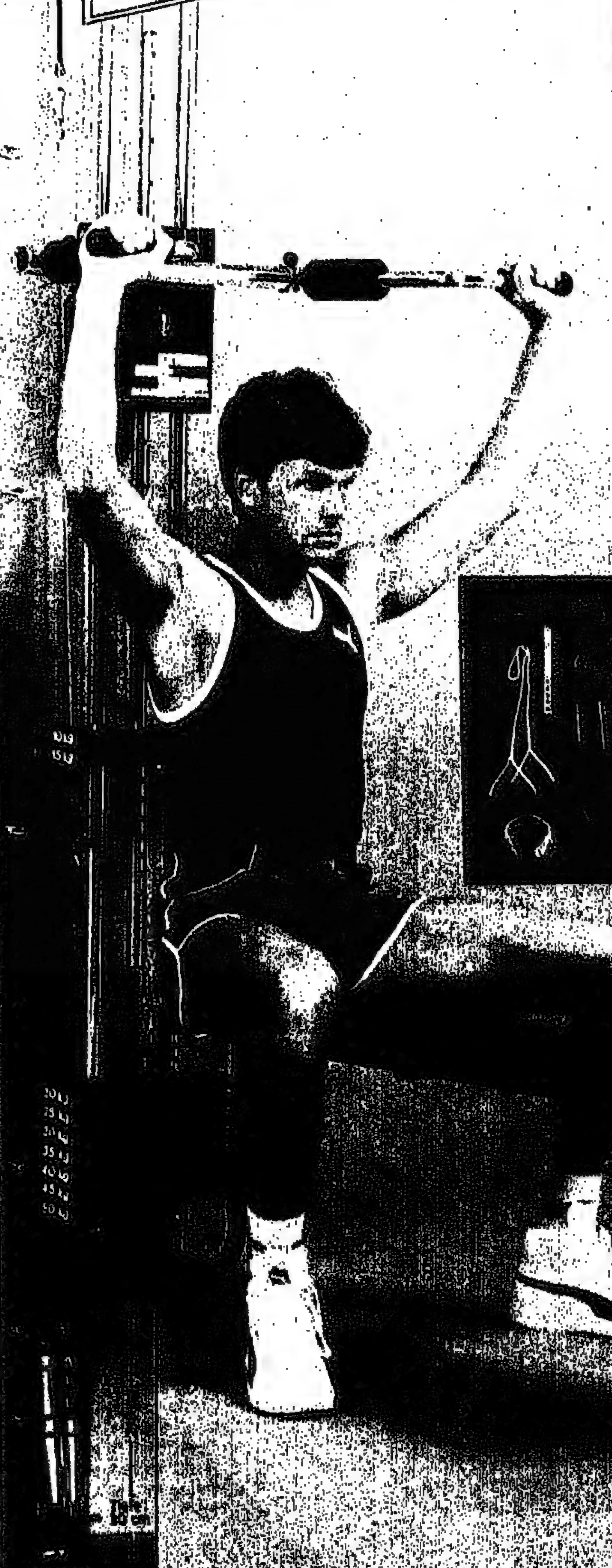
חצי מין מכירות אותו "משהיה כזה קטן", שכנות של אמא שלו. מהשכונה. הוא מוכיח להן קצת את

"אבל גברת גרש' גם כשאת הולכת לשוק וקונה עגבניות את השלמת עשהו. אין דבר כזה - תשא ומתן בלי לחת כלום."

44 מופתים

זה המולטי טריינר ואין בילתו!!!

Heinz Kettler
Multi-Trainer GmbH
Postfach 100
4763 Enns-Parade
Tel. 05 41 600 1100
Fax 05 41 600 1100

Elon Delman
Our company - representative in Israel
P.O. Box 350
Herzliya / Israel

Dear Mr. Delman,

We would like to confirm, that the only real "Multi-Trainer" is the KETTLER-product, Art.-No. 7418-000 with this case.

We also would like to point out that we will not allow that the name Multi-Trainer will be used for any other fitness-product manufactured by anybody else.

If you have any problems in this subject in Israel, our legal department will be glad to give you any kind of assistance.

Kind regards
HEINZ KETTLER GmbH & Co
Postfach 100 20
D-4763 Enns-Parade

ני רוצה לשווח אתכם על בעיה נדירה עניין חשוב שמספיק על כולנו, גם באשקלון, אתו ידועות שכל בוקי נמא באים לכאן הרבה ערבים מהרצועה. נעים שיפוצניקים. פועלים, ולוקחים אותם לעבודה. נעים 'לצערנו הרב', ואתן גם ידועות שאנשים מניס אל 'חסר לי עבודה'. או אני שולח אותם לנעם במפעלים באזור התעשייה, והם חוזרים אלי. 'אנחנו ערבים' - כשעשיו חשבון התברר שבעיר שלנו שרית בעיר אלפיים וחמש מאות אנשים מהרצועה. ערבים איפה הם לא נכנסו, אלה."

דין ממשיך: "למה זה כי המשלה קצת נמא עוד לא וחלט מה לעשות עם עוה צריך לחת לזר מלומות עבודה, אחת מה יעשו? נשים? יעשו תכלה". ובנוואה מבכס ערבים לעבודות מסוימות יהודים לא מוכנים לעשות את התבודות הלה בעצמם."

בטח, אומרת גברת שמש, "הם מחזירים. הם אחרי שברו אתם נכזב והם דיוק אותו מהמאט - נמסר."

דוד פתלתלה אורכוה כמעט כמו ענין השלום עצמו עובר אלי דיין עד שהוא מגיע לתכל'ס. הוא אומר מסביב, אף פעם לא חוקי חזיתות, וגם לא מוכר במפורש שם של אף מפלגה. כולו ידועות בלי המורכב. לא, הוא לא מוכרן לתהויו את ידועות וגם לא לתפרק מכל נכסיו (אבל גברת גרש', גם כשאת הולכת לשוק וקונה עגבניות את משלמת משהו. אין דבר כזה - משא ומתן בלי לחת כלום). מברר על השלום עם מגרשים "בדור השמן מאז לא נהג אף חיל בנבול ההוא". מברר על סכנות מלומה אפשרית (אנחנו בטוח ננצח, אבל מה מחזירי?).

הנשים מתוכחות בלחט. לא מתות. בניסוחים פשוטים הן שואלות מה שכולם שואלים: אם חזית כל-כך רוצה בשלום - למה הוא לא בא אלינו? ואם יהיה הסכם - מי ערב לזר שיתקיים? לקראת הסוף, כמו בקיב מתוכנן היטב, שולף אלי דיין, טיעון מסריץ - ערך קיושת החיים ביהדות. הוא לא מהסס להוכיח כמה לוחית אשקלוניות: "מי שהיה בלוייה כואב הרבה מול העיניים איד נדרסות משפחות שלמות, במגזר, לא יכול להישאר איש לענין השלום". ואם לא נצליח "או לפחות נוכל להסתכל לאמא בעיניים ולומר 'גברתי, ניסנו'."

האווירה מתרככת. אחרי הכל מורכב נשים אמנות. משהו קמא לפתע וקראת את "שיר לשלום" של רוטבליט. פעם שיר-מחאה, אבל עכשיו, במתג'ס באשקלון, הוא נשמע תמים כמו "הבאנו שלום עליכם". אסיאט מתברר שיש באולם אמנות שכולה, אלמות מלחמה. ונמא אם שכולה, מספרת ש"בכל פעם שאני הולכת לקבר של הבן שלי, הפועלים הערבים משמיעים ריזו וצוחקים ואוכלים, זה כואב". רחל מוה, אשת נכה מלחמה ששת הימים, אומרת: "שגידולי את הילדים שלי לא חשבוני שיהיו יותר מלומות".

כשיוצא דיין מהאולם כבר ברור, ששם, והחזר השטחים יש בעיה - אבל את עוה אפשר לתהויר כבר עכשיו רמי צריך את המכה הזאת, ושאלו דיין הוא כמבור, עלא כיפאק. דיין אומר שאם זה היה חלוי בנשים - היה שלום כבר מזמן.

בחזק, ליד המכונית, תופשת אחי אשה בשפלה צהובה מנוקדת, מתנשפת. עיניים אדומות, מבכי, גברת משה. אם שכולה, היא רק רצתה להגיד לי שגם היא רוצה שלום. בשיתה עם ראש העיר לא נצא לא להודי את זה. "תהיישתי", היא אומרת.

של של

הזאת היא

גשימים במילכוד

בני חמולת רחל הכדואית אשרחים בצה"ל כגשמים עוד מחקוכה הפלתיית. אין בגבול הצפון שביל, אכן, או עיח שלא עבדו חחת עיניהם. באחרונה נערכו בבתיהם פשיטות וחיבושים, מלווים פרסום דעשני. התוצאות האעשיות - מיעוריות. הכאב והעלבון - עזים וצורבים. איך עלו הגשמים על הכונות.

גאת יצחק בן-חורין צילומים: שמואל רחמי

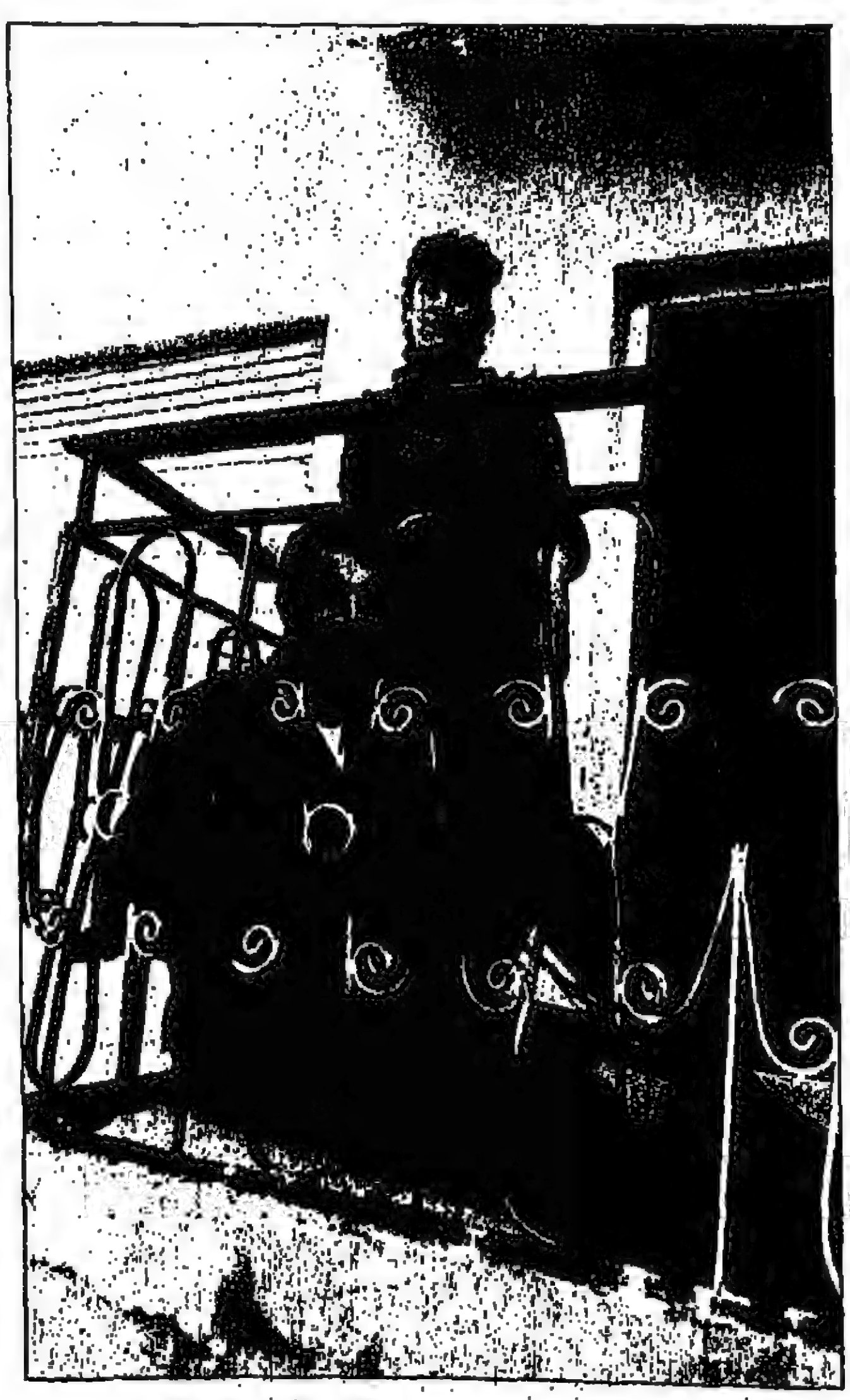

בסוף דיון 11 במרס 1987 נכנסו שוטרי המשטרה הצבאית לכפר הכדואי בית ורדיר שמצפון לנהלל, ופנו לשלושה בתים של בני משפחת רחל, גשמים בצה"ל שהיו אותה שעה בתפקיד בגבול הצפון, מי בפעילות מבצעית ומי באימונים. מהבית של רס"ן חסין רחל וחרימו החוקרים רובה קלצ'ניקוב. רס"ן חסין רחל הוא בן 42, ומשרת בצבא ההגנה לישראל עשרים וארבע שנים. בפעילות שערך צה"ל בלבנון בשנת 1972, ותמקם צלף בעמדה שולטת והחל לפצוע חיילים. הבית היה לכוד בעמדה נחותה. חסין ביצע עיקוף רגלי, הפתיע את הצלף וירה בו מאחור למותו. הוא קיבל מהמפקד במקום את הקלצ'ניקוב של המחבל, ואחרייכן זכה לציון לשבח של אלוף פיקוד הצפון דאן, יצחק חופי. עכשיו נלקח אותו קלצ'ניקוב בפעילות אחית - בפשיטה על ביתו של חסין, אשתו ההמומה לא יכלה להמציא לחוקרים את האישורים הדרושים. כשעזבו, טילפנה לבעלה ואמרה לו: "תפשוט את המדים, ותבוא הביתה להגן עלי". חסין הנועם נכנס ללישבת קצין בכיר, השליך לעברו את נשקו האיש והוריע שהוא עוב. את הרמטכ"ל הקודם, רביאלוף משה לוי, מצא בסיוור בקריית שמונה. בקול חנוק מרמעות תבע הקצין בדואי את עלבונו ודרש מהרמטכ"ל: "אם אתה חישוב שאני מחבל - תגיד לי. אני מרגלז מה אני, יאסר ערפאת?"

המישה ימים לאחר הפשיטה לביתו של רס"ן רחל, הגיעו חוקרי מציח למסקנה המתבקשת שחסין קיבל את הקלצ'ניקוב לאות הערכה על הריגת מחבל. הנשק הוחזר לו, אבל על העלבון והבושה שפגעו בקצין ובכבדיותו אי-אפשר לכסות. הכל בכפר נוכח לדעת כי יקירי השלטון וגאמני לא רק שאינם מוגנים, אלא משוט מה אף חשופים יותר מאחרים לפשיטות של המשטרה והמשטרה הצבאית. לא היתה זו הפעם הראשונה שקציני צה"ל מהחמולה הכדואית הזו זכו ל"ביקור" בית" כאלה. הפשיטה הקודמת היתה ב-17 במרס 1986, לפנות ערב נחסמה הכניסה לכפר, ושוטרי משטרת העמקים בלוויית שוטרי המשטרה הצבאית נכנסו לבתים לחפש נשק ואמצעי לחימה. ראש החמולה, פלח רחל, בן 50, אחיו של חסין, שרת גם הוא במשמר הגבול במשך שמונה שנים. על הפשיטה הריא הוא אמר: "יום אחד מופיעה המשטרה בחגות שלי כנצרת עם צו חילוש. בטלפון הוריעו לי שהמשטרה נכנסה גם לבתים שלנו ככפר".

מוסטפה רחל, רס"ר בן 34, משרת 15 שנה בצה"ל. מהבית שלו הוציאה המשטרה שלושה כדונים שקיבל בעקבות חיסול חוליות מחבלים. הוא מספר: "לילה (המשך בעמוד 39)

"אם זה היה קורה לקצין יהודי, הארץ היחה רוגשת. האם האשטרה היחה עורכת - לחש - חיבוש בבית קצין צנחנים יהודי בדעת'ג בעורו אשרה בגבול בגלל שמישהו שלח מכתבים אנונימים? מדובר כאן באנשים שונאצאים בגבולות כבר יותר מ-20 שנה".

ראש חמולת רחל הכדואית, מלח רחל, ושניים מבניו (בצילום המרכזי, שני עומר אלחוב ואשתו (שמאל רחוק) ורס"ר מוסטפה רחל ובני משפחתו: "הם שירו את הכפר כמו בעוגר. מה אחרת, מוחבלים אחרת משרתים בכוחות הצטוח, מורמים מעצמם למדינה, לחברה, ואחרייכן שומעים ברדיו על משיטת לכפר, שומעו 'מוציבור נשק'. מיצבור נשק אצלנו הם לקחו שהם"ג ערבן שלי וזהו חתום עליו באמסאות בשביל לדיכנס ללבנון".

האזן אל הארץ

גששים במילכוד

(המשך מעמוד 31)

אחר מציאת 'בניסוח' של חוליית מחבלים ליד מרגליות. סגנון את הישגים. הלבנו את העקבות, וגיליון את המהלים. אחרי שורגנו אותם, המעקב במקום נתן לי את הכיוון במחנה. במלחמה לבנו היינו בתנועה ליד הוורני. חוליית מחבלים ירתה על השיירה. גילית מטעני צד, ומנעתי עליית השיירה שלנו על מוקש. המפקד נתן לי במחנה כיוון. איני זוכר מנין קיבלתי את הכיוון השלישי - אבל גם הוא ניתן לי לאחר פעילות מבצעית. כשמצאו את הכיוונים בבית, פתחו לי חיוך מצ' ויעיכו לי את הדרך. ניכסתי למפקד וקיבלתי קנס של עשרה שקלים.

שטחים נכנסו גם למספרה בנצרה השייכת לאשת רס"ן חסן אלהיב, גשם בכיר בגירות רמה הגולן. לרבריה, כשעזבו החוקרים את המקום, לעזו לה ומקומם ושאלו אותה מה יוצא לך מה שבעלך כבא אס באים לעשות אצלך חיפוש?

הדרך לבית יוריו עוברת מצומת נהלל צפונה בכפר מוגדרות 700 נפשות, ואין בו כמעט בית שבני אינם משרתים כצבא או במשמר הבול, כינהם תמישה קצינים ששניים מהם גששים מהבכירים בצפון. תמישה מבני המשפחה נמלו במהלך שירותם הצבאי. יש להגיד שאם מישו חשב שצריך לחקור בבית יוריו, ולחפש נשק, היה ניתן לעשות זאת בצורה יותר ריסקרית, לברר את העובדות מבלי לפגוע ביוקרת האנשים ובנאמנות.

החיפוש הראשון, ב-17 במרץ 1986, היה רועש ועודר דים. בעיתונות נכתב אז: 'נשק וציוד צה"לי בכמויות ניכרות נחשפו והוחזקו השבוע במהלך חיפוש נרחב שערבה משטרת העמקם בכפר בית יוריו ליד נהלל. בחיפוש שנמשך ארבע שעות, משבע בערב עד אחת עשרה בלילה, נמצאו שלושה אקדחים, ארנו חתומות עם 700 כדורים, כידוני רובה, טלסקופ צה"לי ואנטנה צבאית'.

פלו רחל, ראש המשפחה, הם סגנו את הכפר כמו כעוצר. מה אנחנו, כפר בלטה מחבלים אנחנו משרתים בכוחות הבטחון, תורמים מעצמנו למדינה, ללחמה, ואחרי שמועם כקול ישראל' וברורו רמקש על פשיטה לכפר. בריו דריוע שמאז 'מצבור נשק' מוצבור נשק אצלנו הם לקח שופ"א שהבן שלי היה חתום עליו באסמכתא בשביל להינצל ללבנון.

מטענה רחל: 'אנחנו וחוליים אחרי מחבלים ברצועת הכותון, ובבית עושים לנו פשיטות ויוצאים בכוחות בעיתונים'.

סג"ח עומר אלהיב: 'אתה נלחם, ניתקל, שלה על (בצילום עם אשתו, בנצרה בית יוריו): 'אתה נלחם, ניתקל, שלה על מטעני צד, חוזר הביתה ושומע שהמשטרה החרימה דממה גשם, הביאה כלבים, הפכה ארונות והשאירה בוך'.

בני החמולה פנו לעיר משה יונאי, שביום 23 במרץ 1986 כתב לשר המשטרה חיים ברלב: '... הגברים בעלי הנשק לא היו אותה שעה בביתם, ועל כן בעת החיפוש לא היה מי שיציג למשטרה את הרישיונות או האישורים הנוגעים לנשק. לתדהמת מרשי, בעת שאלה שרתו בבסיסים בצה"ל, הם שמעו לפתע בראש מהירות החירות בריו כי בבית יוריו נערך חיפוש ונתגלה מצבור של כלי נשק ותחמושת שוחזקו באופן בלתי חוקי, וכי קיים חשד שכני הכפר אף העבירו נשק לגורמים עוינים. קצינים וחוליים החלו לשאול את מרשי, המשרתים איתם יחד, לפשר הדבר, ולבחינה החלו להגיע קריאות טלפון מרחבי הארץ ובהן דרישות להסבר ליריעה שפורסמה. מרשי החלו לחשש באווירה עוינת כלפיהם מצד הציבור, לרבות מחוללי צה"ל'.

בריוע עם מרשי את טענתם לגבי הנשק, ואלה הציגו בפני רישיונות נשק תקפים... אין אני ניכנס לעניין התקירה המשטרית. מוכן אני על משטרת ישראל ומצ'ה שידעו לעשות את מלאכתם נאמנה. טרונות מרשי היא כלפי המפרסם בכלי התקשורת, פרסום שהגיע לשם כנראה מפי מקורות במשטרה. על מכתב זה הושב ניצב בנימין גלעד, עוזר שר המשטרה לתפקידים מיוחדים, ובתשובה נאמר שהפשיטה נערכה בגלל חרשות על רקע פוליטי, ושהמשטרה אינה אחראית לפרסום.

ואם לא ר' היה לבני רחל בכישרת הדין, נכנסו שנה באה פשיטה נוספת לבתי הדסים חסין וחסון, ולבית הרס"ד מוסטפה. הפגיעה בגששים היתה קשה. תאר סג"ח עומר אלהיב: 'הייתי ביחידה שלי, באיטון, הגיעו שני שטרים ממשטרה צבאית עם טרונות מהיחידה המרכזית של המשטרה הצבאית. הם אמרו לי 'אנחנו מחפשים אותך, תתלווה אלינו, ולקחו אותי משם לצינו עשרות גששים, פיזורים שלי. איזו פריות נסתי להסביר שאני קצין תורן בשטח, ויש אימון ואני לא יכול לעזוב את החיילים שלי באמצע. אבל היחס שלהם היה כאילו אני איזה מרגל או כוזב במדינה. בטון, רק בהתערבות קצין בכיר הם לא לקחו אותי. את בן אחי עצרו וקחו לל"א איב. החיילים נכנסו לל"א. מה קרה בושה חרפה מה שקרה. היה קשה. לא יכולנו לחזור לביתנו. אני עם דאש למטה, צריך להסביר מה קרה'.

פשיטות הגליות ולפרסומים החמורים של המשטרה גתלווה רעש עצום. תועלתם המעשית, לעומת זאת, היתה מוערית. הוקם הכאב והעלבון שנגרמו לאנשים המעורבים היו ללא שום יחס לחוצאות בפועל. מסכם ערד יונאי: 'המשטרה קיבלה טיפ' על תבריה שנגזרים נשק מהצבא ומסכים אותו למחבלים. אבל אחרי הבריות, נמצא רק מספר קטן של כדורים בלי רישיון. פלו עמד למשפט על אחותו אקדה בלא רישיון, הביא את (המשך מעמוד 32)

הרשיון - והשתחרר. כולם הביאו אישורים חסין עלה למשפט אצל אלוף הפיקוד וצא זכאי. מי מפר את המידע שבגללו 'וכו' בני חמולה רחל לטיפול המיוחד? יש לזכור שמדובר בגששים מיומנים שהוכחו עצמם גם במבולעת המורית לאור מלחמת יום כיפורים, גם כדרכים הממלכות של לבנון וגם בדרכי השטש של אורך גבולו הפעוט. את המידע מסר רחבעם ('נגר') ואבי, שאישר ואף נעזר בשיתוף. מה לאלוף במילואים ולגששים המשוחררים בצה"ל?

הרמטכ"ל הקודם, משה לוי, מינה את רחבעם ואבי כעוזרו לענייני מיעוטים. כיצד נשתרכב שמו של גנרי לפרשת הגששים ממספרות רחל? ואבי: 'לבקשת הרמטכ"ל ערכתי רחל בנושא הגששים, עם המלצות אופרטיביות: אימונים מסלול קידום, דריגות ותנאי שירות. לצורך העבודה נפגשתי עם הרבה קצינים, וביניהם גם חסין וחסון. המלצות שלי הוגשו ואושרו על ידי הרמטכ"ל, תוך כי שזה עם מפקדי הגששים הובאו לירידותי סיפורים מלוכלכים. טרנתי לעסוק בהם, כי אין לי כלים או מינו לעסוק בהם, אך הרגשתי שאחראים אם לא אביעם לשלטונות הצבא. הרמטכ"ל העביר את הנושא לחקירת מצ'ה, ואני לא מקבל דיווח מחקירה. אני לא שאלו משטרה צבאית לכפר'.

גנרי דובר אמת. את חוקרי המשטרה הצבאית הוא אינו מפעיל. יש להם מפקד, הפועל תחת פיקוד ראש אכ"א מתן וילנאי. האלוף וילנאי הוא שקיבל את מכתבו של גנרי, רחבעם ואבי הפגין והירות רבה וסייג את מכתבו בצינו שמוכר במידע רכילות, לא ברור, אבל משום מה נוצר הדוס שהסיפורים המלוכלכים סופרו בני רחל כלנו, בעוד שהדעת נותנת שסיפורים שמקורם בשנאה וקנאה אנושיים הם בדרך כלל דרסטיים ויוצרי רבר גושים כי השמטרה - אם תחפש - תוכל למצוא כליושק כי עט בכל שבת בדואר, הפעם והכיוון היה חריסטי. אשטרה הצבאית פעלה.

בדורשים האחרונים חלה חרפה במרשה, כי שמתברר ממכתב של ערד יונאי אל שר הבטחון יצחק רבין מיום 18 במרץ 1987, במכתב מתאר כי כוחם של הגששים בני חמולה רחל: 'לפני כשלושה חודשים הודיעו לפתע לרביתן חסין רחל כי עליהם להפסיק את שירותם בצה"ל בהוראת האלוף במילואים ואבי. אלוף פיקוד הצפון, האלוף יוסי פלד, עצר את העניין ושאל את רס"ן רחל אל זאבי לבירור הנושא. זאבי הטיב ברס"ן רחל ואשמתו שואר. לאור מכן חסין רס"ן חסן אלהיב לאלוף במילואים ואבי, וזה האחרון העביר המעשה, טען כי גיסו הוא מחבל פלשתיני, והטיב בו האשמות שוא... בני משפחת רחל המשרתים בצה"ל זומנו לחקירת מצ'ה, ושם נחשבר כי מי שגשם לחיפושם ולחקירה היה האלוף במילואים זאבי. חמולה רחל משתייכת לא שכט הבדואים אלהיב שמקורו בכפר סובא ליד ראשיפינה. שכט זה המשיך לכוחות הפלמ"ח שפעלו במלחמת העצמאות בחטיבת (המשך מעמוד 32)

לחיותם וחגשם, בנחות מלאה, במקום לרוץ למסעדה קרחת...

כשר

סליח, אמיתית וטעימה - אצלך בבית.

לחיותם וחגשם, בנחות מלאה, במקום לרוץ למסעדה קרחת...

כשר

סליח, אמיתית וטעימה - אצלך בבית.

לחיותם וחגשם, בנחות מלאה, במקום לרוץ למסעדה קרחת...

כשר

הכאב שלי לא יחל

אחוזה סינית בשרית מוכנה

03-725114

هنا من الأصل

השחורה: סר שטעם קרא קומביניון (עיצוב אורית בבוקר, אורקל)

החפיות מצמלות ומילטולים בשולי החצאית (עיצוב חיות קווינין, 'אויסה')

השחורה חונקת גם בויז'ורק, עם ליין ורדמאין חצוי במותן של 'קומפליט'

עירוב מקסמוריו (משי ונער) בשחור קצר וזנע מחוצרת אורכי

סכור שפופרת מבריק ולסם עם 'השחורה' (גרעון בוס')

לפחות שחורה אחת

הנשים באזור, את מידתן האופנה האמריקאית הגדולה. עדי לא מכר משלל בין מעצבי בות/מעצבי-אופנה, וביקש מהם לבחור בגז' אתי שמאפיין את אופנת אותן בכל שעה, שישה ימים, עשרה שאלים בוד בשמלות שחורות ולא רק בגדיהם אדומים ארוך עם גפנים. כל מעצב אופנה צריך בכל שם העיצוב, כמה שמלות שחורות.

הנשים באזור, את מידתן האופנה האמריקאית הגדולה. עדי לא מכר משלל בין מעצבי בות/מעצבי-אופנה, וביקש מהם לבחור בגז' אתי שמאפיין את אופנת אותן בכל שעה, שישה ימים, עשרה שאלים בוד בשמלות שחורות ולא רק בגדיהם אדומים ארוך עם גפנים. כל מעצב אופנה צריך בכל שם העיצוב, כמה שמלות שחורות.

הנשים באזור, את מידתן האופנה האמריקאית הגדולה. עדי לא מכר משלל בין מעצבי בות/מעצבי-אופנה, וביקש מהם לבחור בגז' אתי שמאפיין את אופנת אותן בכל שעה, שישה ימים, עשרה שאלים בוד בשמלות שחורות ולא רק בגדיהם אדומים ארוך עם גפנים. כל מעצב אופנה צריך בכל שם העיצוב, כמה שמלות שחורות.

השחורה חונקת, וגם מעורר, חוש קיצי שחמסתי.

הנשים באזור, את מידתן האופנה האמריקאית הגדולה. עדי לא מכר משלל בין מעצבי בות/מעצבי-אופנה, וביקש מהם לבחור בגז' אתי שמאפיין את אופנת אותן בכל שעה, שישה ימים, עשרה שאלים בוד בשמלות שחורות ולא רק בגדיהם אדומים ארוך עם גפנים. כל מעצב אופנה צריך בכל שם העיצוב, כמה שמלות שחורות.

הנשים באזור, את מידתן האופנה האמריקאית הגדולה. עדי לא מכר משלל בין מעצבי בות/מעצבי-אופנה, וביקש מהם לבחור בגז' אתי שמאפיין את אופנת אותן בכל שעה, שישה ימים, עשרה שאלים בוד בשמלות שחורות ולא רק בגדיהם אדומים ארוך עם גפנים. כל מעצב אופנה צריך בכל שם העיצוב, כמה שמלות שחורות.

שיפורים

משהו

עברה התקופה שבה היינו יכולים למנוע כל קושי בהגשמת הציונות בטענה שהעולם כולו נגדנו. עכשיו הבעיה הדבה יותר חמורה. איתנו כולנו נגדנו.

המוקדטיה שממוקדטיה

יש אנשים המדברים כאילו שכמדינה כמו שלנו צריך והייתה כאמת. הן אי אפשר להשוות את מצבנו למצב היחיד אחרות. מדינה כשלנו לא יכולה להרשות לעצמה שהמוקדטיה. איתנו במצב מיוחד. איתנו במצב זה שנים וזה נציגו של תהליך שלום. מדינה במצב עשיתי שלום זה יכולה לאפשר לעצמה דמוקרטיה. אי אפשר שכל אחד יזדקק ויזדקק לאמין ויפריע. יש מנהיג, והוא יודע מה נכון לעשות. לא איש כמוהו יעשה מה שלא טוב למדינה, סימכו לו מלח, ואין שום הגיון בכך שיטריד אותו, יכריחו אותו להצביע כל דבר להצבעה, ואם אין לו דבר, יעכבו ביצוע הגיון וחיוניות שהיו לו בראש.

המוקדטיה זה יפה מאוד כשכל מדינת שכנו השיגה את כל שטחיה. איתנו עדיין לא, או עדיין מוקדם לדבר על מוקדטיה. אם כל מנהיג שירצה לעשות שלום יצטרך לעזוב לניקורת, לאן נגיע מרוב חוסר רק יתגלו סודות, יחש נגד.

אבל מה יש בתוכנו חוגים ששום אינטרס חיוני למדינה לא נעניין אותם. הם מנופפים בשם הדמוקרטיה בכל פעם ופעם להם כמה כל הפיטופטים שלהם מוקדים למדינה. יבנו עם הדמוקרטיה הזו, אף, יש דברים חשובים יותר.

מה שצריך הוא איש חזק, שיקח את המדינה בידים ויצדי אותה לקראת שלום, ואם משהו יפריע לו בדרך בכל מיני טיפול דמוקרטיה שממוקדטיה, צריך להשתק את גוף זה, ולהפיל טורד על האחרים שלא יעזו לפתוח את הפה.

והאיש החזק כבר מועל, תודה לאל, את משרד החוץ הוא נהנה בהפיקה לא צבאית. עכשיו הוא צריך לתפוס ככה עד כמה משרד-מפתח, ולנהל את המדינה כמו שצריך, בלי משלה שמשלה, ושפיות כאלה. מה מכניסים סתם למח לילדים מגיל צעיר דמוקרטיה הם יכולים להבין את זה לא וכן.

ואם כבר מתעקשים לחנך אותם לדמוקרטיה בבתי-ספר, ודי צריך לזרז שמחנכים כמו שצריך, שיבינו איפה מותר לדבר על דמוקרטיה, ואיפה זה מיותר בהחלט, ואם מתחילים לטאול על התנהגות לא-דמוקרטית של מישור, צריך להפסיק אותם. אגב, אין סיבה למקסם שלא מחנכים כך, אני נח מוכר זאת, שלא יתחילו.

מה מלמדות אותנו הכינים

זה מכבר קראתי בעיתוננו כי במחקר שנערך בארצנו נתגלה שהכינים נרמקות דווקא לשיער קצר ונקי. זאת אומרת - הכל הפוך. מי שחולק בשיער מולכיל ולא מסופר הוא ילד מותק ואמו אם השנה, ומי שיכיר לנו בשיער קצר ונקי יישלח מיד הביתה, לאמו הרשלנית ולמשפחתו המכוננת, כדי שלא ידביק את הילדים האחרים. מוצא חן בעיני ומתאים לתפיסת העולם שלי, המאמינה שמה שיותר לא הגיוני, כך יותר טוב לכולם.

כדי שלא להשאיר הישג מדעי כזה מבזבז רק על כינים, נציע גם את שאר המסקנות המתבקשות:

מנהל טוב הוא זה שלא יודע מה הולך במשרד שלו. בהשוואת יעילות ניהולית התברר כי, שלא כפי שהאמינו, הרי המנהל שידוע מה העובדים שלו עושים, או מדוע הם עושים זאת, הוא מנהל השווה לתחת. יש יתרון מסוים למנהל היודע מה הולך לא במשרד שלו, אבל אם הוא מסוגל להסביר מה הולך במשרד שלו, יש להפטר ממנו מיד לפני שיהיה אסור.

אם מוצאים משהו בארכיון, זה סימן שצריך לתייק הכל מחדש. עד כה סברו שבארכיון טוב צריך למצוא מה שמחפשים. רק לאחרונה התברר שאם יש ארכיון כזה, צריך מיד לסגור אותו ולשנות את סדר הריבוי, או לפחות להעביר אותו כמה פעמים ממקום למקום, כדי להגיע למצב הרצוי ביותר לא ימצאו בו שום דבר.

אם גורסים את הדואר הנכנס, האינפורמציה זורמת טוב יותר. ועוד דבר שהתברר: אם גורסים את כל הניידות הנכנסת לפני שקוראים אותה, נמנע כליל הפיגור בעיון בניידת ובטיפול בה.

בעריכת חומר לרפוס, אם צריך לקצר - יש להוריד את הפסקאות האחרונות. ועוד התברר, וזה מתוך ניסיון מהחיים, שאם אין ברידה ומקצרים מהסוף, איפה שמציבים את התקודה מחדש - זה משפט הסיום המהמם.

מינת השלולית

ובכן, נקרא עכשיו את חיבוריכם בנושא "מה עשיתי בחופש הגדול" והאשיתו צפרדעים וקיים, בקרא את אשר כתבו חבוריכם שאכן עשו משהו בחופש הגדול, ולכן כלל אינם איתנו היום.

מאיר ארליך

עד 20% הנחה

מבצע מלהים
אג'קס - קולגייט - פלמוליק
בחודש יולי בכל חנויות היפרכל שופרסל

מבצע סבוני פלמוליק
עם כל קניה של 4 סבונים זכות השתתפות בהגרלה 2 טיסות ללונדון ומבחר פרסים נוספים

פלמוליק כלים
אג'קס - נזול ניקוי לכל המטות 500 מ"ל

קיי נקי ומטופח עם ניחוח של חו"ל

אבקת כביסה GAMA
לכבס בפשם צרפתי!...

עד 20% הנחה

קנו עכשיו שלמו 2.9

שופרסל היפרכל

هذا من الأصل

חופשות וטיולים בארץ

קיץ בירושלים

3 לילות במלון לודס בירושלים
(חמישה נוסעים)
במחיר מבצע של 210 ש"ח לאדם
תאריכי יציאה: 12.7

אין כמו לונה גל לחופשת קיץ

מתחדשים טיולי היום שלנו ללונה גל, מארק שעשועי המים והבירור הענק שעל חופה של הכנרת
מחיר לאדם: 37 ש"ח, כולל נסיעה וכניסה לפארק.
מועד ל-3 נוסעים - אפשרות לשני תשלומים.
תאריכי יציאה: 11.7; 15.7; 18.7; 20.7.

מועדון הבריאות של דליה ניר

מועדון מטיילי מערב בשיתוף עם "משקל קל" שבועות של נופש והרזיה במיקוחה האישי של דליה ניר

שהיה במלון "פאלאס" בנתניה, על בסיס פסיק מלא שלוש ארוחות עשירות אך דלות בקלוריות, הרצאות ותכנית פעילות עשירה מחזור יולי בין ה-12 ל-17

בקטיף היית?

לרצות להנות מנוף מיוחד, ים כחול וחולות זהב, אנו מציעים נופש באיירה מסורתית בשני סגנונות שונים:

- ★ כפר הנופש: הבנויים משופרים עם שירותים צמודים. 3 לילות 4 ימים, חצי פנסיון, הסעה במחיר של החל מ-293.50 ש"ח לזוג. תאריכי היציאה: 12.7; 15.7; 22.7.
- ★ בית מלון חדש ומפואר שנפתח במקום. 4 לילות 5 ימים, חצי פנסיון, הסעה במחיר של החל מ-57 ש"ח לזוג. תאריכי יציאה: 19.7; 22.7; 28.7; 30.7.

לדום קלאב הוטל טבריה

חופשות שופשבות (3 לילות) ואמצע שבוע (4 לילות) לינה וארוחות בוקר, במחיר של 214 ש"ח לזוג ללילה (כולל מע"מ). תאריכי יציאה: 23.7; 28.7; 30.7; 31.7.

טיולי קיץ 1987

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

- ★ תורכיה - מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.
- ★ יוגוסלביה - איטליה. 16-18-19 יום.
- ★ יוגוסלביה - הונגריה - אוסטריה. 17-18-23 יום.
- ★ פולין - הונגריה. 15 יום.
- ★ ספרד - פורטוגל והמדינות. 15-20-21 יום.
- ★ ספרד - צרפת. 16 יום.
- ★ דרום אמריקה. 20-23-32 יום.
- ★ ספארי בקניה. 16-19-23 יום.
- ★ סקנדינביה. 18 יום.
- ★ המזרח הרחוק. 30-35 יום.
- ★ טיולים בדגש מיוחד - לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

טיולי גשר בהווי דתי

אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז) טיולים וחופשות ליעדים הבאים:

- ★ ארה"ב
- ★ המזרח הרחוק
- ★ אירופה הקלאסית
- ★ סקנדינביה
- ★ יוגוסלביה - הונגריה
- ★ טיולים מיוחדים לגיל הזהב ולצעירים.

★ הרשמה בכל משרדי הנסיעות

סמינר מיוחד בשיתוף עם "שרשים"

בנושא: "דת ומדע" (או: קונפליקט משפט הקופים)

מדעים ומשפטים: מרצה מיוחד - האוניברסיטה העברית, ירושלים
ד"ר חננאל מאק - מרצה מיוחד בספרות העברית, ירושלים.
מר יוהנן עמיר - חוקר בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
מר מרדכי פלד - מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
ד"ר מנחם פרידמן - מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
מרדכי פלד - מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
ד"ר מנחם פרידמן - מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
מרדכי פלד - מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
ד"ר מנחם פרידמן - מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים.

מבצע מיוחד לקוראינו הצעירים:

- קייטנות פנומיה בלונה גל (לילאי 13 ומעלה).
- 5 ימים של כיף באזור רמת הגולן והגליל העליון: שיט אבובים בירדן, טיול קיאקים בלגונת הזאבי, סיורים לראש פינה ולרמת הגולן ועוד...
- 3 ארוחות ביום - כיבוד חצות, הסעות מתל אביב, נחניה, חדרה ועפולה.
- מחיר: 320 ש"ח ב-4 תשלומים חודשיים שווים.
- תאריכי יציאה: 12-16.7, 12-16.8, 12-16.9.
- ★ הקייטנות מלוות במדריכים וגלויים מסמכים ותמחיר כולל ביטוח לכל משתתף.

נפיליאון חי או מת

באירופה, והוא בן 29 בלבד, כשרת הוציא את המותם מקבריהם כדי שישאלו את שולחיהם לקרב האם מותם לא היה לשוא. וזה היה שש שנים לפני "נפיליאון", שהיה מאו לשם גרף לגאנס, לפחות בין הלאומנים בתורת הקולנוע.

אלא שהצלחתו המפוארת של "נפיליאון" ב-1927, לא הוסיפה לו מול בעתיד. אחרי עשר הקרנות בכורה חגיגיות בבית האופרה של פאריס, שקצרו תהילה עצומה, הועבר הסרט להפצה מסחרית. קשה לתאר בקצרה את כל התהפוכות שפקדו אותו. עד בצרפת נערכה לו גירסה מקוצרת בת ארבע שעות. חזרה "מטרי", שרכשה את זכויות ההפצה בארצות הברית, קיצרה אותו עוד יותר - לשעתיים וחצי. והוא התוצאה לא מצאה חן בעיני המבקרים: "נפיליאון" הוא סרט חסר משמעות. אין בו שום ענין. גאנס לא יודע מהו קולנוע, גאנס שהוא מעולם לא החזיק מצלמה ביד. "אחרי" היו גילגולים נוספים, מקוצרים וערוכים בצורה זו או אחרת, שלא הוסיפו לו אהדים. זה עוד לא הכל. גאנס עצמו התמנה, בשנת 1935, לעורך את הסרט ברח המון והוסיף לו פסקול. זה היה המסגר האחרון בארון. המבקרים כתבו: "זו בדיחה טובה יותר מכל סרטי האחים מרקס" הסרט נגזר ונשכח.

תחייתו של "נפיליאון" בשנים האחרונות, בגירסתו המקורית המשוחזרת, הכמעט מלאה, היא מפעל חייו של קורין בראונל, פעם נער חולה קליטע והיום איש מבין הקולנוע הבכירים. הוא התאבק בקטעים מהסרט והקדיש שנים ארוכות לעבודת השחזור. הוא הלך בעקבות גילגוליו של הסרט, לכל מקום שבו טיפלו בו בתקופה לאסוף את כל הגרסאות הערוכות ובעיקר את הקטעים שנקצרו, כדי להרכיב את המקור.

גששים במילכוד

גשמים לחימושים אצל בני משפחת רחל? "גשמים" זאת - ואני מבחש. את הקרירות גשמים רשיות בטחון, בכל מיני בדים שאני לא רשאי לפרסם. מדובר בכתובת המרובה.

הם טוענים שאחת מתנבל להם בגלל קשרי עם מאיל סלחן "גשמים" באו לבקש שאהיה בורר בענייני הרצת אמנות. שאני לא אובייקטיבי, ולכן אינני יכול להיות בורר.

הם לא חבונת שלף? "אני לא שולח משרה לכפר ולא עוסק בחקירה לא הוריתי על פיטורי חסין. גנר חסין וחסין רוכבים חשדות כבדים. העברתי את המידע לראש אכ"א."

לוח אחר במילואים, הבקי בפחדו מקרב והמבטח שלא לפרסם את שמי, נרתם לסייע לבני משפחת רחל. הוא אמר: "אתה עוסק בציבור שאין לו אל מי לפנות. אינו סמכות יש לאיש מילואים להתערב בגורל חיילים סדירים."

אך בא אורה בעל עניין ובחשד מתר לו לשחרר מנהל רב בירואים, או גם יהודים קצין בצה"ל הוא קצין בצה"ל. חסין היה הולך ראשון בכל המרדמים, הוא הרג מחבלים. כאילו וכות מענים אותו כך. אם זה היה קרה לקצין יהודי, הארץ הייתה רוגשת. האם המשטרה הייתה עורכת - למשל - חיפושים בבית קצין צנחנים יהודי? כרמית בכוור בעודו משרת בגבול גליל צנחנים שלח מבחנים אנונימיים מחבר כאן באגפים שמצאם בגבולות. כבר יותר מעשרים שנה, ברמת הגולן ובלבנון. חסין היה אחראי. לפתחת הצינר במבולעת במלחמת יום הכיפורים. איאפשר להתייחס אליהם כך. ומה רואה כל השבט בני פוגעים בנשים, בקצינים, באלה שחלבים עם יהודים?

במקור צפון ועבר על התערבות של זאבי הכני שמורכב למערכת של השטות והרדיון בין הנכונים

מעשה פסיכ. קופסאות פח עם חלקי הסרט הגיעו אליו מארכיונים בצ'כיה ובברית המועצות. הוא הצליח לשכנע אפילו את המנהלת הקשה של הסינמטק הצרפתי למסור לידיו את החלקים המצויים בארכיונו. "מצאתי פריימים בורדים בקופסאות מלאות פירורי לחם ישנים, אחים התגלגלו על מרפס מאובקים. אך כשראיתי את החומר המצולם, ידעתי שהכל היה כאן," סיפר בראונל.

יחד עם גאנס, שהתקרב לגיל תשעים, הוא שקר עם מלאכת השחזור עד גיבוש הגירסה המוגזנת היום. את הכסף סיפק קלוד ללוש, שגויים למשימה בירי פרנסוהא טריפ, מעריצו של גאנס, ללוש הרוויח או הון עתק ב"נבר ואשה". אכן, סיום מעורר לאחת הפרשיות המתקת של הקולנוע. ואולי מתאים לאיש כמו גאנס, שהקדיש ימים והתקרב לגיל מאה, כמו עוד כמה גאונים, להוציא מתחת ידיו יצירת מופת בלתי נשכחת וגם לשגשג את סביבתו כרעיונות מתקנים ובמצבירות מתחלפים.

סריפו, שהיה מבקר מחמיר, כתב בסיפור "הסרטים בחי" על יצירתו של גאנס: "נפיליאון" מתגלה כפואמה לירית ארוכה, כצדור של נקודות שיש, כרצף של תבליטים שהופחו בהם חיים. רק גריפת ב"תולדות הסרטה" ורונארי במרסיסיה הצליחו, כעומדי, לא פחות ממנו כשחזרו אותה תוספת אימים על מסך הקולנוע. אין ב"נפיליאון" ולו סצינה אחת שאיננה מעוררת בנו את המחשבה שהיא גולת-ההכותרת של הסרט. אין בו ולוא תמונה אחת שאינה טעונה גרשות. אין בו ולוא שחקן אחד שאינו מתעלה מעל עצמו. למרות השנים שחלפו, אצל גאנס עורנו צעיר הבמאים שלנו."

עיריית שמגר

לכין עצמם, ושארם למערכת להתערב בעניין פנימי. כשאלוף פיקוד הצפון יוסי פלד שמע על המשימה לבחי הנששים בכפר בית רודי, הוא הורה להחזיר לרב סרן רחל את הקלצניקו.

אבל בבית-רודי נרם גרעו הרוחות. פלד רחל ראש המשפחה מסביר: "אנחנו לא סתם לחוצים. יש לנו בעייה עם המורל. חלל זה משפח פוטר של גנרי צריך להפריד בין הצבא לבין האזרחים. מה פתאום אורח קובע לנו בענייני צבא?"

רובר צה"ל שיוחר לפרסום תגובה קצרה האומרת שצה"ל אינו עוסק במוכחי בנושא הנששים. באופן לא מומכי מצאו חוקרי צה"ל כי המשפחה לבתי הנששים בבית רודי ויתה מיתרת. שלוש הנששים הכיחו כי כל הציור הצבאי שנפתח נמצא ברשותם כדיו. הם התומים על כל הציור, למעט שני קלצניקים שניתנו למקצנים חסין וחסין כשי הצטיינותם במרדמים אחר מחבלים.

גם חומר החקירה שהועבר רחבעם זאבי לידיו האלוף וילנא, נבדק בקפידה. מלאכה לא קלה. עשרות האשמות שעניינם נישואים של קצין לגשים לאשת מחבל ששודרה בעיסקת השחזור של 1150 המחבלים, ונישואי קצין גששים אחר לאחות של שני מחבלים שפוטנו מביירות לטוניס; עבירות שעניינן פגיעה במבחן המרינה ניצול מעמד לגיוס לצה"ל של אנשים שאינם כשרים כמו למשל חולה לב וערביה; עבירות פליליות כגון גניבת ערד; צאן ובקר בצפון הארץ, הכרת סגירות ומשפחות מלבנון ושירות קציני צה"ל בכינים.

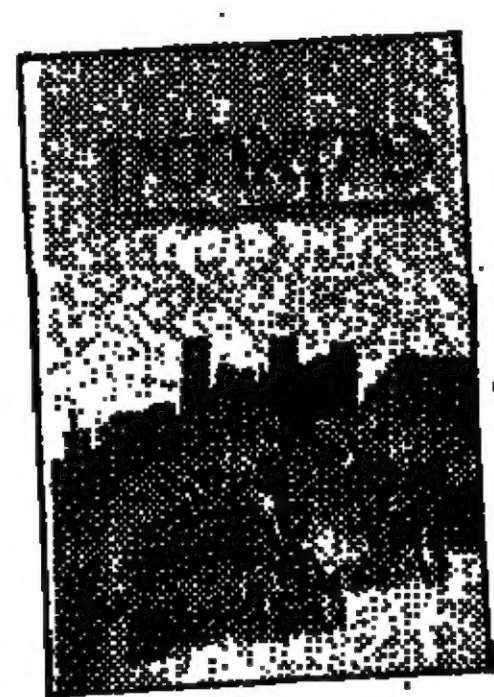
שורת חשדות כבדה ומפחידה, אך לאחר החקירה, התבררה כמסך עשן כבד והתמונה כלא היתה. סיכבת בן עבה שהחטי האלוף. במילואים רחבעם זאבי, שגורדה, ומתחתיה לא נמצא כמעט מאומה המידע נגד בני המולת רחל וסדר.

יצחק בן-חורין מוספחות 57

האזן מן האזן

בקש השבוע ספרי איכות אלה:

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום בתנויות ובספריית מעריב.

תל אביב : דרך פתח תקוה 72 א
חיפה : בני יהודה 29
באר שבע : קמל 90

ספרים מבית טוב-ספריית מעריב

אנא מכה את אמא

ההורים, לעצמאות, לחיים משלהן. הבעל הוא ברדכיכלל הראשון שמראה להן יחס, נותן להן קצת חום, והן וולכות אחריה. זו קבוצה נכבדת של הנשים המוכות.

"קבוצה אחת הן נשים שהתחתנו משום שנכנסו להריון. 'נישואי מלכות' קבוצה בעייתית אחרת הן הילדות הטובות, מבתי טובים, שגדלו במשפחה ליברלית, דמוקרטית. הן מצפות בבנייתן להקים משפחה מאוחדת מודל. וגם אם הבעל היה כביתו הכיכשה השתורה, היא בתמימות מאמינה שתוכל לשקם אותו, לעשות לו בית חם. הוא מכה - והיא הולכת לקראתו. הוא תופס את זה כחולשה."

יש גם הרבה נשים צעירות שמתחתנות נגר רצון ההורים. במקרים של אלימות - היא לא תודה ששכנתה הבעל יודע שאין לה גב משפחתי, ומגדל את זה במשך שנים היא ממתינה את מה שקורה לה. מנסה להכניס שהחורים טעו - והיא צדקה. ברוב המקרים מתקיים כאן מעין הסכמי-ששתיקה מטעם שני הצדדים. לכל אחד מבני הזוג סיבה משלו לכך שמעגל האלימות אינו נפרץ.

אין חוק. יש משטרה

בית הדין, היתח משטרה. בתחת המשטרה בחולון לא אהבו את היה מנו. קצין החקירות אמר לה כמה פעמים שאם לא תפסיק להתלונן, תוא יעצור אותה. היא לא הפסיקה להתלונן והוא עצר אותה. 24 שעות באבז'ר הסגור לה לבחור איפה היא עומדת. היא הפסיקה להתלונן. ברח מהבית.

בתגובה לדברים אלה מסר לו עדי גונן, דובר המשטרה, ש"הם מודעים למצב. לשוטרים בשטח קשה בגלל המורכבות של הענייה. זה לא חד-משמעי, כמו צ'ק שאין לו כיסוי. בטיפול בבעיה הזו נדרשים הרבה טאקט ואורך רוח, והחבונות הללו לא תמיד בנמצא."

ש המערכות כי בארץ ישנן כיום במאה אלף נשים מוכות. "בעמח" מוכות כאלה מיות לשנה מכל רחבי הארץ. אבל לא כל הנשים המוכות מגיעות לשם. מבדיקה נתונים שנאספו בקרב 600 משפחות בהן קיים ריבוי אלימות קבוע הומשך לאורך זמן, עולה כי מקרב אלה שהגיעו אישית למרכז, 27.5% הם תושבי תל-אביב, 7.6% - תושבי צפון ת"א, 22.4% - תושבי חולון ובתיים, 8.8% - תושבי רמת-גן. כ-73% מהמוגים היו תושבי גוש דן.

גיל המונות נע בין 14-66, וגיל המוגים - בין 22-75. 76.8% מהמקרים, הבעל הוא המשמש היחיד בכסף בנייהו. 90% מהמשפחות יש ילדים. אצל 11.2% היתה אלימות גם לפני הנישואים. 34% מהמקרים מוצא הבעל הוא איומה/אמריקה. ב-64% מהמקרים מוצא מאסיה/אמריקה. 16% מהבעלים המכים סיימו 12 שנות לימודי 11% מהם - בעלי השכלת אקדמית. 28% מהנשים המוכות סיימו 12 שנות לימוד. 17% מהן - בעלות השכלת אקדמית. 15.7% מהבעלים המכים עוסקים במקצועות חופשיים (מהנדסים, רואים, מורים, כלכלנים, רואי חשבון, אמנים). 22% מהנשים המוכות עוסקות במקצועות חופשיים. 48% מהנשים המוכות נוסק, נישוא בעת שכבר היו בהריון. 80% מהן לא שירתו בצבא. אצל 61% מהבעלים היתה אלימות גם בנישואים קודמים. אצל 42% מהנשים המוכות היתה אלימות גם בנישואים קודמים.

אביבה מלך

צוחק מי שעוזב אחרון

(המשך מעמוד 6)
מילוא. הוא לא עשה כלום במשך, לא מכיר בכלל את העניינים, היה נפגש פעם בחודש עם מישו מהפקידים, לוקח רברים שעברו עליהם שנים, יוצא אחר ליענות, וכולם חשבו שהיה שגל. אם הוא טוען שררע שיק, שוכח את זה, שידור להעמיד אותו לדיון.

הפקידות הבכירה, מה היא אומרת? מילוא טיפל בנושאי המשך בצורה מעולה. היה הפתח לכולנו. ארם אמין, בעל אינטגרטי. אבל לאלהם נגר דרעי זה קרב אבוד. הכוח שלו, שנובע מש"ם, הוא בלתי מוגבל. כשרואים איך נחבכים עניינים, מכינים שלש"ט יש היום הרבה יותר כוח מאשר למערך או לליכוד. הם לא צריכים להתחשב באף אחד. רק בהם צריך להתחשב כל הזמן.

תמונת המצב נכון לחיים - בכל מה שנוגע לענייני משרד הפנים - מילוא בחץ, דרעי כגנים, שמיר מנוטרל. אם מותר להתנבא - מגרלוביץ, והמשך בעשיית מעשי סרום כבטינים, לא יגורש מן הארץ: האינטרין בירושלים לא יוקם: הקדומת 20 לא תבוטל. רטרואקטיבית: כסף ימשיך לזרום מהמשרד למסדרות רתיים. אם היה אפשר, אולי היו מחזירים אתרונת גם את מחוגי שעון הקיץ.

בשמחה הייתי נהפך להיות חבר שלו

למי עשר שנים יצאה משפחה יהודית - רומא, אשתו ושני ילדיה - מבדית המועצות בדרכת ישראל. ביוזמה תפס אותם יורדי קנדי והציע להם את כל מקסמי ארצו על משג של כסף. תחננום החליטו לשנות כיוון, בעושים שוק קטע בים לבן חנוור והאשור.

כשהגיעו לקנדה, איש לא חיכה להם. מצבם חלף והתחמך. כדי להתפרנס נאלצו לעבוד מבוקר עד לילה. בקושי ראו את הילדים. כשהגיעו בום חבבור ליל 16, החליטו לעזוב את הבית, ויצאו לשוטט. דרבי קנדה עם חבר. באחד הבאים הנידחים הסתבכו בחניניה עם שיכור. האיש הקיא את נשמתו. בלע את קיאו ונתקן למוות. שני העדים ידעו למאסה עולם.

זה קרה לפני עשר שנים. הרוי תחבור הניעו ארצה. ביקשו את עזרתו של חורח למיר. הקיבוצים שחזרו האסורים מבתי הכלא בוצחו העולם. הוא הצליח בדיכוי להביא לשחרורו של תחבור מהכלא הקנדי, בתנאי שיעלה לישראל. עכשיו מתר רק להסדיר את עליותו.

למיר: "קבעתי פגישה עם מילוא. הוא מיד קיבל אותי, הקשיב בדרכות למה שסיפרתי לו, ותרן מים היה תחבור בערץ. היום הוא חי באחד הקיבוצים בגליל העליון, מנסה לשקם את חייו. אחר כך הגיעו אל מילוא עם הבעיה של רדן דן, תחבורי. תחבור נגרד צו גירוש יציאה מן הארץ. למי כן מה רדן אל כל העולם. כולם הבטיחו לו שיעזרו. אבל איש לא נקי אצבע. הסכרתי למילוא שלא לרדן: אני ידואן אלא לנונה, הישראליה שהקציר אותו בכלא וחיים הוא אשתו. צו הגירוש של בעלה משמעו צו גירוש גם לו ולילדו. ביקשתי ממנו, שיעכב את הגירוש רק לשלושת חודשים, הבטחתי שבפרק הזמן הזה אני מתחייב לחיות אחרתי עליו. מילוא תקשיב. אמר שתוא' מבין את הבעיה האמיתית, הבטיח לעלל. כמה ימים אחרי כך הסדיר את עכוב העליות על צו הגירוש. היום רדן חי בגליל עם נעו, וביום הקטנת, אין בלתי דרעי טענה. חזעלו את תחבורות ואת ברה הקטנת. עז' שהבטיח את מילוא, התחלתי בכל ענין שהיה צורך או שומע אותו, מעט שואח אותו. היום אני מודיע לו שיש לו כללי אחרת קבוצה. בשפחה ליתו נהפך להיות חבר."

יעל מלמלך

האזן אל הלב

5.7-10.787

לחובש **יוצאים**

המשביר לצרכן

חופש ונפש לכל המשפחה

אוחלים
ציד ספורט
ציד קמפינג
תרמילים
סירות מזרונים
גלגלים
מתבטים וכדורים
מבחר מוצרי שיזוף

15%

חלוצות סריקו
בועים
קצרים
קש ובד
דלים ומבקבים
חור תכשיטים

החלה

Marks & Spencer

הפסד

יום המוצר
יום שני
6.7.87
מבכסיים
כל חסוגים
לנשים גברים וילדים
25%
החלה
כולל כל
החנות

יום המוצר
יום ראשון
5.7.87
שמלות
וחליפות
2 חלקים
לנשים
ובחנות
25%
החלה

SPALDING

ציד ובגדי ספורט

VERGINA

סטימל בע"מ

25%
החלפה

THERMOS
תרמוסים
בין חקונים ויג'רו
3 טיסות ללונדון
(לא בכל מסים)

25% הנחה

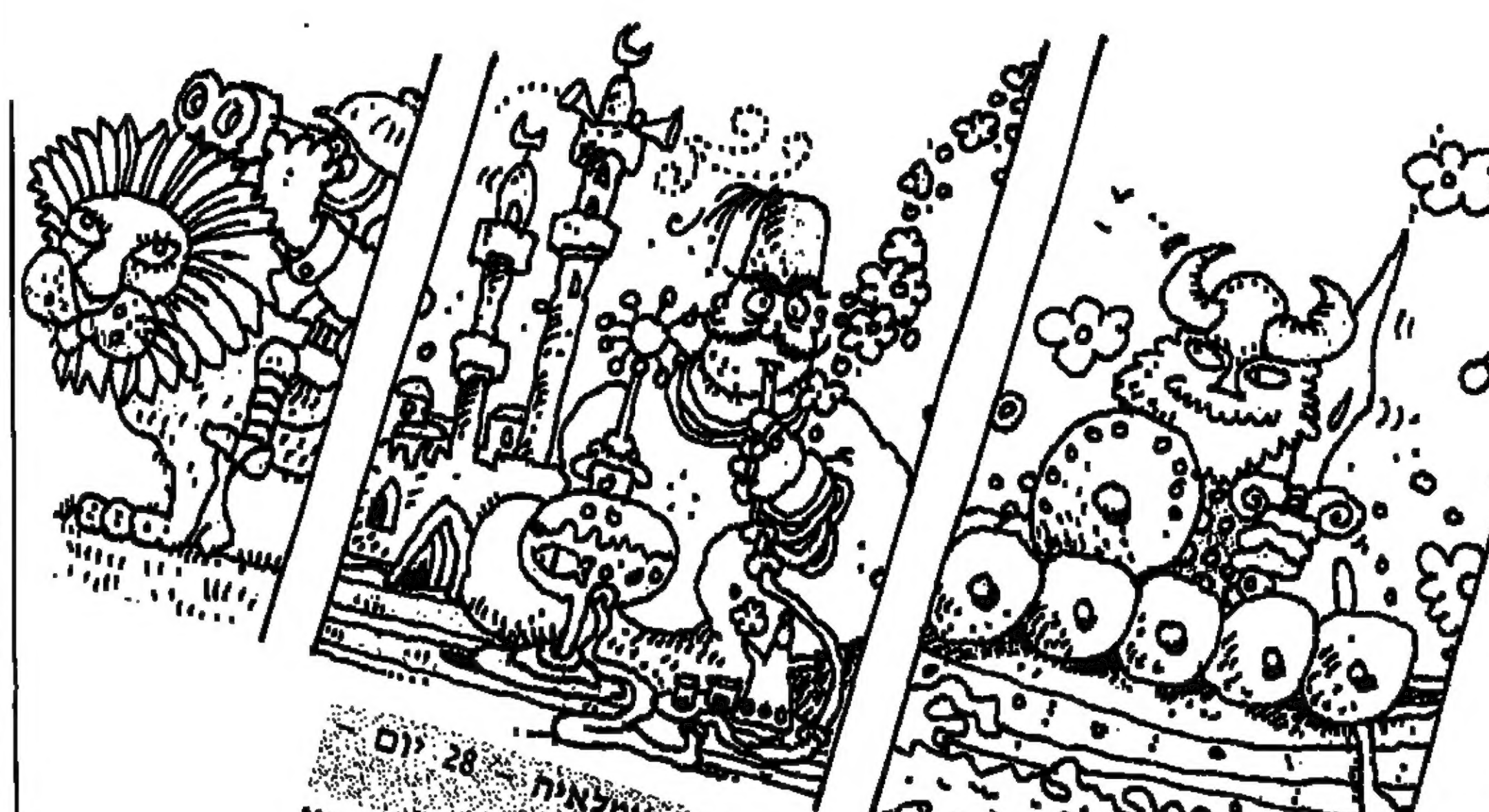

שבוע יצרן
תפרון-שיקה

תחתונים וגופיות ■ **הלבשת**
לנשים גברים וילדים **תינוקות**

מרים
בבתי הכל בו

שרות ללקוחות המשביר לצרכן- קניה באשראי עד 12 תשלומים

**מועדון
מטיילי
מעדיב**

טיוול
קיץ
1987

לגלות עולם נסתר עם
מדריך נאות הככר

מבצע 10% הנחה*
על כל הטיולים הכוללים את:
יוגוסלביה, לנרשמים למועדי
אוגוסט ויולי,
היציאה בסוף מ-21.7 עד 21.9.
החל מהחל מ-21.7 עד 21.9.
החל מהחל מ-21.7 עד 21.9.

* ההתנהגות על שדות - 16 יום
 יוגוסלביה לעומק - 6.10, 15.9, 2.9, 8.8, 2.8, 7.7, 21.7
 חונגריה ויוגוסלביה - 18 יום
 4.10, 20.9, 9.8, 2.8, 19.7, 5.7
 יאוסטריה - 17 יום

יוגוסלביה 13,9, 2,8, 12,7
הונגריה 8,9, 28,7
23 - רוס - 18
יוגוסלביה ואיטליה - 18
17,9, 5,8, 13,7
15

מיליון וחצי
1.10, 6.8
הונגריה ווינה - 8 יום
4.10, 20.9, 9.8, 2.8, 19.7
תורכיה
החל אסית -

תורכיה חק
2.10, 1.19
מערב תורכיה
2.39, 3.17
חגיגה בתורכיה
7.10, 23.9, 5.9

ספרד מורט
ספרד ומורט
3.8, 30.7, 9.7
ספרד מור
יום
1.10

שלב
בפלמח

32

מסע בחילאיה 229
* הרמתקה אמריקאית מתאקוונגו
יולי - 26 יום - 219
1923

למדבר נח
קניה - 29.9, 30.7 (טיוול קמפיון)
יום - 28.9
* אתיופיה וקניה - 12 יום
בעקבות מלך ודרווין
קניה וארץ האש לקרבני
יוניאר 1988
מחנה

ממשל - סוף 35
* הרפתקה בדרום
מחרי האנדים למקורות האמונים
בארץ חתינת - 32
מרץ 1987
משני צדי

* ספרד צרפת
 חפרינאים - 16 יום - 11.8
 * ישראל אמנות
 13.9
 * חצי האי חאיברי - 21 יום - 4.8
 * ישראל

6.10
 * תיאטרון בלנדו
 2.72, 15.12, 8.10, 7.10, 18.9
 * שויט העלות באנגליש - 9
 ויותר - יולי, אוגוסט 1987
 35
 שויל חמתוח - 28.9, 18.9, 9.10
 מברת
 ספורט
 סטני
 11

לכבוד
פנה
מעיב קרליבך
03-439207
טלפון

אזור ספר
בן עיי מיטב המדור
108
תורנית
חמש חטבע - 22 יום -
(11)

כיתה ב' 7.8 נטילת סמנים
אגודת חובבי טבע - 19 יום
יגוסלביה לחובבי טבע - 19 יום
7.9 בתי הילדים

[illegible]

תח*
וללים
את:

16 יום - 23.6
 15.9, 2.9
 21.7 עד 21.9
 13.8, 30.7, 16.7
 11.0, 17.9
 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 5.0, 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 4.0, 5.0, 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 3.0, 4.0, 5.0, 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 2.0, 3.0, 4.0, 5.0, 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 1.0, 2.0, 3.0, 4.0, 5.0, 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7
 0.0, 1.0, 2.0, 3.0, 4.0, 5.0, 6.0, 7.0, 8.0, 9.0, 10.0, 17.9, 13.8, 30.7, 16.7

ש

שלב ברופסת
אקזוטי במלון הממ
רים לחוף האוקיינוס

המרחב הרחוב

6.30 (שבת)

9.8
18
9.10
209
9.8
2

1 ואוסטריה - 17 יום -
13.9

ואוסטריה

[illegible]

חודו נפא	ונגריה ווינט -	תורכיה
יום - 14.8	4.10, 20.9, 2.8, 19.7	2.10, 11.9
16.10		
סיולינר	תורכיה חקלאטית - 18 יום - 14.8	
לעד ט	10.7	
זעדי	30 יום	
זעדי		

מערב תו
239, 317
חגיגה בתורנית - 10 ימים - 21, 7
7.10, 23.9, 5.8
ספרד מודטוול והפירינאים
25.6, 15 יום - 22.10, 5.10, 21.9, 3.6

[illegible]

זרם אמריקה במסלול חמקני -
32 יום - 14,7, 22,9